

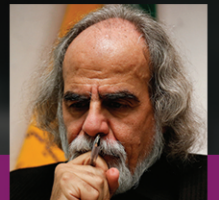
به مهر بانو

پاییز ۱۳۹۷
ویژه نامه هفدهمین سالگرد تاسیس دارالاکرام

نیکوکاری با عطر مادرانه

دیدار با بانو بدرالسادات امام

مصطفی ملکیان: شفقت، بزرگترین هنر آدمی
طیبه سیاوشی: دولت‌ها به تنهایی قادر به رفع مشکلات کودکان نیستند
سیدمحمد صفحی: جلب اعتماد نیکوکاران، راهبرد ما

بی حساب شدیم
در طرح **پیمان** بدهی خود را پرداخت کنید
امتیاز بگیرید و جایزه ببرید!

۵۶۴۱,۲۰۰ ۱,۲۳۶,۲۰۰,۰۰۰ ۴,۴۸۸,۷۰۰ ۴۴,۸۸۷ ۲۳۶,۰۰۰
۳۴۵,۱۲۸,۶۴۱,۲۰۰ ۴۵۳۰۰ ۵۶۴۴۴ ۴۳۰,۲۰۰,۰۰۰
۴۶۴۴۶۴ ۲۳۶ ۴۴۶+۷۴
۳۴۰۰ ۷۵۶,۲۳۶,۰۰۰ ۵۴۲,۰۰۰,۰۲۳
۶۷,۰۰۰,۱۲۰ ۴۴۹ ۱۲,۴۳۰,۰۰۰
۸۶۷,۰۰۰ ۴۴۸۸۷ ۲۴۴۶۴۴
۳,۴۰۰,۳۴۵,۲۳۰ ۸۶۷۰۰۰
۵۴۳۹۰۰۰ ۱۲,۴۳۰,۰۰۰
۴۴,۸۸۷ ۳۴۰۰ ۵۴۳۹۰۰۰
۴۴۶۴ ۳,۴۰۰ ۳۳۷۰۰۰
۲۳۴,۳۹۹,۰۰۰ ۱۲۳۴۰۰
۶۵۸ ۸۶۷۰۰۰
۲۳۶,۰۰۰ ۴۳۹۹۹ ۹۹۹
۸۶۷۰۰۰ ۴۴۸۸۷ ۴۴۸۸۷۰۰ ۳۴۰۰ ۱۲۰,۲۳۶,۰۰۰ ۸۶۷۰۰۰
۴۴۸۸۷ ۴۴۸۸۷۰۰ ۳۴۰۰ ۱۲۰۰۰۰

(USSD)

خدمات غیرحضوری تامین اجتماعی از طریق بستر **تلفن همراه**

با کد دستوری #۱۴۲۰ *۴۴*

فهرست مطالب

هفدهمین چراغ مهربانی	۳
این چند نفر	۴
قصه از کجا شروع شد؟	۵
منشور ما	۶
منظومه‌ای برای مهربانی	۷
اینجا کرامت انسانی حرف اول را می‌زند	۸
ما در آینه دیگران	۹
نیکوکاری با عطر مادرانه/ گفت‌وگو با بدرالسادات امام	۱۰
فن‌آوری در خدمت توسعه مهربانی	۱۸
یک موفقیت ملی	۲۰
گستره مهربانی از ایران تا کانادا	۲۱
جلب اعتماد نیکوکاران راهبرد ماست/ گفت‌وگو با سیدمحمد صفی	۲۲
مددکاری نقطه توقف ندارد	۲۵
می‌کوشیم نیازمندان را توانمند کنیم	۲۶
روزی به همراهان دارالاکرام می‌پیوندم	۲۷
به خاطر اشک‌های مادرم	۲۸
امید، الماسی که در دل ما می‌درخشد	۲۹
پیوند قلب‌های مهربان از سراسر دنیا	۳۰
افزایش آسیب‌های اجتماعی برای کودکان نگران‌کننده است/ دکتر کاظم قجاوند	۳۴
شانه‌های گرم پدر	۳۷
دارالاکرام شفاف و سالم فعالیت کرده است	۳۸
شفقت بزرگترین هنر آدمی/ مصطفی ملکیان	۴۰
دولت‌ها به تنهایی قادر به رفع مشکلات کودکان نیستند/ طیبه سیاوشی	۴۲
روبایی که محقق شد	۴۳
اینجا چراغی روشن است	۴۴
«به مهربانی» ما و نیکوکاران را بهم نزدیکتر می‌کند	۴۵
استقلال مالی دارالاکرام را جدی بگیریم/ رضا صدوقی	۴۶
نقش شفافیت در اعتمادسازی	۴۸
به اشتراک گذاشتن تجربیات دلنشین	۴۹
توانمندسازی بانوان یک وظیفه ملی ست/ منوچهر دهشیری	۵۰
پیوند تبلیغات و نیکوکاری	۵۱
ضرورت طراحی یک مدل تربیتی و آموزشی/ دکتر علی محمدباقر	۵۲
نیکوکاری زیر سایه امام مهربانی‌ها/ مریم تقوی	۵۴
وقتی نوآوری چاشنی ایده‌های نیکوکارانه می‌شود	۵۵
اهمیت مددکاری اجتماعی در موسسات خیریه	۵۶
جهان بدون مرز	۵۷
رویکردی اعتمادبخش	۵۸
تجربه‌های نوین ارتباطات	۶۰
دارالاکرام در یک نگاه	۶۲

ویژه نامه هفدهمین سالگرد تاسیس دارالاکرام
پاییز ۱۳۹۷

سردبیر: محدثه واعظی پور
همکاران تحریریه: الناز نعمتی دیمان، نرجس
علوی مقدم، مهدیه فرشادجو، لیلا زلفی گل
عکس: نازگل جهانی
طراحی و صفحه‌آرایی: فرزانه حامدی آزاد
روابط عمومی موسسه دارالاکرام

موسسه خیریه و عام المنفعه دارالاکرام
حضرت ابوالفضل العباس (ع)
تاسیس ۱۳۸۰

هفدهمین چراغ مهربانی

سید محمد صفی

چون چراغ لاله، چراغی بر درگاه زندگی، خورشیدی که بر تاریکی‌ها و اندوه‌ها می‌تابد عمل به خیر و مهربانی نیز می‌درخشد. در هفدهمین مشعلی که فروزان گشته، شعاعی از آرامش و مهربانی بر گام‌های کوچک اما متبرک می‌ریزد. این بارش خردمندی و نیکوکاری است که جهانی از بودن‌های ارجمند را سیراب از نور می‌کند و دست‌های نیک خواه و نیک جو را به الفت می‌خواند. سال‌ها ستاره‌های رو به افول نیستند، سنوات زندگی، کسوت تجربه و آموختن را پربار می‌کنند، سنوات خدمت به آدمیان، گنجینه فخرآمیز زندگانی اند که جز به نیک آیینان به کسی ارزانی نمی‌شود.

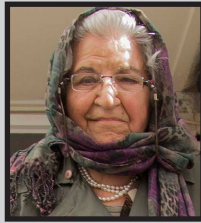
هفده سال، هفده مکتوب سر به مهر الواح، نکته به نکته آموختن خرد به فرزندان وطن، اوراق دفتر بخشندگی و عزت آوری، خط به خط و رقم به رقم کاستن از رنج فقر و ناتوانی، حرف به حرف آغوش کلماتی است که کیف و کفش بر پای کودک یا مادری کشیده یا نقطه به نقطه نقشی از روحی لطیف که پیراهنی بر پیکر جوانی شکفته، همگی در هفدهمین مجلد خود بلیغ و رسا خبر از صفای روح و جان می‌دهند که ستودنی است.

اکنون چون چراغ لاله، هفدهمین لاله چلچراغ عمر دارالاکرام را افروخته می‌نگریم و در پناه آن آرزوهای بلند را تا بلندای خیال مان فرا می‌بریم تا انسان از این تکریم بنی آدم خرسند گردد و کلمات شادی، خیر و صلاح و امر به نیکی‌ها به لطافت بهاری دعوت پربار شوند. اینجاست که دامن عشق می‌لرزد و آستین شور بالا می‌رقصد که پای در میانه میدان بگذارد و باز هم دست نیازمندی را به خدمت بفشرد. شما مخاطبان آگاه را به مرور تجربه هامان در رویداد هفدهمین سالگرد تاسیس دارالاکرام فرا می‌خوانیم و همراهی شما را می‌طلبیم.

چون چراغ لاله سوزم در خیابان شما/ ای جوانان عجم جان من و جان شما
غوطه‌ها زد در ضمیر زندگی اندیشه‌ام/ تا به دست آورده‌ام افکار پنهان شما
مه رو مه دیدم نگاهم برتر از پروین گذشت/ ریختم طرح حرم در کافرستان شما

سیدمحمد صحفی
دکترای مدیریت استراتژیک
مدیر عامل و عضو اصلی هیات مدیره

بدرالملوک امام
لیسانس فلسفہ
عضو اصلی هیات مدیره

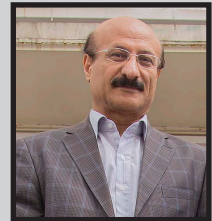
سیداسماعیل جلیلیان
فوق لیسانس مدیریت دولتی
موسس، عضو اصلی و رئیس هیات مدیره

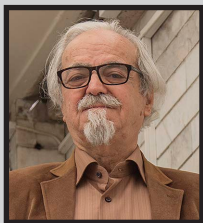
رضا مہدوی راد
دکترای فقہ و حقوق اسلامی
عضو اصلی و خزانہ دار

مصطفی میراحمدی زاد
دکترای حقوق عمومی
معاون شعب و عضو اصلی هیات مدیره

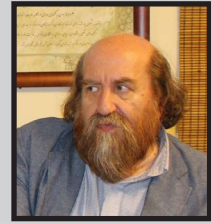
مصطفی زین الدین
دکترای حقوق
عضو اصلی و نایب رئیس هیات مدیره

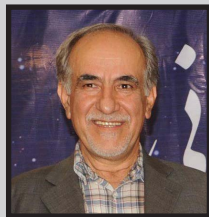
سید ابوالقاسم گلستانی
لیسانس مہندسی معماری
عضو علی البدل

رضا صدوقی
دکترای مدیریت
عضو اصلی هیات مدیره

سیداحمد محیط طباطبائی لیسانس
تاریخ شناسی
عضو اصلی هیات مدیره

انہ کرم میرزایی
دکترای مدیریت
بازرس اصلی

عبدالمہدی امینی
لیسانس حسابداری
بازرس علی البدل

سیدعبدالله جلیلیان
لیسانس مدیریت حمل و نقل دریایی
عضو علی البدل

فصه از کجا شروع شد؟

خانواده بزرگ دارالاکرام

این روزها بیش از ۲ هزار دانش آموز در ۸ شهر تهران، البرز، شیراز، چهارم، نجف آباد، مشهد، قم و ایلام خدمات بورسیه تحصیلی، خدمات آموزشی، فرهنگی، بهداشتی و درمانی و معیشتی را دریافت می کنند. این دانش آموزان از طریق فرآیندهای مشخص مدون شناسایی و وارد فرآیند پذیرش می شوند. بورسیه تحصیلی دانش آموزان بر مبنای پایه تحصیلی، معدل و امتیازات و دستاوردهای فرهنگی، ورزشی و ... کسب شده آنها محاسبه شده و به صورت ماهیانه به حساب دانش آموزان واریز می شود. بورسیه نه تنها به عنوان مشوقی برای ادامه تحصیل دانش آموزان در نظر گرفته می شود بلکه در قالب کارآفرینی اجتماعی عمل نموده و هر دانش آموز می تواند در قبال تحصیل و کسب امتیاز برای خود درآمدزایی کرده و برای رشد بیشتر تلاش نماید. هر دانش آموز از نظر اخلاقی متعهد می شود پس از پایان تحصیلات از دانش آموزان مستعد دیگر حمایت کند.

دارالاکرام موسسه‌ای غیرانتفاعی، غیر دولتی و غیر اقتصادی است که در حوزه حمایت از تحصیل کودکان مستعد بازمانده از تحصیل، و یا در خطر ترک تحصیل با اتکا بر سه اصل خرد، مهربانی و کرامت فعالیت می کند. این فعالیت از سال ۱۳۸۰ با اعطای کمک های مالی بلاعوض و وام های بدون بهره و کارمزد به افراد نیازمند در قالب صندوق قرض الحسنه وام نیکو آغاز شد و این روند تا سال ۱۳۸۴ ادامه یافت.

در سال ۱۳۸۴ با دعوت از سرکار خانم بدرالملوک امام حمایت از دانش آموزان بی سرپرست در دستور کار موسسه قرار گرفت. این نوع از فعالیت توسط تعدادی از بانوان نیکوکار که همزمان نقش های بانی، حامی و مددکار را بر عهده داشتند از طریق حمایت ۱۰ دانش آموز مستعد آغاز و تا سال ۱۳۸۸ تعداد دانش آموزان تحت پوشش به ۱۳۸ نفر رسید در این مقطع برای انجام برخی از امور تخصصی تعداد محدودی نیروی متخصص جذب شد.

تشکیل کمیته های تخصصی

در سال ۱۳۸۸ به منظور سازماندهی نیروی های داوطلب کمیته هایی در حوزه های مختلف شناسایی و جذب، آموزشی، فرهنگی، مددکاری و بهداشت و درمان تشکیل و فرآیند اعطای بورسیه تحصیلی همراه با حفظ کرامت دانش آموزان مدون و اجرا شد. منشور ۱۲ بندی دارالاکرام که نقشه راه کلیه فعالیت های موسسه است و حفظ کرامت انسانی دانش آموزان بورسیه، پابندی به غیر دولتی بودن، ورود نکردن به فعالیت های اقتصادی و ایجاد روش های مالی و حسابداری شفاف و پاسخگو، استفاده مفید از پتانسیل فعالیت های داوطلبانه در خدمت رسانی به دانش آموزان از مهمترین اصول ذکر شده در این منشور هستند، در این دوره تدوین شد.

دارالاکرام براساس منشور ارزش ها، خود را از هرگونه فعالیت اقتصادی منع کرده و شفافیت ۱۰۰ درصد مالی خود را از طریق وجود سه سطح حسابرسی شامل: سطح اول کارشناسان مالی مستقر در سازمان، سطح دوم شرکت حسابرسی خارج از سازمان که هفتگی به بررسی اسناد و حساب ها می پردازد و سطح سه حسابرسی سالانه توسط حسابرس قسم خورده سازمان که شرکتی متخصص در این امر است، تضمین شده است. در سال ۱۳۹۰ هیئت مدیره موسسه جهت توسعه و سازماندهی بیشتر فعالیت ها، تصمیم به تکمیل فرآیندها و استفاده از نیروهای متخصص موظف گرفت؛ فعالیت ها وارد دوره جدید شد، تدوین فرآیندها، استفاده از نرم افزار جامع غیر برخط، اجرای اتوماسیون اداری، بکارگیری ایزو ۹۰۰۱، بهره گیری از موسسه حسابرسی همیار حساب، ارتقاء نرم افزار امور مالی و استفاده از کادر متخصص اجرایی موظف نتایج این دوره است.

موسسه «دارالاکرام» بیش از یک دهه در حوزه آموزش به کودکان بی سرپرست فعالیت مستمر داشته است.

گواهینامه سیستم مدیریت و تضمین کیفیت

موسسه فرهنگی دارالاکرام در آستانه فصل شکوفایی، با درک اهمیت این موضوع و قرار گرفتن در مسیر ساختار تشکیلاتی پیشنهادها و فرآیند های سازمانی، موفق به کسب گواهینامه ۹۰۰۱ و ۲۰۰۸ ISO شده است، همچنین دریافت استانداردهای ISO ۱۰۰۰۱، ISO ۱۰۰۰۲ و ISO ۱۰۰۰۳ در خصوص رسیدگی به شکایات و ارزیابی رضایتمندی مخاطبان و همچنین Benchmarking از موسسه SGS در دستور کار قرار دارد و زیرساخت ها و امکانات مورد نیاز جهت دریافت هر یک از این گواهینامه ها در حال آماده سازی هستند.

به مهربانی

از سال ۱۳۹۴ موسسه جهت توسعه کمی و کیفی فعالیت ها، دسترسی به محروم ترین کودکان از دور افتاده ترین نقاط کشور، سهولت انجام کار خیر برای تمام اقشار جامعه، سهیم شدن آنها در حل معضل ترک تحصیل و به ویژه ایجاد شفافیت صد در صد مالی و اطلاعاتی اقدام به طراحی نرم افزاری به نام به مهربانی (bemehrbanii.ir) شده است. این نرم افزار با ایجاد سیستم های متمرکز مالی و ارائه گزارش های مستمر به حامیان فعالیت های خود را شفافیت می بخشد و دغدغه های افراد را برای انجام کار خیر از بین می برد. از طریق این پلت فرم هر فرد می تواند در مدت زمان کمتر از ۵ دقیقه و با چهار گام کوچک (ورود- ثبت نام- انتخاب دانش آموز و حمایت) حامی دانش آموزان مستعد شود.

هر سازمان برای دست یابی به اهدافش نیاز به تعیین چشم اندازهایش دارد، برای رسیدن به چشم اندازها، سازمان بایستی اصول و ارزش‌هایش را مشخص کند تا در طول مسیر از آسیب‌های ناشی از کم رنگ شدن یا تغییر ارزشها ایمن بماند. این ارزش‌های بنیادی و متعالی در حقیقت همان نقشه راه سازمان بوده و نحوه دستیابی به کیفیت مطلوب سازمان را تعیین و تضمین می‌کند. دارالاکرام در سال‌های ابتدایی فعالیت، خود را مجهز به اصول و معیارهایی تحت عنوان منشور دارالاکرام نموده است، این منشور در ۱۲ اصل تمام آسیب‌های اثر گذار بر فعالیت‌های موسسه را پیش‌بینی و راه‌های عبور ایمن را تشریح کرده است.

اصل اول:

باور داشتن و ارج نهادن به اصل کرامت ذاتی انسان در تمام فعالیت‌های مؤسسه به ویژه در ارتباط با دانش‌آموزان و دانشجویان بورسیه و ارائه خدمات محترمانه، بدون منت، بدون آزار و اذیت روحی و توأم با عشق و محبت به آنان.

اصل دوم:

شناسایی و پذیرش کودکان و نوجوانان واجد شرایط و مستعد تحصیل، اعطای بورسیه تحصیلی و حمایت همه جانبه (آموزشی، فرهنگی، اجتماعی، بهداشتی و درمانی) از آنان.

اصل سوم:

تدوین و اجرای روش‌های کارآمد و مبتکرانه آموزشی و فرهنگی فوق برنامه برای دانش‌آموزان و دانشجویان بورسیه به پشتوانه نخبگان و فرهیختگان کشور.

اصل چهارم:

پایبندی به غیر دولتی بودن موسسه، التزام به رعایت مقررات و قوانین موضوعه کشور و عدم ورود به گرایش‌های سیاسی، حزبی، گروهی، تشکیلاتی و دینی.

اصل پنجم:

ورود نکردن به فعالیت‌های مستقیم و یا غیر مستقیم اقتصادی برای جلوگیری از تحت الشعاع قرارگرفتن اهداف موسسین و موسسه و ایجاد روش‌های مالی و حسابداری کارآمد، شفاف و پاسخگو.

اصل ششم:

فعال‌سازی پورتال، سایت، انتشار نشریه و خبرنامه، حضور فعال در شبکه‌های مجازی، برگزاری همایش‌ها، جشنواره‌ها و نمایشگاه‌های حمایتی، علمی و فرهنگی با حضور فرهیختگان و شخصیت‌های علمی، فرهنگی و هنری به منظور کمک به ارتقای سطح علمی و فرهنگی جامعه، آشنا کردن مردم با فعالیت‌های موسسه و جذب همیاران، حامیان و بانیان داوطلب و نیکوکار و ترویج فعالیت‌های داوطلبانه نیکوکاری در جامعه در جهت محو محرومیت از تحصیل کودکان و نوجوانان.

اصل هفتم:

وابسته بودن به یاری‌های داوطلبانه مردمی و اتکا به حمایت انسان‌های خیرخواه و در عین حال پاسخگو بودن به حامیان دانش‌آموزان و تفکیک هزینه‌های بورسیه دانش‌آموزان از سایر هزینه‌ها و تامین هزینه‌های توسعه‌ای و جاری موسسه از طریق بانیان علاقه‌مند و نیکوکار.

اصل هشتم:

شناسایی استعدادها و توانمندی‌های ویژه و بالقوه دانش‌آموزان و دانشجویان بورسیه و تلاش، همراهی و برنامه ریزی برای رفع موانع رشد آنان.

اصل نهم:

تدوین و اجرای برنامه‌های مناسب به منظور تبدیل دارالاکرام به نهادهای با فراگیری ملی و بین‌المللی.

اصل دهم:

تعامل و همکاری موثر با نهادهای ملی و بین‌المللی به منظور ایجاد ساختارهای حمایتی فرهنگی، اجتماعی و حقوقی از کودکان و نوجوانان مستعد تحصیل.

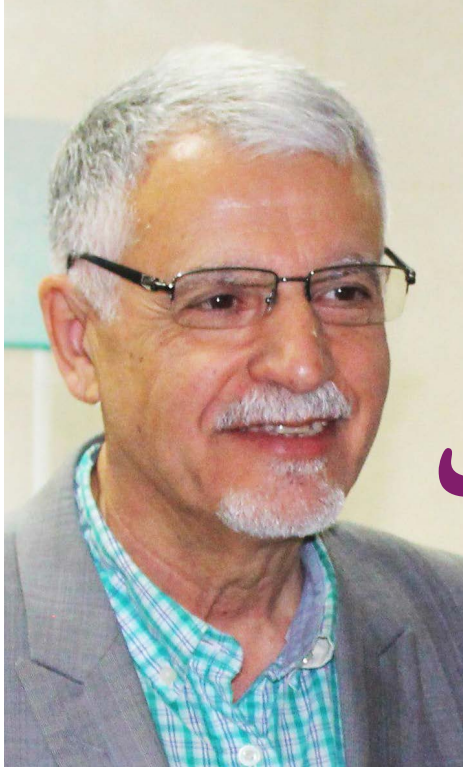
اصل یازدهم:

با توجه به اصول یاد شده در این منشور، تمام دست‌اندرکاران و گردانندگان دارالاکرام جدای از باورهای شخصی خود، با قبول و اعتقاد به اصل انسانی کمک به هم‌نوع، بدون اعمال انگیزه‌های شخصی، اقتصادی، سیاسی، مرامی، قومی، اعتقادی و دینی، بدون منت و انتظار و با رویکردی انسان‌دوستانه به فعالیت خود در مؤسسه ادامه داده و خود را ملزم به رعایت مفاد این منشور می‌دانند.

اصل دوازدهم:

این منشور بر طبق نظرموسسان دارالاکرام، در دوازده اصل تهیه و تدوین و در مجمع عمومی دارالاکرام به تصویب رسیده و اصول آن دائمی و غیر قابل تغییر است.

یادداشت

منظومه‌های برای مهربانی

اسماعیل جلیلیان
رئیس هیئت مدیره

برکات خیر آن برای جامعه بیشتر است. زمانی که در سال‌های نخستین پس از پیروزی انقلاب در نشریه «اتحاد جوانان» همراه با دانش‌آموزان و دانشجویان یک تجربه مشترک فرهنگی را پشت سر گذاشتیم، به این باور رسیدیم که جوانان و فرهنگ، دو مقوله نیازمند توجه ویژه هستند. در «دارالاکرام» بخشی از این دغدغه و باور به ثمر رسید و اهدای بورسیه به دانش‌آموزان و دانشجویان نیازمند راهی برای حل کمبودها و مشکلاتی بود که ادامه تحصیل و تنفس در فضای آموزشی و فرهنگی را برای جوانان و نوجوانان دشوار می‌کرد.

از سال‌های پیش از پیروزی انقلاب تا امروز به نقاط مختلفی از ایران سفر کرده و زندگی نیازمندان را رصد کرده‌ام. حاشیه‌نشین‌ها را در کوره‌پز خانه یا محله‌های فقیرنشین خوزستان و سایر شهرها دیده‌ام و با مشکلات و مصائبشان مواجه شده‌ام. جامعه سالم، جامعه‌ای است که انسان‌ها در آن وظیفه مهربانی کردن را از یاد نبرده‌اند، نه این که دولت‌ها نسبت به تامین نیازهای مادی و معنوی مردم وظیفه و مسئولیت نداشته باشند، اما مهم این است که مردم انجام کار خیر را از یاد نبرند و بر آن اهتمام بورزند. خوشبختانه جامعه ایرانی، همواره این نگرانی و توجه را داشته، اما گاهی موانعی که برای تحقق این هدف وجود دارد، انگیزه و اشتیاق را از بین می‌برد. ما در «دارالاکرام» تلاش کردیم شفافیت مالی و سرعت عمل در انجام کارها داشته باشیم و همزمان چند خدمت ارائه دهیم تا نیکوکاران شوق و رغبت برای انجام کار خیر را از دست ندهند و چه بسا در کنار مجموعه‌ای منظم، چابک و هدفمند تمایل مضاعف برای نیکوکاری به دست بیاورند.

سامانه «به مهربانی» که یکی از ابزارهای تازه موسسه «دارالاکرام» است، قرار است به عمل خیرخواهانه بعد و جهتی تازه بدهد، بسیار امیدوارم تا از طریق این سامانه زنجیره و منظومه‌ای شکل بگیرد که سرتاسر جهان را بهم وصل می‌کند و خدمات از راه دور موسسه را سامان دهد. می‌دانم «به مهربانی» راه خود را به دل‌های مهربان نیکوکاران باز می‌کنیم.

انجام کار خیر و نیکوکاری یکی از نیازهای طبیعی هر انسان و بخشی از زندگی اجتماعی اوست. در ایران مانند بسیاری از جوامع، عمل خیرخواهانه به شکل‌های مختلف انجام و دیده می‌شود. ذات بشر میل به نیکوکاری دارد و مشارکت در امور خیر، پاسخی به این ندای درونی است. به دلیل تحصیل در رشته مدیریت و سوابق کاری و تجربه‌هایم، همواره به این موضوع توجه داشتم که سیل تلاش‌های خیرخواهانه افراد در جامعه گاهی سمت و سوی درستی پیدا نمی‌کند. نبود ساز و کارهای رسمی، قانونی و کارآمد و ضعف در رساندن کمک‌ها به نیازمندان واقعی باعث می‌شود تا خیرین به نتیجه دلخواه خود نرسند و اقبال ضعیف از خدماتی که شایسته و سزاوارش هستند، دور بمانند. «دارالاکرام» با این هدف و چشم‌انداز تاسیس شد تا در قالب موسسه‌ای قانونی، بر اساس تقسیم کار، شرح وظایف و اهداف روشن و مشخص به جای پرداختن به کمک‌های مقطعی در شرایط حاد و خاص، در روندی سازمان یافته و با استاندارد بالا و خروجی باکیفیت به خدمت‌رسانی به نیازمندان بپردازد. بسیاری از ما با این موضوع مواجه بوده‌ایم که حجم بالایی از کمک‌های نیکوکاران در شرایط بحرانی، به دلیل ازدحام، پراکندگی، گستردگی مشکلات و بی‌برنامگی به موقع به دست نیازمندان نرسیده است. آنانی که توانسته‌اند از خدمات بهتر و بیشتر بهره‌مند شده‌اند و آنانی که بضاعت و توان نداشته‌اند، محروم مانده‌اند. گاهی در جریان آشفتنگی‌ها و بی‌نظمی‌ها کرامت افراد نادیده گرفته شده است. به همین دلیل دو اصل مهم در «دارالاکرام» این است که نیازمندان واقعی را شناسایی کرده، به آنها خدمات برسانیم و دیگر آنکه کرامت انسان‌ها را در پروسه خدمت‌رسانی حفظ کنیم.

«دارالاکرام» با یک ایده آغاز شد، ایده خدمت‌رسانی سازمان یافته، منظم و دقیق به نیازمندان واقعی با حفظ اصل کرامت انسانی. اما در حد این ایده متوقف نشد. به طور طبیعی به این فکر کرده بودم که شکل و حجم کار به مرور گسترش یابد، کامل شود و نواقص و کاستی‌های سایر موسسات خیریه را نداشته باشد. منشور «دارالاکرام» بر این اساس شکل گرفت و چراغ راه ما در حرکت بر مسیر نیکوکاری شد، چراغی فروزان که هنوز معیار کار ما در موسسه است. این منشور دکتترین و دیسپلین مجموعه است، هر گاه از آن فاصله بگیریم باید به آن نزدیک شده و دوباره در مسیر قرار بگیریم. در طی سال‌ها فعالیت در عرصه‌های مختلف به این باور رسیده‌ام که کار فرهنگی اولی‌تر و مهمتر از کارهای دیگر است و نتیجه و

اینجا کرامت انسانی خرف اول را می‌زند

استانداردسازی شناسایی دانش آموزان نیازمند

خود را از حداقل ۱۱۲ هزار تومان تا حدود ۵ برابر افزایش دهند. در واقع درآمدی کسب خواهند کرد که حاصل تلاش آنها در حوزه تحصیل و کسب مهارت است بنابراین نه تنها کرامت انسانی آنها حفظ می‌شود بلکه تاثیر تلاش و کوشش خود را به صورت ملموس خواهند دید. فرآیند رشد آنها با توانمندی همراه خواهد شد. بنابراین ما می‌توانیم ادعا کنیم که به جای ماهی دادن، ماهی گیری را به نسل آینده آموخته‌ایم.

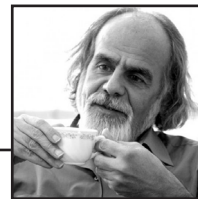
دانش‌آموزان در ابتدای راه با ما تفاهم‌نامه‌ای اخلاقی امضا می‌کنند که در زمان توانمندی، دانش‌آموزی در خطر ترک تحصیل را حمایت کنند. این امر تاثیر بسیاری در حفظ کرامت آنها دارد، آنها بورسیه را تحت عنوان وام شرافتی دریافت کرده و احساسی مثبت به این مسئله دارند. بورسیه تحصیلی به مهربانی آینده کودکان را با کمک خود آنها روشن می‌کند.

بورسیه تحصیلی به عنوان مشوقی به منظور سهیم کردن دانش‌آموزان در فرایند رشد خود، در به مهربانی در نظر گرفته شده است. بورسیه مستمری مبلغ واحد ماهیانه نیست که هر ماه به حساب آنها واریز شود. بورسیه تحصیلی در به مهربانی مبلغی است معادل امتیازهای دانش آموز در هر ماه. این امتیازها بر مبنای مقطع تحصیلی دانش‌آموزان بر اساس معدل و دستاوردهای آنها تعیین می‌شود. دستاوردهای دانش‌آموزان شامل کسب رتبه در مدرسه، منطقه، استان و کشور در حوزه های مختلف فرهنگی، هنری، ورزشی و حضور فعال آنها و مادرانشان در برنامه های آموزشی و فرهنگی موسسه است. این امتیازها دارای اعتبار بوده و بر اساس اهمیت آنها از یک تا ۶ ماه اعتبار دارند. بورسیه تحصیلی به نوعی کارآفرینی اجتماعی محسوب می‌شود. دانش‌آموزان با مشارکت بیشتر در فرایند رشد خود و کسب مهارت های مختلف می‌توانند درآمد بیشتری کسب کنند و بورسیه

ما آینه دیگران

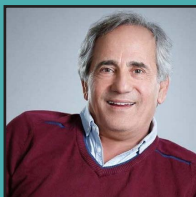
مصطفی ملکیان

بدون سرسوزنی چاپلوسی و مبالغه، به گمان من این موسسه فرهنگی در میان همه موسساتی که من کم و بیش با آنها آشنایی دارم در سطح کشور، درستکارترین موسسه خیریه و از موارد خاص فرهنگی است.

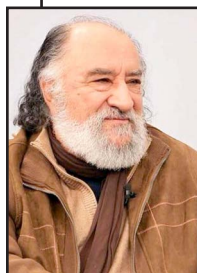
مجید مظفری

در موسسه دارالاکرام، توجه به کرامت انسانی قابل توجه است. همیاری و همدلی با دیگران بخشی از فرهنگ ماست. ایمان داشته باشیم به خداوند مهربانی که نیکوکاران را دوست دارد و شک نکتیم که آنچه انجام می‌دهیم مورد توجه او قرار می‌گیرد. من به کودکانی که در دارالاکرام درس می‌خوانند، می‌گویم که دلم برای شما شکوفه‌ها پر می‌کشد.

داریوش ارجمند

من در موسسه دارالاکرام نیکوکارانی را دیدم که بر این باور بودند که آنچه خدا به آنها عطا کرده، تنها متعلق به آنها نیست و دیگران هم سهمی از این دارایی دارند. آنها به شکرانه این مواهب، سهمی را به نیازمندان می‌پردازند و این قابل ستایش است.

مرجانه گلچین

در روزگاری که همه ما درگیر روزمرگی شده‌ایم، گروهی هستند که در دارالاکرام با عشق فعالیت می‌کنند. ما ایرانی‌ها، مهربان و نوع دوست هستیم. از نیکوکارانی که برای بهتر شدن زندگی کودکان تلاش می‌کنند، سپاسگزارم. آنهایی که می‌کوشند تا ایرانی آباد و سرفراز داشته باشیم. عاشق باشیم و نیکوکار.

گفت و گو

نیکوکاری با عطر مادرائه

گفت و گویی خواندنی با بانو بدرالسادات امام که بیش از هفتادسال برای گسترش نیکوکاری تلاش کرده است

الناز دیمان: گفت‌وگو با خانم بدرالسادات امام تجربه‌ای منحصر به فرد و شیرین است. بانویی که در نود و سه سالگی شور زندگی را برایم دوباره معنی می‌کند. در روزهایی که تعداد خبرهای ناراحت‌کننده فراوان است، دیدار با او و شنیدن حرف‌هایش و دیدن تلاشی که در همه عمر برای بهتر کردن زندگی دیگران داشته، به معجزه می‌ماند. عضو اصلی هیات مدیره موسسه دارالاکرام، در خانواده‌ای فرهنگی و نیکوکار متولد شده، همسری همراه و خیر داشته و ایثار و نوع‌دوستی بخشی از زندگی‌اش بوده است.

کار خیر را از بدو تولد آغاز کردم

معمولاً از من سوال می‌کنند کارهای خیریه را از چه زمانی آغاز کردم و من همیشه جواب می‌دهم از بدو تولد. از زمانی که خداوند من را خلق کرد، چشمانم را باز کردم و دنیا را دیدم. از زمانی که در خانه قدیمی و زیبایمان چشم باز کردم، خانه‌مان پر از رفت و آمد بود. مردم می‌آمدند و می‌رفتند و در خانه روی همه باز بود. مادربزرگم شاعر، طبیب و اندیشمند بود و مردم برای مداوا و یادگیری ادبیات، شعر و قرآن به خانه ما می‌آمدند. پدرم طبیب و ادیب و همواره از خدمت به مردم خشنود بود. در نتیجه از بدو تولد با کارهای خیر پدر، مادر و مادربزرگم آشنا شدم و درک کردم که نیکوکاری وظیفه‌ای انسان‌دوستانه است که بر گردن آدمی نهاده شده است. مادربزرگم معتقد بود انسان بیمار یا نیازمند مانند گلی پژمرده است و اگر به درستی به او رسیدگی شود دوباره شاداب و سالم می‌شود. خواندن و نوشتن و قرائت قرآن را پیش مادربزرگم آموختم و به دبستان رفتم تا سال ۱۳۱۴ که به سن تکلیف رسیدم و باز هم برای کسب علم نزد مادربزرگم بازگشتم و به عنوان پزشک‌یار در کنارش مشغول به کار شدم.

۷۲ سال زندگی مشترک

در نوجوانی و در سال ۱۳۲۴ با همسرم که تحصیلکرده و مهربان بود ازدواج کردم. او از اقوام بود و از هم شناخت داشتیم. ۷۲ سال با مردی زندگی کردم که با من همدل و همراه بود و هرگز موضوعی برای بحث و کلتجار بینمان پیش نیامد. خدا را شکر نگاهمان به زندگی و طرز فکرمان بسیار شبیه بود و برای همه کارهای مشورت می‌کردیم. اگر اختلاف نظری وجود داشت با مهربانی و صحبت حل می‌کردیم. تندخویی و ترش‌رویی بین ما نبود و هرگز نگاهی از سر خشم و یا نامهربانی به هم نکردیم.

همسرم مشوق اصلی‌ام در کارهای خیر بود

همسرم مانند من در خانواده‌ای تربیت شده بود که او هم به نیکوکاری مانند یک وظیفه انسانی نگاه می‌کرد. به این خاطر نه تنها پس از ازدواج فعالیت‌هایم ادامه پیدا کرد که به خاطر تشویق همسرم و انگیزه مضاعفی که به من داد بیشتر شد. من از وقتی که متعلق به همسرم بود، برای فعالیت‌های نیکوکارانه استفاده می‌کردم.

من از مادر بزرگ و همسرم خوب شنیدن، خوب تشخیص دادن و خوب عمل کردن به آنچه یاد گرفته‌ام را آموختم. وقتی همسرم از بیجار به شهر قم منتقل شد، به عنوان مدیر در یک دبیرستان فعالیتش را ادامه داد. من که همیشه عاشق تدریس بودم به صورت داوطلبانه و بدون دریافت ریالی در دبستانی که یکی از دوستانم در آن معلم بود هفته‌ای ۲۸ ساعت مشغول به کار شدم.

مدرسه‌ای که تاسیس کردم

تدریس و حضور در کنار دانش‌آموزان بر عشق و اشتیاقم به معلمی و کودکان افزود تا جایی که روزی به همسرم گفتم دوست دارم مدرسه‌ای با مدیریت خودم داشته باشم تا کودکان محروم و یتیم در آنجا تحصیل کنند. همسرم مشتاقانه پیشنهادم را شنید و مرا برای تاسیس مدرسه تشویق کرد. فردای همان روز با دهان روزه به سمت تهران حرکت کردم و به سمت وزارت آموزش و پرورش رفتم. وزیر وقت آموزش و پرورش همسرم را میشناخت و حتی پیش از آنکه وزیر شود، به منزل ما رفت و آمد داشت. وقتی به وزارتخانه رسیدم به دفتر ایشان رفتم و توانستم

همه ساعتهایی که ایشان تنها می‌ماند من در خیریه و یا کوچه و پس کوچه‌ها به دنبال کارهای مددجویان و نیازمندان بودم و او هرگز شکایتی از این موضوع نداشت. به یاد دارم چادر به سر در کوچه‌های قم، زمستان‌ها در گل و لای و در تابستان‌ها زیر آفتاب به دنبال کارهای مددجویان و بیماران می‌رفتم و وقتی به خانه می‌رسیدم خسته و از رمق افتاده بودم. همسرم هیچوقت نمی‌پرسید کجا بودی؟ چرا دیر آمدی؟ چرا غذا در خانه نداریم؟ چادرم را از من می‌گرفت و اگر خاکی یا گلی بود به تشت آب می‌انداخت و برایم چای می‌آورد.

عاشق تدریس هستم

من در خانه‌ای قد کشیدم که در آن مدام کلاس درس برگزار می‌شد. مادر بزرگم نیمی از روز به تدریس می‌پرداخت و نیم دیگر روز به طبابت مشغول بود. همسرم در شهر بیجار دبیر بود. بیجار شهری کوهستانی است و طی مسیر تا رسیدن به مدرسه برای او سخت بود، اما همسرم به عشق بچه‌ها دشواری راه را به جان می‌خرد.

اجازه تاسیس مدرسه را بگیرم. دقیقاً همان روز یعنی ۱۵ اسفند سال ۱۳۴۰ به دفتر وزارت آموزش و پرورش در قم رفتم، این ترس را داشتم که نکند به تعطیلات برخورد کنم و کار تاسیس مدرسه عقب بیفتد. همسر در آموزش پرورش قم منتظر بود و با هم به اتاق مدیر رفتیم. من خسته و رنگ پریده بودم و به خاطر روزه و دوندگی که از ابتدای صبح داشتم به سختی حتی می‌توانستم حرف بزنم. پنجشنبه بود و اواخر وقت اداری و رئیس دفتر آموزش و پرورش قم از من و همسرم خواست که روز شنبه مراجعه کنیم، اما من مخالفت کردم. می‌دانستم در یک روز هم می‌توانم بخشی از کارهای مدرسه را پیش ببرم. در نهایت موفق به کسب مجوز تاسیس مدرسه شدیم و از فردای همان روز کار را آغاز کردیم.

با تمام عشق و انرژی

خانه‌ای اجاره کردم و مدرسه دخترانه «جوادیه» دایر شد. تمام عشق و انرژی‌ام خدمت به این مدرسه و دانش‌آموزان محرومش بود. همسرمانند همیشه مشوقم بود و تا جایی که از دستش برمی‌آمد به من کمک می‌کرد. خانه‌ای که اجاره کرده بودیم چند اتاق داشت که دو تای آنها در زیرزمین قرار داشت. همسرم تحصیلاتش در زمینه فلسفه و امور تربیتی بود و معتقد بود وقتی بچه‌های محروم به مدرسه‌ای که خانه دوم آنهاست می‌روند باید در جایی قرار بگیرند که از خانه و زندگی محقرشان بهتر باشد.

همسرم می‌گفت ما باید تمام تلاشمان را برای رفاه کودکان بکنیم و به همین خاطر حضور بچه‌ها در زیرزمین را شایسته دانش‌آموزان نمی‌دانست. پولی برای اجاره جای بهتر نداشتیم، خانه‌مان را فروختیم و صد تومان پس‌اندازمان را روی آن گذاشتیم، من صد تومان از فامیل و آشنایان قرض کردم و این پول را در اختیار حاج حسن بنا قرار دادیم و از ایشان خواستیم مدرسه‌ای در خور ایتم و کودکان بی‌بضاعت بسازد. روز دهم خرداد سال ۴۱ با کلنگی که حاج آقا بشیری زیر درخت زیبای انار بر زمین زد، کار ساخت مدرسه آغاز شد. به یاد دارم مدام به حاج حسن تاکید می‌کردم مدرسه باید برای اول مهر آماده شود، بچه‌ها چشم انتظارند. خدا را شکر روز اول مهر بچه‌ها سر کلاس حاضر شدند و دل ما از دیدنشان شاد شد.

دل‌کندن از حلقه ازدواج

باور کردنی نبود که توانسته‌ایم مدرسه بسازیم. در این مسیر خیلی سختی کشیدیم و زیر بار قرض رفتیم. من همه طلاهایم را که شامل چند انگو و گردنبند بود فروختم، به جز خانه و اندک طلای من سرمایه دیگری نداشتیم. زمان فروختن طلاها چشمم به وزنه بود و

امیدوار بودم وزنه سنگین شود تا پول مورد نیازمان تامین شود، اما وزنه آنچنان که باید پایین نیامد و من لحظه آخر حلقه ازدواجم را از انگشت خارج کرده و داخل وزنه انداختم. حلقه‌ام را بسیار دوست داشتم اما هدفمان برایم با ارزش‌تر بود.

آغاز فعالیت در دارالاکرام

موسسه دارالاکرام را آقای جلیلیان در سال ۱۳۸۲ تاسیس کرد، اما موسسه بنا به دلایلی فعالیتش را آغاز نکرده بود. تا اینکه در سال ۸۴ آقای جلیلیان و همسرشان به خانه من در مهرشهر آمدند و درباره موسسه با من صحبت کرده و از من کمک خواستند. آن زمان من درگیر کارهای موسسه خیریه خودم «مهر کوثر» بودم و مشغله‌ام زیاد بود اما پذیرفتم. جلسه‌ای گذاشتیم و صحبت کردیم و من به این نتیجه رسیدم که نیاز به کمک داریم تا بتوانیم موسسه را فعال کنیم، به دیدار خانم شریعتی همسر دکتر شریعتی رفتیم و از ایشان خواستیم در این مسیر ما را یاری کنند.

در اولین اقدام در همان حوالی ساختمان موسسه (فاز اول شهرک غرب) به دبستان‌ها و دبیرستان‌ها سر زدیم و به دنبال مواردی گشتیم که نیاز به کمک هزینه تحصیل داشته باشند و دو یتیم را پیدا کرده و به موسسه معرفی کردیم. این منطقه اعیان‌نشین است و من پیشنهاد دادم به نسیم‌شهر برویم. نسیم‌شهر و اسلامشهر شهرک‌هایی حاشیه‌ای هستند که اغلب ساکنانشان وضعیت مالی خوبی ندارند. در آن مناطق ۱۲ یتیم پیدا کردیم که نیازمند حمایت مالی برای ادامه تحصیل بودند. آن زمان هر هفته به نسیم‌شهر می‌رفتیم و با مادران دانش‌آموزان تحت حمایت ملاقات و درباره وضعیت زندگی، معیشت و وضعیت درسی بچه‌ها صحبت می‌کردیم.

در سال ۸۶ تعداد دانش‌آموزانی که تحت سرپرستی موسسه دارالاکرام بودند به صد نفر رسید که همگی معدل بالای ۱۶ داشتند، چرا که علاقه‌مند به نخبه‌پروری بودیم. کم‌کم تعداد بچه‌ها بالا رفت و از نقاط مختلف دانش‌آموزان با استعداد اما بی‌بضاعت به ما معرفی شدند، اما با محدودیت مالی روبرو بودیم. به تدریج سعی کردیم با خیرین درباره حمایت مالی صحبت کنیم و اوضاع با کمک نیکوکاران بهتر شد.

یتیم‌داری کنیم نه مدرسه‌داری

امروز در جلسه هیئت مدیره به همکاران محترم در دارالاکرام انتقادی داشتم. به همراهان عزیز در دارالاکرام عرض کردم وظیفه ما یتیم‌داری است نه صرفاً مدرسه‌داری. یتیم‌داری نیاز به محبت و توجه و رسیدگی مدام دارد.

خداوند در قرآن می‌فرماید: «يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ» و به حضرت محمد (ص) تاکید می‌کند: ای محمد از تو درباره اینکه برای یتیمان چه کرده‌ای سوال خواهد شد. اهمیت این موضوع به حدی است که خداوند چند آیه در قرآن را به همین مبحث اختصاص داده است. بسیار مهم است به یتیمان سر بزنییم و از نیازهایشان با خبر شویم.

با بالا رفتن کمیت، کیفیت افت می‌کند

بالغ بر دو هزار دانش‌آموزش تحت حمایت موسسه دارالاکرام هستند و شعبه‌های موسسه بیشتر شده که باعث خوشحالی است. اما بالا رفتن شعب و تعداد دانش‌آموزان نباید ما را از کیفیت غافل کند. با بالا رفتن کمیت به خاطر محدودیت بودجه، کیفیت زیرسوال رفته و افت می‌کند. امیدوارم با همت نیکوکاران و تدبیر اعضای هیات مدیره این اتفاق نیفتد.

آرزویم برای دارالاکرام

آرزویم برای دارالاکرام این است که در همه شعبه‌های آن یتیم نوازی شده و به معنای واقعی به کودکان و نوجوانان رسیدگی شود. رسیدگی درسی صرف مورد نظر من نیست و معتقدم باید از همه جهت به این کودکان توجه و رسیدگی شود. من در مهرشهر خیریه کوچکی به نام «مهر کوثر» دارم، در این خیریه بیش از آنکه به کمیت و گستردگی کارها توجه کنیم به کیفیت خدمات فکر می‌کنیم. در این خیریه گروه تحقیق، مددکاران حرفه‌ای و روانشناسان با ما همکاری می‌کنند. در خیریه «مهر کوثر» سیصد یتیم تحت سرپرستی و حمایت موسسه هستند که بیست و پنج نفرشان دانشجو هستند. ما نهایت تلاشمان را می‌کنیم تا از همه جهت به این عزیزان رسیدگی شود. آرزو دارم دارالاکرام هم در کنار توجه به کمیت و گستردگی به کیفیت خدمت‌رسانی توجه کند.

خانواده‌ای دوست داشتنی

یک دختر به نام مهرانگیز دارم. دخترم مانند من به کارهای خیر و انسان دوستانه علاقه‌مند است. تا پیش از آنکه ازدواج کند در کارها مرا همراهی می‌کرد، اما پس از ازدواج و مادر شدن مشغله‌هایش بیشتر شد. دو نوه خوب و دوست داشتنی به نام‌های لیلا و علی دارم. علی دارای مدرک فوق لیسانس کامپیوتر و مدیر عامل شرکتی کامپیوتری است. لیلا هم دارای مدرک پزشکی از دانشگاه هاروارد است و در همین دانشگاه در مقطع تخصصی رادیولوژی مشغول به تحصیل است. نوه‌هایم را بسیار دوست دارم و جز محبت و احترام از آنها ندیده‌ام. دامادم آقای مصطفوی مدیر عامل یک شرکت حمل و نقل است. او فردی محترم و دامادی خوب برای من است.

تمام فرزندان من

جوانان و حتی افراد میانسال بسیاری که تحت پوشش خیریه‌هایی که در آنها مشغول به خدمت بودم همچنان به من سر می‌زنند و احوال را جویا می‌پرسند. آنها را مانند فرزندانم دوست دارم و برای همه آرزوی سلامتی و موفقیت می‌کنم و دعاگویشان هستم. یکی از زیباترین و به یاد ماندنی‌ترین خاطراتم از این عزیزان مربوط می‌شود به زمانی که همسرم در بیمارستان بستری شد. ایشان توسط یک جراح ماهر جراحی و به بخش منتقل شد. من بالای سر او بودم که دکتر جراح وارد اتاق شد. ایشان چهره همسرم را موقع جراحی ندیده بود و به محض اینکه وارد اتاق شد تا از حال و احوال بیمارش مطلع شود، صورت همسرم را دید و لبخند زد. آن جراح پای همسرم را بوسید. خیلی تعجب کردم و پرسیدم مگر همسرم را می‌شناسید؟ آقای دکتر گفت: آقای جواد می‌توانم بگویم که من بسیار به ایشان مدیونم. تعداد زیادی از شاگردانم دکتر، استاد دانشگاه، پروفیسور و مدیر هستند و هنوز به من سر می‌زنند.

بالغ بر دو هزار دانش‌آموزی تحت حمایت موسسه دارالاکرام هستند و شعبه‌های موسسه بیشتر شده که باعث خوشحالی است. اما بالا رفتن شعب و تعداد دانش‌آموزان نباید ما را از کیفیت غافل کند. با بالا رفتن کمیت به خاطر محدودیت بودجه، کیفیت زیرسوال رفته و افت می‌کند. امیدوارم با همت نیکوکاران و تدبیر اعضای هیات مدیره این اتفاق نیفتد.

روح یک جوان را دارم

من با داشتن ۹۳ سال همچنان فعالیت‌هایم را ادامه می‌دهم و بر پیری غلبه کرده‌ام. نشاط جسمی و روحی‌ام اول به زن برمی‌گردد و دوم به تربیت. در خانه پدری همه در حال جنب و جوش و فعالیت بودند. مادربزرگم با وجود سن بالا معلمی و طبابت را رها نکرد. پدر و مادرم از وقتی از خواب بیدار می‌شدند تا پاسی از شب در تلاش بودند و بخش زیادی از فعالیت‌هایشان در راه رضای خدا و آسایش خلق خدا بود. حرکت و کوشش برای زندگی و در راه رضای خداوند بخشی از تربیت خانوادگی من است. من با این شیوه بزرگ شدم، جوانی‌ام را پشت سر گذاشتم و حالا که به سالخوردگی رسیده‌ام به همان رویه ادامه می‌دهم و تا زمانی که زنده‌ام دست از تلاش برای مردم نخواهم برداشت. از والدین و مادربزرگم آموخته‌ام که زندگی یعنی تلاش و به جوانان توصیه می‌کنم در هیچ مرحله از مسیر زندگی دست از تلاش برندارند. به

افت جسمی اجازه نمی‌دهم روحم را دچار افت کند و به صراحت می‌توانم بگویم روح یک جوان را دارم.

در هر سنی می‌توان مفید بود

با سن بالا همچنان مشغول به کارم. در هر سن و سالی باید کار کرد و امید را از دست نداد. بسیاری از خانم‌هایی که همسن من هستند یا حتی در سنین پایین‌تر قرار دارند هیچ فعالیت اجتماعی ندارند و مدام از دردهایی که پیری برایشان به همراه داشته گله و شکایت می‌کنند. باید بپذیریم سالخوردگی بخشی از زندگی است و باید با آن کنار آمد. من مانند همه سالمندان دردهای جسمی فراوان دارم. بدون کمربند طبی قادر به نشستن نیستم، پاهایم درد می‌کنند، پوکی استخوان دارم و قلبم ناراحت است. اما با وجود همه این مشکلات هرگز کسی ندیده من از درد شکایت کنم یا کارهایم را به خاطر مشکلات جسمی عقب بیندازم به طوری که هر کس مرا می‌بیند تصور می‌کند جوانی بیست ساله‌ام. (می‌خندد)

هنوز در حال یادگیری هستم

اراده و توکل و شناخت هدف و مقصد به من نیروی حرکت می‌دهد. وقتی که زنده‌ام و نفس می‌کشم چرا باید از این نعمت بهره نبرم؟ بزرگان ما توصیه کرده‌اند «ز گهواره تاگور دانش بجوی» اتاق من پر است از کتاب‌های روانشناسی، تربیتی و کتاب‌های مذهبی پیشرو. به این معنا که تفسیری امروزی از دین دارند و در گذشته سیر نمی‌کنند. مطالب تربیتی و مقاله‌های مختلف در نشریات را مطالعه می‌کنم و هنوز در حال یادگیری هستم.

از عمر طولانی‌ام راضی‌ام

به هیچ وجه متأسف نیستم که به نود و سه سالگی رسیده‌ام و خدا را بابت این موهبت شکر می‌کنم. هرگز به خاطر ضعف جسمانی نمی‌گویم کاش شصت یا هفتاد سال زندگی کرده بودم. بلکه شاکرم از اینکه خداوند عمری طولانی به من داده است تا در راه خدمت‌رسانی به مردم و کودکان صرف شود.

برکت عمل خیر به شما بازمی‌گردد

شک نداشته باشید اگر ذره‌ای کار نیک انجام دهید برکت آن به زندگی شما بازخواهد گشت. برای من همیشه این اتفاق افتاده است. ممکن است در پایان روز خسته شوم اما با خودم فکر می‌کنم به دو خیریه سر زدم و کار کردم و اگر خداوند بپذیرد عمل نیکی انجام داده‌ام. همین به من انگیزه می‌دهد تا همچنان کار کنم و اگر قادرم به خلق خدا به خصوص کودکان خدمت کنم از برکت کارهای خیر است.

پلتفرم «به مهربانی»

فن آوری در خدمت توسعه مهربانی

تأثیر تکنولوژی در بسیاری از جوانب زندگی امروز مشهود است و بیشتر فعالیت‌های روزمره از طریق تلفن همراه و اینترنت قابل انجام است، اما استفاده از نرم‌افزار برای انجام کار خیر و حمایت از تحصیل کودکانی که به دلیل مشکلات معیشتی از تحصیل بازمانده‌اند تا کنون وجود نداشته است. موسسه دارالاکرام با همکاری یک گروه نرم‌افزاری پلتفرمی ایجاد کرده است تا انجام کار خیر بر بستر اینترنت قابل انجام شود.

افزار کنونی به نام به مهربانی گردید.

مهمترین مزیت این نرم‌افزار چیست؟

به مهربانی یک پلتفرم است که امکان هم‌افزایی ظرفیت‌های مختلف در کشور برای حل معضل دسترسی نداشتن کودکان به آموزش را ایجاد می‌کند، در شرایطی که به دلیل هزینه بالای استقرار دفتر فیزیکی خیریه‌ها نمی‌توانند به نقاط دوردست سرویس دهی کنند، این پلتفرم می‌تواند با ایجاد یک شبکه اعتماد این مانع را حذف کند. در این راستا از طریق رایزنی با موسسات مطرح در حوزه آموزش از راه دور در حوزه های تحصیلی، فرهنگی و بهداشتی به زودی با امکاناتی که به این نرم‌افزار اضافه خواهد شد تمام دانش‌آموزان تحت پوشش می‌توانند به بهترین منابع موجود دسترسی پیدا کنند و با گذراندن این دوره‌ها و شرکت در آزمون آنها امتیاز و بورسیه خود را افزایش دهند.

امتیازهای به مهربانی

علاوه بر آن شفافیت مالی ۱۰۰ درصد و سهولت دسترسی در هر نقطه‌ای از دنیا که دسترسی به اینترنت وجود دارد، فعال شدن ظرفیت همیاران داوطلب در

از آنجا که طبق آمارهای موجود تعداد کودکان بازمانده از تحصیل و کودکان در خطر ترک تحصیل که به دلایل اقتصادی ممکن است مجبور به ترک تحصیل شوند بسیار زیاد است، بدون جلب همکاری عمومی و بدون استفاده از پتانسیل تمام افراد جامعه رفع این معضل امری دور از ذهن به نظر می‌رسد. راه‌اندازی یک سامانه آنلاین زیر نظر دارالاکرام شبکه‌ای از افراد را در امر حمایت از تحصیل و آموزش کودکان سهیم کرده است تا در آینده دیگر شاهد کودک بازمانده از تحصیل نباشیم، بستر نرم‌افزاری به مهربانی راهکار موسسه برای دستیابی به این هدف است.

ایده ایجاد پلتفرم به مهربانی چگونه شکل گرفت؟

برای توسعه و مکانیزه کردن فعالیت‌ها، نرم‌افزار جامعی توسط گروه انار برای موسسه طراحی شده بود، با گسترش فعالیت‌ها مدیران به فکر توسعه نرم‌افزار موجود بودند در یکی از جلسات در خرداد ۱۳۹۴ ایده طراحی بستری که بتواند کلیه فعالیت‌های موسسه را پوشش دهد و منجر به دسترسی به مناطق دوردست کشور و همچنین سهیم کردن اقشار مختلف در حمایت از کودکان بازمانده از تحصیل شود مطرح شد، این ایده پرورش پیدا کرد و پس از دو سال منجر به ساخت نرم

به مهربانی

به آنلاین حمایت از تحصیل کودکان از پیش دبستانی تا دانشگاه در سراسر ایران

آموزان در عدد مشخصی ضرب شده و مبلغ بورسیه آنها مشخص می‌شود. این شیوه‌ای از کارآفرینی اجتماعی است، هر دانش آموز می‌تواند با تلاش بیشتر و کسب امتیاز در عرصه‌های مختلف امتیاز و در نتیجه درآمد خود را افزایش دهد.

علاقه‌مندان چگونه می‌توانند در این فعالیت مشارکت کنند؟

این بستر کاملاً بر پایه جلب مشارکت همگانی طراحی شده است و تمام حمایت‌های مالی و خدماتی از طریق افراد داوطلب انجام می‌شود. افراد می‌توانند پس از ورود به آدرس bemehrbani.ir در بخش انتخاب دانش‌آموز، دانش‌آموزی را انتخاب و با پرداخت درصدی از بورسیه وی به مدت دلخواه حمایت از او را به عهده بگیرند. در صورتی که دانش‌آموز واجد شرایطی در اطراف آنها وجود دارد می‌توانند او را در بخش معرفی دانش‌آموز معرفی کرده، به عنوان همیار معتمد در شناسایی و تایید دانش‌آموزان معرفی شده سهمی شوند، به عنوان مددکار در خدمت‌رسانی مستمر و اطلاع از وضعیت دانش‌آموزان سازمان را یاری کرده یا در تامین نیازهای معیشتی در بخش کمک‌های جمعی مبالغی واریز کنند.

سراسر کشور، قابلیت ارزیابی اثربخشی فعالیت‌ها موارد دیگری هستند که می‌توان از آنها به عنوان وجه تمایز این پلتفرم نام برد.

ساز و کار ارائه بورسیه به دانش‌آموزان

حفظ کرامت انسان رابطه مستقیم با عزت نفس و اعتماد به نفس دارد و فرد زمانی انسانی مفید و توانمند خواهد بود که از عزت نفس بالایی برخوردار باشد، بنابراین برای تربیت انسان‌های متعالی در وهله اول باید در حفظ کرامت و تقویت اعتماد به نفس آنها کوشید. در دارالاکرام نگاه از بالا وجود ندارد در واقع فرهنگ قالب این است که ما به همراه تعداد زیادی همراهان داوطلب برای خدمت‌رسانی به این دانش‌آموزان گرد هم آمده‌ایم. بنابراین استفاده از واژه‌هایی مثل دانش‌آموزان واجد شرایط به جای نیازمند و بی‌سرپرست و ارائه بورسیه به جای مستمری تلاش‌هایی است که دارالاکرام در این راستا کرده است.

در راهکار ارائه بورسیه هر دانش‌آموز با توجه به پایه تحصیلی خود و امتیازهایی که از طریق معدل و دستاوردهای فرهنگی، ورزشی، هنری و ... مبلغ متفاوتی از سایرین دریافت می‌کند. امتیاز دانش

یک موفقیت ملی

مقایسه فوق نشان داد که تعداد ۱۳۴ هزار و ۳۹۵ کودک در مقطع ابتدایی خارج از مدرسه هستند که در نمودار زیر تعداد این کودکان در هر استان مشخص شده است.

کودکان شناسایی شده را به چند گروه می‌توان تقسیم کرد: برخی از این کودکان معلول‌اند، تعدادی خارج از کشور تحصیل می‌کنند، بعضی در حال تحصیل در مدارس علمیه‌اند و تعدادی نیز به علت فقر یا دوری از مدرسه، از تحصیل محروم هستند. بنابراین برای کمک به بازگشت این کودکان به تحصیل، باید مشخص گردد که هر کودک در کدام یک از گروه‌ها جای دارد.

راهی که برای پاسخ به این سؤال به ذهن رسید، تماس تلفنی با خانواده این افراد بود. بنابراین مصاحبه تلفنی به‌عنوان گام نخست شناسایی مطرح شد؛ اما دسترسی نداشتن به شماره تماس سرپرست کودکان از جمله مسائلی بود که اجرای طرح را با مشکل مواجه کرد. مکاتبه با شرکت‌های اپراتور تلفن همراه و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات حاکی از آن بود که این وزارتخانه شماره تماس را امری شخصی قلمداد می‌کند و حاضر به اعلام آن‌ها به معاونت رفاه اجتماعی نیست. سرانجام، پس از چند ماه پیگیری مداوم، شماره تماس سرپرست این کودکان به دست آمد. برای برقراری تماس با آن‌ها نیز چند روش آزموده شد و درنهایت، از طریق یک مؤسسه مجهز به مرکز تماس که دارای قابلیت ضبط مکالمات تلفنی بود، با سرپرست کودکان تماس گرفته شد.

برای امنیت داده‌ها و اطلاعات خانواده این کودکان نیز بستر نرم‌افزاری امنی طراحی شد. از طریق این نرم‌افزار هر کاربر به اطلاعات مشخصی از کودک و سرپرست وی دسترسی دارد که امکان برقراری تماس تلفنی و انجام دادن مصاحبه با خانواده را امکان‌پذیر می‌کند. با استفاده از این روش، اطلاعات کودکان خارج از مدرسه در مقطع ابتدایی به تفکیک استان و شهرستان به دست آمد. نتایج این بررسی فرصت مناسبی را برای تدوین سیاست‌های منطقه‌ای، تقویت هماهنگی بین بخشی در استان و شهرستان‌ها و استفاده از ظرفیت مؤسسات غیردولتی و خیریه و حمایت‌های مردمی، برای مقابله با مسئله بازماندگی از تحصیل کودکان در اختیار سیاست‌گذاران اجتماعی و برنامه‌ریزان کشوری و استانی قرار می‌دهد.

معاونت رفاه اجتماعی پس از شناسایی کودکان بازمانده از ←

طبق اعلام مراجع بین‌المللی بیش از ۱۲۵ میلیون کودک و نوجوان وارد مدرسه نشده‌اند و یا مدرسه را ترک کرده‌اند، آمار جهانی بیانگر این است که بیش از ۸۵ میلیون نفر کودک در مقطع ابتدایی از سیستم رسمی آموزش بازمانده‌اند که این عدد در خاورمیانه و شمال آفریقا ۴ میلیون و سیصد هزار نفر عنوان شده است.

دسترسی کودکان به آموزش فقط یک تعهد اخلاقی نیست بلکه سرمایه‌گذاری سودآوری است که مزایای اقتصادی، اجتماعی و محیطی قابل توجهی برای افراد و خانواده‌های آن‌ها به دنبال دارد. بنابراین اتخاذ سیاست‌های مقابله با بازماندگی از تحصیل کودکان با هدف ایجاد عدالت آموزشی و افزایش دسترسی همه گروه‌های اجتماعی به تحصیل بخصوص کودکان؛ از اولویت‌های سیاستی در سطح بین‌المللی است که منافع اقتصادی و اجتماعی آن به اثبات رسیده است. بازماندگی از تحصیل طیف گسترده‌ای از عوامل از جمله فقر، معلولیت، جنسیت، کار کودک، مهاجرت، عوامل فرهنگی، دوری از مدرسه، کوچ‌نشینی و دوزبانه بودن کودکان را دربرمی‌گیرد. بنابراین برای مقابله با این مسئله تدوین یک سیاست ملی مدون که بتواند جوانب مختلف این موضوع را بررسی کند، ضروری است. معاونت رفاه اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به استناد مواد زیر مسئولیت سنجش فقر از جمله فقر آموزشی در کشور را بر عهده دارد:

ماده (۱) و بند (الف) ماده (۱۵) قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی که به تصویب آیین‌نامه شورای ساماندهی کودکان خیابانی در تاریخ ۴/۵/۱۳۸۴ منجر شد؛
- بند (ه) ماده (۱۶) قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی که تصویب آیین‌نامه چتر ایمنی رفاه اجتماعی در سال ۱۳۸۴ را به همراه داشت؛ و
- مصوبه شورای عالی رفاه و تأمین اجتماعی در تاریخ ۲۷/۷/۱۳۹۳.

در راستای انجام وظایف محوله، این معاونت از شهریورماه ۱۳۹۵ روش جدیدی را برای شناسایی کودکان بازمانده از تحصیل به‌عنوان یک شاخص فقر آموزشی و همچنین یکی از ریشه‌های کار کودک و کودکان خیابانی طراحی کرد. رویکرد اصلی در این روش، تمرکز بر سه مرحله است: اول آنکه، این کودکان چه کسانی هستند و کجا زندگی می‌کنند؟ دوم، چرا بازمانده از تحصیل شده‌اند؟ و مرحله سوم، چگونه می‌توان آن‌ها را به مدرسه بازگرداند؟

گستره مهربانی Paradise Charity

از ایران نجات کانادا

همکاری گروه خیریه پردیس با دارالاکرام

در مورد کودکان حمایت شده گزارش‌هایی شامل ارزیابی شرایط زندگی، پیشرفت و عکس‌های جدید ارائه می‌دهند. این اطلاعات جدید در نمایه آنلاین هر کودک قرار می‌گیرد که در دسترس حامیان مالی آنها خواهد بود. این موسسه که تعداد زیادی از حامیان آن را ایرانیان خارج از کشور تشکیل می‌دهند با ۱۰ خیریه در ایران همکاری دارد و بیش از ۵۰۰۰ فرزند ایرانی را تحت پوشش قرار داده است. علاوه بر آن با برگزاری ده‌ها مراسم گل‌زیران و جشن به مناسبت‌های مختلف، نیاز فرزندان خود را تامین می‌کند.

موسسه پردیس از سال ۱۳۹۰ با موسسه دارالاکرام در بخش حمایت تحصیلی فرزندان همکاری می‌کند. در سال ۹۶ به صورت میانگین، مبلغ ۶۶۰ میلیون تومان بابت بورسیه فرزندان تحت پوشش به دارالاکرام اهدا شده است. در سه مناسبت (آغاز سال تحصیلی، فصل زمستان و سال نو) مبلغ ۱۳۵ میلیون به این مجموعه کمک شده است. موسسه خیریه پردیس علاوه بر خدماتی که ماهانه و سالانه ارائه می‌دهد، کمک‌های جانبی در زمینه معیشت و درمان به دانش آموزانی که در شرایط سختی هستند ارائه داده است.

موسسه پردیس تا کنون با کمک ایرانیان خارج از کشور که علاقه‌مند به حمایت از فرزندان سرزمین مادری هستند ۷۴۹ دانش آموز از موسسه دارالاکرام را حمایت تحصیلی کرده که ۴۶۴ نفر از آنها در حال تحصیل هستند.

Paradise
Charity Group

گروه خیریه پردیس paradisecharity یک سازمان غیرانتفاعی و مردم نهاد ثبت شده کانادایی است. پردیس موسسه‌ای است که به هیچ یک از نهادهای سیاسی، مذهبی، دولتی یا قومی وابسته نیست. این موسسه خیریه در سال ۲۰۰۱ با هدف حمایت مالی از کودکان و دانش‌آموزان مناطق فقیرنشین، به منظور تأمین مواد غذایی، وسایل آموزشی و لباس، تاسیس شد. ۱۰۰٪ کمک‌های ماهانه آنها به طور مستقیم به کودکان اهدا می‌شود. مأموریت این موسسه بهبود کیفیت زندگی محرومان و کسانی است که در چرخه فقر قرار دارند. از جمله فعالیت‌های این موسسه کمک به خانواده‌های بسیار فقیر، تامین هزینه مراقبت‌های بهداشتی، تعمیر و نگهداری خانه، خرید وسایل اولیه و ضروری (مانند اجاق گاز و یخچال) و کمک‌های اضطراری است.

این موسسه همچنین وجوهات شرعی مسلمانان کانادا از قبیل (کفاره، صدقه و ..) را دریافت و به دست کودکان و خانواده‌های آنها می‌رساند. موسسات خیریه بسیاری در ایران با این موسسه همکاری می‌کنند و به صورت سالانه

→ تحصیل، در راستای حمایت اجتماعی از کودکانی که به علت فقر و معلولیت از دسترسی به آموزش محروم مانده‌اند و با هدف استفاده از ظرفیت موسسات خیریه و سازمان‌های غیر دولتی در کمک به بازگشت کودکان شناسایی شده به مدرسه، در سال گذشته اقدام به انعقاد تفاهم‌نامه همکاری با ۳۰ موسسه خیریه فعال در حوزه کودکان و کلینیک مددکاری در پنج استان با بیشترین تعداد کودکان بازمانده از تحصیل کرد که منجر به بازگشت ۳ هزار کودک محروم از تحصیل در استان‌های سیستان و بلوچستان، آذربایجان غربی، خوزستان، کرمان و تهران به مدرسه شد با توجه به تجربه موفق همکاری با موسسات خیریه، این معاونت در سال جاری در همکاری با دو موسسه خیریه دارالاکرام و خیریه حضرت فاطمه الزهرا (س) نسبت به حمایت از کودکان بازمانده از تحصیل برای بازگشت آنها به مدرسه گام‌های مهمی برداشته و در این مسیر از حمایت و همکاری سایر موسسات خیریه فعال در حوزه آموزش و حمایت از کودکان نیز استقبال می‌کند.

معاونت دفتر آسیب‌های اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

جلب اعتماد نیکوکاران راهبرد ماست

دکتر سیدمحمد صفی پنج سال است با موسسه «دارالاکرام» همکاری می‌کند. او ابتدا عضوی از اعضای هیات اماناء بوده و حدود یک سال است مدیر عامل این مجموعه است. صفی که در مقطعی معاون مطبوعاتی وزیر ارشاد بوده، جلب اعتماد مردم و نیکوکاران را یکی از مهمترین دستاوردهای معنوی «دارالاکرام» می‌داند.

و احتیاج به زمان و هزینه بالا دارد. اما در جمع‌بندی کلی من حرکت موسسه را روبه جلو ارزیابی می‌کنم. موسسه ما موفق به جلب اعتماد مردم و خیرین شده است که برایمان بسیار با ارزش است.

البته ما در مسیر حرکتمان با مشکلاتی نیز روبرو هستیم. سازمان‌های مردم نهاد به حمایت‌های مردمی متکی هستند این حمایت‌ها به ارتباط منظم، پایداری سیستم مدیریت، ثبات سیاستگذاری‌ها و مدیریت اجرایی نیازمند است که دارالاکرام به دلیل مسائل اجرایی ثبات مدیریتی را کمتر داشته و مورد حمایت منابع مالی پایدار هم نبوده است، بنابراین با داشتن این کاستی‌ها که از ارکان اصلی هر موسسه خیریه محسوب میشود، باید در خصوص پیشرفت کار قضاوت شود. از نظر من همانطور که اشاره کردم در مجموع عملکرد موسسه خوب بوده ولی امکان پیشرفت بیشتری هم وجود دارد.

گسترده‌گی موسسه دارالاکرام از نظر کمی چه میزان است و چه شهرهایی تحت پوشش این موسسه قرار دارند؟

موسسه دارالاکرام از لحاظ فیزیکی علاوه بر تهران در استانهای البرز، قم، نجف‌آباد، ایلام، شیراز، جهرم و مشهد شعبه دارد که دارای دفاتری متشکل از رئیس شعبه، کارمندان و سیستم اجرایی مستقر در شعبه‌ها است. اما خوشبختانه با توجه به اینکه سامانه «به مهرانی» در حدود یک سال است که به‌طور آزمایشی فعال شده، بدون در نظر گرفتن مرزهای جغرافیایی می‌توانیم همه اقشار و جامعه را تحت پوشش قرار داده و با سهولت دسترسی به مددجویان و حامیان و نیکوکاران می‌توانیم سرعت کار را چند برابر افزایش دهیم.

شما پیش از این در مجموعه خیریه دیگری فعال بودید. چطور پس از همکاری با آن مجموعه به «دارالاکرام» پیوستید؟

قبل از حضور در دارالاکرام حدود ۲۰ سال پیش در موسسه خیریه یاس به عنوان عضو هیئت اماناء و در چند دوره به عنوان عضو هیئت مدیره انتخاب شدم و یک دوره هم به عنوان مدیر عامل مشغول به فعالیت بودم. در این موسسه به طور اختصاصی کارهای خیریه مرتبط با خانم‌ها انجام می‌شد بعد از یک سال پیشنهاد کردم مدیر عامل موسسه از میان خانم‌ها انتخاب شود و من فقط به عنوان عضو هیئت مدیره فعالیت کنم. از آن زمان کار رسمی‌ام در فعالیت‌های اجتماعی و نیکوکاری آغاز شد. علاوه بر این و قبل از شروع رسمی فعالیت اجتماعی در سایر سازمان‌های مردم‌نهاد (NGO) از جمله انجمن علمی مدیریت استراتژی کشور به عنوان عضو هیئت مدیره در حوزه علمی و مدتی هم در باشگاه نفت و نیرو ایرانیان همکاری و فعالیت عام‌المنفعه داشتم.

پس از سالها همکاری با موسسه دارالاکرام می‌توانید در یک جمع بندی کلی بگویید تا چه حد به ایده‌آل‌هایی که این موسسه در نظر داشته نزدیک شده‌اید؟

موسسه دارالاکرام محصول تلاش جمعی برای دستیابی به یک هدف والا است که در ذهن مدیران و موسسان ترسیم شده. تعیین تحقق اهداف که کاری مشکل است، به دلیل اینکه اهداف ایده‌آل و بسیار بزرگی در نظر گرفته شده است. در واقع ذات کار مدیریت همینطور است و وقتی به منشور دارالاکرام مراجعه می‌کنیم کاملاً اهداف والا، ارزشمند و کیفی که مد نظر موسسین و مدیران ارشد موسسه بوده مشاهده می‌شود. رسیدن به این ایده‌آل‌ها کار آسانی نیست

صورت نمایندگی غیر رسمی تعدادی از ایرانیان را به صورت منسجم هدایت می‌کنند و تعداد قابل ملاحظه‌ای از کودکان را تحت پوشش دارند. افراد دیگری از نقاط مختلف دنیا به سامانه «به مهربانی» پیوسته‌اند.

برای گسترش شعبه‌های موسسه در سایر شهرها برنامه‌ای دارید؟ توان اجرایی و مالی چنین کاری وجود دارد؟

این کار به صورت خود جوش صورت می‌گیرد. به عنوان مثال ما همیاران بسیار با انگیزه‌ای کشف کرده‌ایم که خودشان نسبت به تدارک مقدمات تأسیس شعبه با هماهنگی معاونت امور شعب اقدام می‌کنند. به طور مثال شهرهای زاهدان، جیرفت، بندرعباس و آذرشهر از جمله مواردی هستند که در شرف تأسیس شعبه هستند.

در حقیقت ایده اولیه طراحی سامانه «به مهربانی» و بازگویی آن دقیقاً به همین علت بود که روش‌های سنتی دیگر پاسخگوی نیازهای جامعه نیست و باید این کار بیش از پیش توسعه پیدا کند. شیوه جذب حامیان به این ترتیب است که دانش‌آموزان وقتی مراحل تصویب را گذراندند به لیست انتظار اضافه می‌شوند و پس از آن دیگر این تنها موسسه نیست که حامی کودکان می‌شود و نیکوکاران ضلع سوم این مثلث را تشکیل خواهند داد. در واقع به این شکل موسسه نقش واسطه بین دو صنف مدد جو و نیکوکار را دارد و به عنوان حلقه واسطه این دو صنف را به یکدیگر معرفی کرده و منابع مالی را در بخش حمایتی به جریان می‌اندازد.

آیا با نهادهای دیگر مثلاً آموزش و پرورش در تعامل هستید؟

این سامانه همچنین منجر به کاهش هزینه‌ها نیز خواهد شد. البته در حال حاضر این سامانه دارای نواقصی است که در دست اصلاح است که امیدواریم به زودی مرتفع شوند.

با وجود این سامانه تا به حال و با توجه به وسعت فعالیت‌های موسسه شاهد آن هستیم که در چند استان مهم مانند سیستان و بلوچستان، آذرشهر، ایران‌شهر و... افرادی که به‌عنوان همیار وارد همکاری با موسسه شده بودند داوطلبانه و با نظارت موسسه، به شناسایی افراد مددجو پرداخته‌اند و چنانچه این حرکت به یک فرهنگ عمومی تبدیل شود، افراد نیکوکار و همیاران در مناطق محروم شناخته خواهند شد و پس از جمع‌آوری اطلاعات و راستی‌آزمایی اقدامات بعدی مانند پیدا کردن حامیان و اقدامات مربوط به مددکاری اجتماعی اجرا خواهند شد.

این سامانه امکان کمک از تمام نقاط کشور و حتی دنیا را فراهم می‌کند. تاکنون در این زمینه چقدر موفق بوده‌اید؟

این سامانه به طور آزمایشی راه‌اندازی شده و معرفی و تبلیغات گسترده و فراگیری که از سامانه «به مهربانی» به عنوان برند انتظار می‌رود به دلایل متعدد از جمله عدم دستیابی سامانه به ظرفیت‌های کامل، صورت نگرفته است و چنانچه اصلاحات لازم در سامانه صورت گیرد معرفی آن برای عموم به صورت گسترده انجام خواهد شد که به ما در ادامه مسیرمان کمک خواهد کرد.

از کمک‌های خیرین ساکن خارج کشور هم استفاده می‌کنید؟

بله، تعدادی در کشورهای غربی به طور کاملاً سازمان یافته به

بله، در شهرهایی که موسسه شعبه دارد با آموزش پرورش در ارتباط هستیم و وضعیت کودکان از طریق کلینیک‌های مددکاری به طور پیوسته رصد می‌شود. گزارش شرایط آنان سنجیده می‌شود و به خصوص دانش‌آموزانی که در مدرسه دچار مشکل هستند به طور ویژه مورد رسیدگی قرار می‌گیرند. به عنوان مثال در آخرین جلسه هیئت مدیره این موضوع مطرح شد که بعضی از دانش‌آموزان سه بار پی در پی در مدرسه مشروط شده‌اند و بنظر می‌رسد باید برای ادامه حمایت از این دانش‌آموزان فکری شود. نتیجه این بود که اعضای هیئت مدیره تصمیم به ادامه حمایت از این دانش‌آموزان گرفتند و قرار شد با وجود اینکه این دانش‌آموزان توانایی یا انگیزه لازم برای ادامه تحصیل را ندارند، اما با توجه به مسئولیت اجتماعی که بر عهده داریم همچنان به حمایت از آنها ادامه دهیم و به اصطلاح رهاشان نکرده و شرایطی مهیا کنیم تا با راهنمایی صحیح آنها را به سمت یادگیری مهارت‌های فنی و حرفه‌ای سوق داده و سعی‌مان را بکنیم تا در آینده بتوانند حرفه‌ای مناسب برای خود پیدا کنند.

این نکته از جمله مسائل مهمی است که در آخرین جلسه هیئت مدیره در مورد آن صحبت شد و قرار شد تفاهم‌نامه‌هایی با سازمان آموزش و پرورش به خصوص سازمان فنی و حرفه‌ای منعقد شود تا افرادی که استعداد کافی برای طی کردن دوران تحصیل ندارند به مراکز فنی و حرفه‌ای راهنمایی شوند تا در آنجا حرفه‌ای را آموزش ببینند و بعد از کسب حرفه مناسب از پوشش دارالاکرام خارج شوند.

در کل وضعیت تحصیلی دانش‌آموزانی که تحت حمایت موسسه دارالاکرام هستند چطور است؟

خوشبختانه دانش‌آموزان و دانشجویان بسیاری بوده‌اند که با طی کردن مراحل تحصیلی به نحو شایسته، ما را به ادامه کارمان دلگرم کرده‌اند. دانش‌آموزانی که تحت حمایت موسسه هستند اگر دارای معدل بالای تحصیلی، فعالیت‌های فوق برنامه، درخشش در عرصه‌های هنری و ورزشی و ... باشند در مبلغ کمک هزینه تحصیلی شان موثر خواهد بود. در واقع این دانش‌آموزان خارج از بورسیه‌ای که برایشان در نظر گرفته

شده برای فعالیت‌های فوق برنامه کمک هزینه بیشتری دریافت می‌کنند.

با مروری کلی بر وضعیت درسی دانش‌آموزان تحت حمایت خواهید دید اغلب معدلی بالای ۱۵ دارند. موسسه دارالاکرام دانش‌آموزان ضعیف و به اصطلاح فراری از تحصیل را به ادامه تحصیل و یادگیری فنون مختلف تشویق می‌کند و دانش‌آموزان موفق را که علاوه بر تحصیل خوب فعالیت فوق برنامه انجام می‌دهند را تشویق می‌کند.

با توجه به اینکه حمایت‌های شما تا مقطع دکترا ادامه دارد، پیش آمده مددجویانی که با کمک موسسه به مدارج عالی تحصیلی دست یافته‌اند تمایل به همکاری در موسسه داشته باشند؟

مددجویانی بوده‌اند که فارغ التحصیل دانشگاه هستند و حالا خودشان چند کودک را تحت پوشش قرار داده و به عنوان حامی موسسه را همیاری می‌کنند.

از موارد موفق که در تحصیلات تکمیلی هم از حمایت موسسه برخوردار بودند مثالی بزنید.

دو نفر از دانشجویان تحت حمایت در مقطع فوق لیسانس فارغ التحصیل شدند و خودشان اعلام کردند که مشغول به کار شده‌اند و به صورت داوطلبانه از حمایت موسسه خارج شدند. یکی از این عزیزان مبلغی را برای حمایت از کودکان به موسسه کمک کرد. در میان دانش‌آموزان تحت پوشش افرادی هستند که جزء دانش‌آموزان نخبه محسوب می‌شوند و جزء نفرات اول کنکور هستند. احتمال موفقیت‌های درخشان در آینده‌ای برای آنها محتمل است.

کودکانی که مورد حمایت موسسه قرار می‌گیرند چه طور شناسایی می‌شوند؟

موسسه برای شناسایی کودکان از دو روش استفاده میکند. اول تحقیقات میدانی و محلی از طریق ارگان‌هایی مانند آموزش و پرورش، بهزیستی و شبکه‌های اجتماعی از جمله انجمن‌های خیرین مساجد و شورای شهر و دوم تکمیل مدارک و اسنادی که مبین آن است که کودک شرایط لازم را برای مددجو بودن دارد. در واقع افرادی که مدعی شوند کودکی بی‌سرپرست یا بدسرپرست است ابتدا باید فرم‌هایی را که توسط مددکاران موسسه در اختیارشان قرار می‌گیرد را تکمیل کنند و در مرحله بعد مددکاران در مورد آنها تحقیقاتی انجام داده و اگر برای موسسه محرز شود که کودک نیازمند حمایت است این اتفاق خواهد افتاد.

چه تعداد دانش‌آموز و دانشجو تحت حمایت موسسه قرار دارند؟

بالغ بر ۲۲۰۰ دانش‌آموز و دانشجو تحت حمایت موسسه هستند.

بسیار با ارزش و خوشنود کننده است.

خاطره‌های شیرین و به یادماندنی از دوران همکاری با موسسه به مهربانی دارید؟

هر روزی که در موسسه حضور دارم، برایم خاطره انگیز است. اما یکی از بهترین خاطراتم مربوط می‌شود به بازدیدم از شعبه‌های شیراز و جهرم. وقتی در این سفر به منطقه محروم جهرم پا گذاشتم و دیدم که دانش‌آموزان تحت حمایت موسسه مشغول تحصیل هستند و روند موفق‌تری را طی می‌کنند بسیار لذت بردم و در واقع تاثیر فعالیت خود و همکارانم را در منطقه‌ای محروم از نزدیک دیدم و لمس کردم. در جهرم مدام با مادران و یا سرپرستان دانش‌آموزان جلسات تربیتی و مشاوره برگزار می‌شود و وضعیت تحصیلی و روحی دانش‌آموزان مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. این موضوع یعنی تحت پوشش قرار دادن دانش‌آموزانی که منطقه‌ای بسیار محروم زندگی می‌کنند و کمک به اولیای آنها برایمان

کمک‌های موسسه ما در مقابل مشکلات معیشتی مردم و بحران‌های اقتصادی که وجود دارد کمکی ناچیز به دانش‌آموزان است، اما دلخوشیم به اینکه بخشی از مسئولیت اجتماعی‌مان را به درستی انجام می‌دهیم. ما در مسیر هدفمان همه تلاشمان را می‌کنیم اما بر این نکته باور داریم که نباید از کارمان احساس رضایت داشته باشیم و همواره باید برای رسیدن به ایده‌آل‌هایمان کوشش کنیم.

آرزوی شما برای موسسه دارالاکرام چیست؟

آرزو می‌کنم آنچه را که در سند چشم‌انداز موسسین و اعضای هیئت مدیره وجود دارد و آن حفظ کرامت انسانی اقشار آسیب‌پذیر و مددجویان و رشد اعتلای آنان برای خدمت به میهنشان است، بدون نگرانی و ترس از محرومیت و فقر تحقق یابد.

سیدحسین موسوی چلک
مددکار اجتماعی

مددکاری نقطه توقف ندارد

انجمن مددکاری موسسه‌ها و نهادهای مردمی و فعالیتهای آن را رصد می‌کند و با آنها آشناست. «دارالاکرام» یکی از این موسسه‌هاست که به دلیل توجه به وضعیت تحصیلی و ارتقای سطح دانش فرزندان این سرزمین، موقعیتی ویژه دارد. ارتباطی که انجمن مددکاری با موسسات متعدد از جمله دارالاکرام برقرار می‌کند، در سطوح مختلف و بر اساس نیازها و کارکردهای آنها تعریف می‌شود. معرفی کارشناس، فراهم کردن بستر برای آموزش و راهکارهایی برای پیشبرد اهداف این موسسات بر اساس آنچه در اساسنامه آنها مطرح شده از جمله خدماتی است که انجمن مددکاری ارائه می‌دهد. فعالیت‌های انجمن مددکاری تک بعدی و چند بعدی است. هر جا احساس نیاز باشد، ورود می‌کنیم و تلاش داریم خدماتی تخصصی، علمی و کارآمد داشته باشیم. در مددکاری اجتماعی، حمایت‌ها می‌تواند قبل از تولد شروع و بعد از وفات افراد هم ادامه یابد. مددکاری نقطه توقف ندارد، بنابراین دست ما برای ارائه خدمات به موسسات خیریه و مردمی باز و دایره فعالیت‌مان بسیار گسترده است. به عنوان مثال مشاوره ژنتیک قبل از ازدواج بخشی از خدمات مددکاری اجتماعی است و در کنارش ارائه مشاوره برای مسائل جسمی و روحی دوران سالمندی و حمایت اجتماعی از خانواده‌هایی که عضوی را از دست داده‌اند بخش دیگری از برنامه‌ها و وظایف ماست. در مددکاری اجتماعی شما بر اساس گروه هدفی که تعیین و تعریف می‌کنید خدمات می‌دهید. گاهی در فضا و جغرافیایی قرار دارید که باید به پیشگیری فکر کنید و فعالیت‌هایتان را در این بخش متمرکز کنید، زمانی باید به درمان بیاورید و مواقعی هر دو حوزه با هم دنبال می‌شود. مددکاری اجتماعی در حوزه پژوهش، سیاست‌گذاری، بهداشت و درمان، رسانه و ... راهکارهایی متنوع و متکثر دارد.

یکی از امتیازهای «دارالاکرام» از نظر من توجه به موضوع توانمندسازی خانواده‌ها و کودکان و جوانان است. این یک استراتژی درست و مفید و با توجه به آینده افرادی است که در زندگی امروز، نیازمند دریافت بعضی کمک‌ها هستند. در دارالاکرام، فعالیت‌ها به اعطای کمک مالی مستقیم صرف، محدود نشده و اصل بر این است که مسیری تعریف شود تا افراد در فرایند دریافت کمک، آموزش دیده، تجربه کسب کنند و در انتها توانمند شده و زندگیشان را تغییر دهند. این یکی از اصول مددکاری اجتماعی است. مددکاری اجتماعی به دنبال این است که کیفیت زندگی مردم را ارتقا و همچنین شاخص‌های زندگی اجتماعی را توسعه دهد. گاهی از طریق متوجه کردن قانونگذار و مسئول، گاه از طریق پژوهش و بعضی موارد از طریق ارائه راه حل. از این منظر موسسه دارالاکرام و انجمن مددکاری در بخش توانمندسازی همراه و هم‌مسیر هستند و ما براساس تکالیف و وظایفمان در چهارچوب قواعد و قوانین با این موسسه همکاری خواهیم کرد و امید داریم در آینده، وضعیت سلامت جسمی و روحی جامعه ایرانی ارتقا و بهبود یابد.

می‌کوشیم بپازمندان را توانمند کنیم

عزت مظلومی
مدیر شعبه شیراز

بانو عزت مظلومی از پاییز ۹۳ و همزمان با تاسیس شعبه دارالاکرام در شیراز همراه مجموعه بوده است. مثل اغلب شیرازی‌ها خونگرم است و با انرژی صحبت می‌کند. او یکی از مهمترین ویژگی‌های این شعبه را وجود شورای راهبردی قوی آن می‌داند. شورایی که متخصصان، معتمدان شهر و افراد تحصیل کرده‌ای در آن حضور دارند که چرخه خدمت‌رسانی به کودکان و خانواده‌ها را تسهیل و تسریع می‌کنند. حرف‌های او درباره آنچه در شعبه شیراز انجام داده و رویایش برای آینده موسسه شیرین و خواندنی است.

زندگی فردی و اجتماعی باشند و تشخیص توانایی و ظرفیت درونی آنها با ماست.

* بخشی از کلاس‌هایی که در شعبه شیراز برای دانش‌آموزان در نظر گرفته‌ایم درباره آداب معاشرت است. مقیدیم که آنها آموزش ببینند تا رفتار درست اجتماعی داشته باشند. برای مادران کلاس‌های روانشناسی و آموزش‌های اجتماعی خاص داریم تا بدانند در محیط‌های اجتماعی با مشکلات متعدد، چطور امنیت فرزندشان را حفظ کنند، جرایم را بشناسند و راه‌های مقابله با آن را بیاموزند. در اردو‌هایی که برگزار می‌کنیم، قصد تنها تفریح نیست. کودکان و خانواده‌ها در حاشیه این فضاها از آموزش‌های متعدد برخوردار می‌شوند. به عنوان مثال آموزش بازی‌های سنتی برای نوجوان یکی از برنامه‌هایی است که دنبال می‌کنیم. اگر قرار است بازی‌های کامپیوتری و فردگرا را محدود کنیم، باید بازی‌های سنتی و جمع‌گرا را به نوجوانان آموزش دهیم. بازی‌ها مهارت زندگی کردن را در آنها تقویت می‌کند.

* در طول سال علاوه بر برگزاری کلاس‌های تقویتی، کلاس‌های ویژه هم داریم. مثلاً تابستان‌ها نوجوان‌ها کلاس تقویتی درس ریاضی سال بعد را دارند تا برای سال جدید تحصیلی آماده باشند. استفاده از کلاس‌های هنری و فرهنگی در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان هم اتفاق مثبتی است که در شعبه شیراز افتاده

* هدف موسسه دارالاکرام برای من بسیار باارزش است، در این موسسه حفظ کرامت انسان مهم و حیاتی است و نوع خدماتی که داده می‌شود در همه بخش‌ها با حفظ این اصل اساسی است. آنچه مرا ترغیب به همکاری با این مجموعه کرد و این روزها همت و علاقه‌ام را برای کار، بیشتر کرده نگرش انسانی، دیدگاه غیرسیاسی و تلاش برای توانمند کردن افراد در این خیریه است. اینجا ما به کسی ماهی نمی‌دهیم، هدف ما آموزش ماهیگیری و توانمند کردن افراد است. ما می‌خواهیم شخصیت افراد بازسازی شود، حرمت بیابند و مستقل باشد.

* اعطای بورس تحصیلی همراه با تشویق و ترغیب دانش‌آموزان صورت می‌گیرد، ما تصمیم داریم فضایی ایجاد کنیم تا نوجوان و جوان امروز جدا از محدودیت‌هایی که در زندگی‌اش تجربه می‌کند رشد کرده و نقشی موثر در تعیین سرنوشت خود بازی کند. اگر چه کمک‌های معیشتی هم به دانش‌آموزان داده می‌شود اما آنها می‌دانند که اصل در این موسسه پرداخت کم هزینه تحصیلی است. وعده‌ای برای پرداخت مبالغ برای گذران امور زندگی داده نمی‌شود، هر چند اگر بودجه و دریافتی وجود داشته باشد حتماً برای دانش‌آموزان و خانواده‌ها هزینه خواهد شد. اما برای ما مهم است که کودک مهارت زندگی را بیاموزد. استعداد او را تشخیص دهیم و برای انتخاب مسیر درست در کنارش باشیم. لازم نیست همه دانش‌آموزان به دانشگاه بروند، مهم این است فردی مفید و موفق در

روزی به همراهان دارالاکرام می‌پوندم

محدثه جاریانی

من و برادرم مهدی در سن پایین تحت حمایت دارالاکرام قرار گرفتیم. مادرم با این موسسه آشنایی داشت و با ارسال کارنامه‌ها و مدارک توانست ما را تحت پوشش این موسسه قرار دهد. مادرم هر میان ترم و هر ترم کارنامه‌ها را به موسسه می‌برد و موسسه با توجه به معدل تحصیلی‌مان برایمان مبلغی به عنوان بورسیه واریز می‌کرد. اگر معدل‌مان بالا بود و خوب درس می‌خواندیم مبلغ بورسیه افزایش پیدا می‌کرد.

این روزها من و هم برادرم در دانشگاه تحصیل می‌کنیم و همچنان تحت پشتیبانی موسسه قرار داریم. من در رشته حسابداری و برادرم در رشته مکانیک در مقطع کارشناسی در دانشگاه آزاد پردیس مشغول به تحصیل هستیم. کمک‌های دارالاکرام و بورسیه‌ای که به ما می‌دهد می‌تواند بخشی از هزینه‌های بالای تحصیل را تقبل کند. ما برای خرید کتاب و سایر وسایل مربوط به درس‌هایمان و همچنین هزینه رفت و آمد به دانشگاه از این بورسیه استفاده می‌کنیم، اما شهریه دانشگاه را خودمان پرداخت می‌کنیم چون هر دو شاغل هستیم.

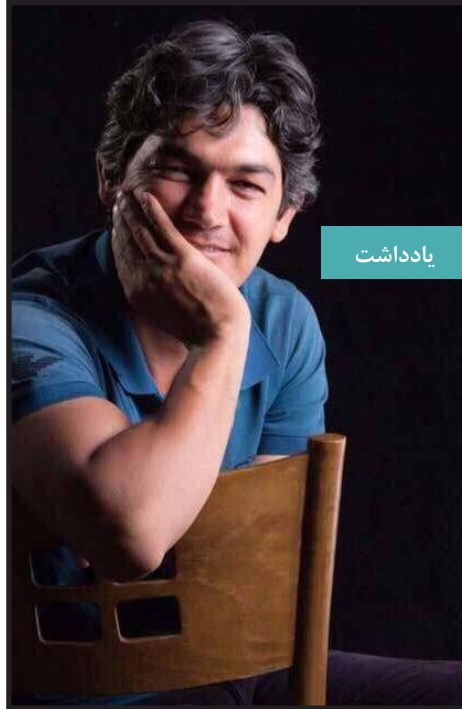
من و برادرم با کمک موسسه دارالاکرام مراحل تحصیلی را با دغدغه کمتری سپری می‌کنیم و هدف هر دو نفرمان این است که پس از فارغ التحصیلی، اگر انشاءالله موفق شدیم و به اصطلاح به جایی رسیدیم جزو حامیان دارالاکرام شویم و به بچه‌ها کمک کنیم.

و می‌تواند زمینه آشنایی کودکان و نوجوانان با هنرهایی مثل سفالگری، نقاشی، خطاطی و ... را فراهم کند. دانش آموزان در شعبه شیراز رها نمی‌شوند. رها شدن آنها می‌تواند بستری برای درگیر شدن با موضوعات منفی را فراهم کند اما اشتغال به ورزش و هنر، جهان ذهنی آنان را تغییر می‌دهد. با فرهنگسراها و خانه‌های محلات در ارتباطیم و از فضاهای آموزشی آنها استفاده می‌کنیم.

* شورای راهبردی شعبه شیراز طبق اساسنامه موسسه دارالاکرام ۱۳ نفر است، اما بنا به ضرورت ممکن است اعضای در جلسات شورای راهبردی حضور یابند و این تعداد به ۲۰ تا ۲۲ نفر می‌رسد. این اعضای میهمان دائم در جلسه‌ها حضور دارند و از نظر و پیشنهادشان استفاده می‌کنیم. یک شورا هم داریم که من و چهار نفر دیگر از اعضا تشکیل داده‌ایم و هر هفته جلسه داریم تا مباحث و اولویت‌های اصلی موسسه را تعیین و تشریح کنیم و در جلسه ماهانه با شورای راهبردی مطرح کنیم تا به بهترین نتیجه برسیم. شورای راهبردی قوی می‌تواند ضمن تشخیص درست نیازها و کاستی‌های مجموعه، راهبهای سریع و علمی برای حل مشکلات ارائه دهد. خوشبختانه در شعبه شیراز شورای راهبردی متخصص و متعهد وجود دارد که در آن افراد تحصیل کرده، معتمد شهر، روحانی، اعضای هیات علمی، فارغ‌التحصیل علوم پزشکی و ... حضور دارند. در میان اعضای میهمان، افرادی با شغل آزاد، معتمدین مردم، نماینده آموزش و پرورش، کارمند ارگان‌ها و ... در کنار ما هستند.

* آموزش و پرورش شیراز مطمئن‌ترین منبع ما برای معرفی دانش‌آموزان است. دانش‌آموزانی که معرفی می‌شوند توسط معتمدین شعبه شناسایی و وضعیت خانوادگی و اجتماعی‌شان بررسی می‌شود تا بدانیم آیا شامل خدمات موسسه می‌شوند یا نه. این مراحل در کمال احترام و با رعایت شان افراد و خانواده آنها انجام می‌شود.

* آرزوی من برای دارالاکرام این است که روزی مانند بعضی از مجموعه‌های فرهنگی صاحب نام در کشور، نامی باشیم فراگیر و خانواده‌ها و دانش‌آموزان ما را بشناسند. نرم‌افزار «به مهریانی» این فرصت مناسب را فراهم کرده تا خدمات این موسسه شمال و جنوب ایران را شامل شود، مناطق محروم را دربرگیرد. اگر فعالیت‌ها دارالاکرام به نتایج موفقیت آمیزی برسد، اگر شناسایی دانش‌آموزان و افرادی که با ما همکاری می‌کنند درست اتفاق بیافتد. اگر برنامه‌ریزی‌های موسسه بلندمدت باشد آنچه به چشم جامعه می‌آید از ذهن آنها نمی‌رود و ما به قلب مردم راه می‌یابیم و آنها برای امور نیکوکاری‌شان کنار ما خواهند بود. تبدیل شدن دارالاکرام به یک برند سراسری رویایی است که امیدوارم در سال‌های آتی محقق شود.

علی لایق‌زاده
مستندساز

با کمک مدیر آن مرکز هنرجوی فیلمسازی شدم. او دید علاقه مند به هنر و سینما هستم اما توان مالی پرداختن شهریه را ندارم، شهریه را تقبل کرد و دوباره امید در دلم جوانه زد. اولین فیلمم را همان سال ساختم و لوح تقدیر گرفتم. فیلمم در جشنواره کلن آلمان نامزد دریافت جایزه بهترین فیلم کوتاه مستند شد. امید به سراغم آمده بود و برای حرکت در مسیر رویاهایم به من توان و انگیزه می داد. مادرم گاوی را که تنها دارایی‌مان بود فروخت تا دوربین بخرم و فیلمسازی را به شکلی جدی دنبال کنم. مادرم شبها و دور از من می‌گریست، دارایی او همان گاو بود که به خاطر رویای من آن را فروخته بود. حتما نگران تامین هزینه‌های زندگی بود اما به رویم نمی‌آورد و در سکوت اشک می‌ریخت. روزی در یک قهوه‌خانه شنیدم صحبت از روستایی است که مردمانش گرفتار معضلی پیچیده شده‌اند. کودکان این روستا برای عبور از رودخانه باید از دستگاه خطرناکی به نام گرگر استفاده می‌کردند و انگشتان دست اغلب آنها قطع می‌شد. فردا عازم آن روستا شدم. بعد از طی مسیری طولانی شب به روستا رسیدم. چند روز آنجا ماندم و مستندی بر اساس زندگی کودکان و این مشکل ساختم. هدفم این بود مستند را برای خیرین نشان بدهم و بتوانم مشکل مردم روستا را حل کنم. فیلم در جشن خیرین مدرسه ساز پخش شد و حدود چند میلیارد تومان کمک مالی جمع آوری شد. بخش‌هایی از فیلم سر از شبکه‌های خارجی درآورد و خیرینی از سراسر جهان را برآن داشت تا به مردم روستا کمک کنند. همان سال فیلمم در جشن مستند ایران تندیس بهترین کارگردانی را برایم ارمغان آورد. من در طی این سال‌ها چند مستند ساختم که مضامینی انسانی داشته‌اند، مورد توجه قرار گرفته و باعث شده‌اند حرکت‌هایی خیرخواهانه شکل بگیرد و موج این انرژی‌ها بعضی مشکلات را از میان بردارد. در مقطعی به عنوان یکی از ۱۵ چهره تاثیرگذار در حرکت‌های انسان دوستانه برگزیده شدم، در مراکز خیریه گروهی مرا بنیان‌گذار سینمای انسان دوستانه می‌دانند، عنوانی که انگیزه‌ام برای ادامه این مسیر بیشتر می‌کند. استاد عزت‌الله انتظامی در مراسمی جایزه مستند گاودانه را در موزه سینمای ایران قرار داد او که خود از فعالان در حوزه خیریه است، گفت امیدوارم مردم بدانند سینما هم می‌تواند در حرکت‌های خیریه پیشقدم باشد. دوباره خود را در جشن موسسه دارالکرام یافتم، دعوت شده بودم تا به عنوان مستندسازی با موضوع‌های انسان دوستانه در این ضیافت حاضر باشم، آنها نمی‌دانستند من یکی از همان کودکانی بودم که به دلیل اشتغال به کار از تحصیل بازماندم. روی سن رفتم تا صحبت کنم اما وقتی به چهره خیرین حاضر در سالن نگاه کردم، بغض گلویم را گرفت. تنها یک جمله گفتم: «من خدا را اینجا حس می‌کنم.» و گریستم. همیشه خدا را در کنارم حس کرده‌ام، خدایی که انسان‌ها را برایم مهربان آفرید. دلم تنگ شده برای مادرم. برای اشک‌هایی که ریخت و من ندیدم.

آن روز که به دعوت دوست نازنینی به مراسم دارالکرام رفتم، نمی‌دانستم در جمعی حاضر می‌شوم که پر از حس خوب و انرژی مثبت است. میزبان و میهمانان لبخند بر لب داشتند و مهربانانه در میان گروهی پذیرایم شدند که هدفی انسانی و باارزش دارد. موسسه دارالکرام مکانی برای رشد و شکوفایی استعداد کودکانی است که از تحصیل بازمانده‌اند. این مرکز امیدواری را در دل کودکانی جاری می‌کند که امید از خانه‌شان رفته است. دقایقی از حضورم در جمع نگذشته بود که تصویری از کودکی و رنج‌هایی که تحمل کرده بودم مقابل دیدگانم جان گرفت. زندگی من، شبیه صدها کودکی است که این روزها در دارالکرام و به کمک خیرین برای ساختن فردایی بهتر تلاش می‌کنند. در کودکی مهربانی و گرمای محبت پدرم را از دست دادم، درد تنهایی و یتیمی از آن زمان با من بود. به خاطر شرایط سرپرست خانواده و نان‌آور آنها شدم. شبهایی طولانی به تنهایی روی زمین کشاورزی کار می‌کردم و با ترس در گندمزار استراحت می‌کردم. آنچه قلبم را زنده نگه می‌داشت و به من انگیزه و توان کار می‌داد امید به فردا بود، به بهار، به این که لبخند را روی لبهای مادر، خواهر و برادرم ببینم. کشاورزی می‌کردم تا چرخ زندگی بچرخد و جای خالی پدر کمتر احساس شود، گاهی نقاشی می‌کشیدم و گاهی سیگار می‌فروختم. روزی به شهر رفتم تا برای خانه خرید کنم، تشنه و گرسنه وارد حیاط ساختمانی شدم تا آب بنوشم، گیلایس‌های تازه روی درخت توجهم را جلب کرد، چند دانه چیدم، اما دستی به شانه‌ام خورد و متهم شدم به دزدی. ترسیده بودم. صاحبخانه مرا به جای دزدی گرفته بود که هر روز از باغ گیلایس می‌دزدید، توضیحی را که شنیدند متوجه شدند حرف‌هایم درست است و برای دزدی به آن خانه نیامده‌ام. آنجا انجمن سینمای جوانان ایران یاسوج بود.

به خاطر اشک‌های مادرم

امید، الماسی که در دل ما می درخشد

مسعوده تدین

مدیر شعبه نجف آباد

مربوط می‌شود. خانم تدین معتقد است تنها دریافت بورسیه تحصیلی همه هدفی نیست که دارالاکرام به دنبال تحقق آن است، او در این باره می‌گوید: «آموزش رفتارهای اجتماعی، ارتقای وضعیت فرهنگی و آموزشی و تربیتی خانواده‌ها و کودکان رسالت مهمی است. ما با برگزاری جلسات مشاوره در همه زمینه‌ها سعی می‌کنیم برای کودکان بستری فراهم کنیم تا بیاموزند بر اساس شرایط زندگی‌شان راه چاره‌ای برای مشکلات پیدا کنند. مادران هم مشاوره می‌گیرند تا بدانند چگونه با نوجوان و کودک برخورد کنند تا او آینده بهتری داشته باشد و در مسیر پیشرفت و سلامت روحی و جسمی حرکت کند. برگزاری اردوهای مختلف روحیه جمعی را در کودکان تقویت می‌کند و به آنها تجربه زیست اجتماعی و همراهی و همیاری با گروه را می‌آموزد. فرایند اجتماعی شدن در کودکان و نوجوانان، آموزش‌های جنسی مناسب سن آنها از این طریق و از طریق مشاوره و آموزش‌های روانشناسان و استادان دانشگاه که با موسسه در ارتباط هستند، به شکلی علمی و تخصصی انجام می‌گیرد.»

خانم تدین از همکاری آموزش و پرورش با دارالاکرام رضایت کامل دارد: «آموزش و پرورش از همان سال‌های ابتدایی در کنار ما بوده و فهرستی از کودکان یتیم یا کودکانی که مشکلات مالی یا مسائلی از این دست دارند، در اختیار ما می‌گذارد. معتمدین شهر هم در ارتباط با ما هستند و کودکان و خانواده‌هایی که مشکل دارند شناسایی و معرفی می‌کنند. با توجه به آنکه مشکلات معمولاً در خانواده‌ها حل می‌شود، کودکانی تحت پوشش ما قرار می‌گیرند که آشنایان و نزدیکان نتوانسته‌اند مشکلشان را حل کنند.»

«آینده دارالاکرام را روشن می‌بینم، می‌دانم که به مرور برای مردم شهر بیشتر شناخته خواهیم شد. به دنبال این هستیم که همایشی بزرگ برگزار کنیم و به مردم درباره فعالیت‌های این مرکز اطلاع‌رسانی کنیم، اگر صدا و سیما با ما همراه باشد، بیشتر شناخته خواهیم شد و همراهان بیشتری خواهیم داشت. لبخند کودکان و صدای شادی‌شان در اردوها توان مرا برای کار کردن در این موسسه بیشتر می‌کند. امیدوارم در فردای روشنی که پیش روی همه کودکان و جوانان ایرانی است، سهم همه شادی، موفقیت و سلامتی باشد.» خانم تدین که در گرمای تیرماه برای شناسایی یک دانش‌آموز به خانه‌ای رفته خسته است، اما این خستگی امیدش را از او نگرفته: «دست خدا با ماست و امید در دل‌هایمان. ما به تلاش کردن ادامه می‌دهیم.»

«گاهی خسته می‌شوم، نه از نظر روحی، از نظر جسمی. گاهی تصمیم می‌گیرم این کار را رها کنم. اما همیشه نشانه‌ای وجود دارد که مرا برای ادامه این مسیر ترغیب می‌کند. گویی خدا می‌خواهد، از نو شروع کنم، امید بدهم، تلاش کنم و برق شادی را در چشم کودکان ببینم. مدتی پیش برای شناسایی یک خانواده به خانه‌ای رفتم، چند روز بعد تصمیم داشتم برای خداحافظی بروم و برای دختر دبیرستانی خانواده هدیه‌ای تهیه کردم. قرار بود به دلیل مشکل جسمی مادر دختر ترک تحصیل کند، نمی‌دانستم به آنها چه بگویم. دختر نوجوان تا مرا دید، در آغوشم گرفت و اشک ریخت. گفت شب‌های قدر از خدا خواسته تا کسی را بفرستد برای یاریش، تا مجبور نشود ترک تحصیل کند. دوباره مصمم شدم. احساس کردم خدا می‌خواهد من در این مسیر قرار بگیرم. پس دوباره عزمم را جزم کردم و برای ادامه راه انرژی گرفتم.» مسعوده تدین که در رشته مددکاری تحصیل کرده، سال‌ها در نجف آباد در این حوزه فعالیت داشته و از سال ۹۴ و با تاسیس شعبه دارالاکرام در این شهر مذهبی و فرهنگی، همراه موسسه بوده است. او درباره خصوصیات مردم این شهر می‌گوید: «مردم این شهر بسیار نیکوکار هستند، معمولاً مشکلات به شیوه سنتی و در خانواده‌ها حل می‌شود. تعداد خیریه‌ها زیاد است و مردم می‌کوشند از راه‌های مختلف به نیازمندان کمک کنند.» در شعبه نجف آباد ۱۱۷ دانش‌آموز بورسیه تحصیلی دریافت می‌کنند. آنها علاوه بر حضور در کلاس‌های تقویتی، در کلاس‌های فوق برنامه مثل شنا، خوشنویسی، نقاشی و ... حاضر می‌شوند. همکاری آموزشگاه‌های معتبر علمی و هنری شهر این امکان را به وجود آورده تا دانش‌آموزان امکان حضور در این کلاس‌ها را به دست بیاورند.

خانم تدین درباره برنامه‌های توانمندسازی در این شعبه می‌گوید: «ما کارگاه‌های مختلفی برای مادران داریم. بیشتر کودکان تحت پوشش این شعبه دبستانی هستند و مادرانی جوان دارند. این کارگاهها زمینه استقلال و درآمد آنها را به وجود آورده و از آن بسیار استقبال شده است. در بخش دوخت سرویس‌های پارچه‌ای آشپزخانه ۵ خانم، در بخش تولیدی لباس ۱۵ نفر و در بخش تهیه مواد غذایی ارگانیک حدود ۳۰ مادر فعال هستند. فعالیت اقتصادی مستمر می‌تواند مادران را در وضعیت روحی مناسب قرار دهد و زمینه رشد و پیشرفت کودکان را به وجود بیاورد. بودن در محیط اجتماعی برای این بانوان هم مفید است و باعث ارتقای وضعیت فرهنگی و روحی آنها می‌شود.»

بخشی از آموزش‌ها در شعبه نجف‌آباد به مسائل فرهنگی

کدام سازمان‌ها در کدام کشورها خدماتی مشابه ما دارند؟

پیوند قلب‌های مهربان از سراسر دنیا

مترجم: مهدیه فرشادجو

در سراسر جهان نهادهای خیریه و سازمان‌های مردم‌نهادی هستند که با همراهی نیکوکاران برای مناطق ضعیف‌تر کمک جمع‌آوری می‌کنند. بعضی از این نهادها در موارد بحران بیشتر فعالند و تعدادی همه سال در حال کمک‌رسانی هستند. در این مطلب به معرفی موسساتی پرداخته‌ایم که خدماتی مشابه با دارالاکرام دارند.

سایر منابع لازم برای دستیابی به اهداف گروه.

آشا برای پروژه‌های خود به چند روش تامین هزینه می‌کند: کمک‌های فردی، کمک‌های مالی شرکت‌ها، فروش کالا (تی‌شرت، تقویم، لیوان، کارت پستال و غیره)، برگزاری مهمانی شام، برگزاری کنسرت و برنامه‌های مشابه دیگر برای جمع‌آوری اعانه. بیش از ۵۰ شعبه از آشا در سراسر جهان وجود دارد. این سازمان دارای بیش از ۱۰۰۰ داوطلب فعال و چندین هزار هوادار در است. تاکنون، از بیش از ۴۰۰ پروژه مختلف در ۲۴ ایالت هند پشتیبانی کرده است.

پروژه کتابخانه
پروژه کتابخانه به مدارس ابتدایی بومی و یتیم‌خانه‌ها کتابخانه اهدا می‌کند و باور دارد که تغییر از طریق آموزش امکان پذیر است. بیش از یک میلیون کودک تحت پوشش کمک پروژه کتابخانه قرار گرفته‌اند.

تنها اهدای کتابخانه کافی نیست، مهم است که به طور مستقیم با بچه‌ها نیز کار شود. این پروژه به قدر کفایت زمان می‌گذارد تا بچه‌ها را با کتابخانه جدید آشنا کند، با آنها درباره اهمیت خواندن صحبت کند، و به آنها بیاموزد که چگونه هر کتاب یک پنجره به دنیای دیگر است. در پایان هر برنامه سوادآموزی، کودکان متوجه می‌شوند که این کتابخانه جدید به روی آنها باز است و آنها میتوانند برای خواندن کتاب آن را برای یک شبانه روز امانت بگیرند.

کامشده
کامشده یک سازمان غیرانتفاعی بین‌المللی است که به حمایت از دخت‌ران حاشیه‌نشین برای رفتن به مدرسه

روتا در نوامبر سال ۲۰۰۵، Reach Out to Asia (به اختصار روتا) شکل گرفت. این سازمان غیر دولتی یا ان‌جی‌او در دل سازمان خصوصی غیرانتفاعی قطر تاسیس شد و باورش این است که بزرگترین منبع یک ملت، مردم است و هدفش توسعه این پتانسیل از طریق شبکه‌ای از مراکز است که به آموزش، پژوهش و رفاه عمومی اختصاص دارند. این سازمان به تلاش جهانی برای دستیابی به تحصیلات پایه‌ای با کیفیت از دبستان تا دبیرستان در آسیا و خاورمیانه پیوسته است.

روتا ده کشور را شناسایی کرده که در آن اقدام فوری یک اولویت است: افغانستان، بنگلادش، کامبوج، اندونزی، عراق، لبنان، نپال، پاکستان، فلسطین و سوریه. روتا در هر کشوری به بازسازی زیرساخت‌های اجتماعی و آموزشی کمک می‌کند و می‌کوشد آینده‌ای بهتر برای ۴۸ میلیون کودک تضمین کند. این کار از طریق تاسیس مدارس، ترویج آموزش زنان، اعطای بورس تحصیلی، ایجاد برنامه‌های تبادل دانش‌آموز، تامین معلم و آموزش حرفه‌ای آنها انجام می‌شود و در نهایت این سازمان کشورهای شرکت‌کننده را از طریق یک شبکه دانش‌مستترک به هم متصل می‌کند.

آشا آشا با تمرکز بر آموزش ابتدایی با این باور که آموزش و پرورش یک ضرورت حیاتی برای تغییرات اجتماعی و اقتصادی است به دنبال تغییر در هند است. اهداف این گروه عبارتند از ارائه آموزش به کودکان فقیر در هند، تشویق تشکیل گروه‌های مختلف محلی برای دستیابی به بخش‌های بزرگتر جامعه، حمایت و همکاری با افراد و گروه‌هایی که درگیر فعالیت‌های مشابه هستند، تامین منابع انسانی و

کمک به آفریقا کمک به آفریقا یک اتحادیه خیریه از موسسات غیرانتفاعی مستقر در ایالات متحده و شرکای آفریقایی آن است که برای کمک به کودکان، خانواده‌ها و جوامع سراسر آفریقای جنوب صحرا کار می‌کند. آنها فعالیت‌های متنوعی دارند از جمله این که برای کودکان مدرسه کتاب جمع‌آوری و توزیع کنند، راهکارهای پزشکی برای مبارزه با گسترش ایدز معرفی کنند، و یا شناسایی و حمایت از پروژه‌های شرکت‌های کوچک زنان را بر عهده بگیرند.

تحصیل برای همه بچه‌ها تحصیل برای همه بچه‌ها یا به اختصار ایفک، برای جوانان کنیایی و اوگاندایی با استعداد و محروم کمک هزینه تحصیلی دبیرستان و دانشگاه، آموزش فشرده، آموزش هدایت و رهبری شغلی فراهم می‌آورد و فارغ التحصیلان را قادر می‌سازد تا با موفقیت به نیروی کار آفریقا بپیوندند.

بیش از ۵۰ درصد دانش آموزان کنیا قادر به ادامه تحصیلات خود بعد از دوره ابتدایی نیستند. تحصیل برای همه بچه‌ها، یا همان ایفک، بر اساس شایستگی و نیاز به باهوش‌ترین و آسیب‌پذیرترین نوجوانان در کنیا برای ادامه تحصیلات متوسطه و پس از آن، بورس تحصیلی می‌دهد.

اما بورس تحصیلی به تنهایی نمی‌تواند دانش آموزان را از فقر شدید بیرون بکشد. ایفک برنامه جامع آموزش تا شغل را ارائه داده است که با پرورش مهارت‌های شغلی و مهارت‌های زندگی دانش آموزان را برای موفقیت‌های حرفه‌ای نیز آماده می‌کند. در حال حاضر ایفک دوره‌های هشت ساله تحصیلی، کارگاه‌های مهارت سازی، آموزش خدمات و مشاوره فشرده برای ۳۵۰ دانش آموز در سراسر کنیا برگزار می‌کند.

تاثیر آموزش برای همه کودکان در دستاوردهای دانش آموزان آن پیداست. یک نمونه از آنها که ایفک روی سایتش قرار داده، تابیتا است که در کلیه‌ای تک اتاچه با پنج خواهر و برادر خود بزرگ شده است. مادر تنهای او برای حمایت از فرزندانش سبزیجات می‌فروشد. این دختر به عنوان یکی از دانش آموزان ایفک انتخاب شده و در یکی از بهترین دبیرستان کنیا درس خوانده و از برنامه‌های هدایت تحصیلی، اجتماعی و حرفه‌ای ایفک بهره برده است. او امروز در یک دانشگاه معتبر در کنیا تحصیل می‌کند و قصد دارد پس از فارغ‌التحصیلی به محله خود بازگردد تا خدمات بهداشتی

و موفق شدن و حمایت از زنان جوان برای پیشگام شدن در جوامعشان برای ایجاد تغییر، به مبارزه با فقر و نابرابری می‌پردازد. از سال ۱۹۹۳، برنامه‌های آموزشی نوآورانه کامفد در زیمبابوه، زامبیا، غنا، تانزانیا و ملاوی به طور مستقیم از بیش از ۱.۹ میلیون دانش‌آموز برای حضور در مدارس ابتدایی و متوسطه حمایت کرده و بیشتر از ۴.۵ میلیون کودک از محیط یادگیری پیشرفته بهره‌مند شده‌اند. هر عضو از سازمان می‌کوشد از دو دختر دیگر برای رفتن به مدرسه حمایت کند. هر عضو در زمینه‌های گوناگون از جمله سلامت، سواد مالی، مدیریت و راه‌اندازی مشاغل آموزش می‌بیند تا به جامعه خدمات ضروری ارائه دهد. اعضا با استفاده از فناوری‌های گوناگون برنامه‌های سازمان را کنترل می‌کنند تا مطمئن شوند دختران مقرر خود را دریافت می‌کنند و اطلاعات حضور و غیاب و عملکرد تحصیلی آنها را ثبت می‌کنند. اعضای سازمان به عنوان راهنمای آموزش در مدارس داوطلب می‌شوند تا بازده تحصیلی را افزایش دهند و به دانش‌آموختگان مدرسه راه مستقل شدن و پیشگام بودن در جامعه را بیاموزند. اعضای سازمان پل ارتباط بین والدین، مدارس و دانش‌آموزان میشوند تا به این طریق به بنای گروه حمایت والدین کمک کنند، گروهی که غذا و عشق و البته لوازم لازم برای تحصیل را تامین می‌کند. در نهایت، این اعضا مشاغل مستقل خود را برای خانواده‌های پرجمعیت خود به راه می‌اندازند و به این طریق فقر را در هم می‌شکنند و موقعیت کاری و تحصیلی برای افراد بیشتری خلق می‌کنند.

اتاق خواندن جایی برای خواندن باور دارد که تغییر دنیا با کودکان آموزش دیده آغاز می‌شود. این سازمان بین‌المللی که مقر اصلی‌اش در سانفرانسیسکو آمریکا قرار دارد، بیش از ۱۰۰۰ کارمند در ۱۷ کشور دارد، از جمله در آسیا و آفریقا. آنها به دنبال خلق جهانی هستند که در آن تمام کودکان می‌توانند تحصیلات کیفی را دنبال کنند که آنها را قادر می‌سازد پتانسیل خود را تمام و کمال فعال ساخته و به جامعه و دنیای خود کمک کنند.

اتاق خواندن به دنبال میلیون‌ها کودک در کم‌درآمد با تمرکز برابری جنسیتی و پرورش است. تغییر زندگی کشور های بر سواد و در آموزش

مورد نیاز آنها را ارائه دهد. به نقل ایفک او می‌گوید: «ایفک تنها شانس من در زندگی بود. من می‌توانم به خاطر این هدیه‌ای که به من داده شد، تغییری مثبت در زندگی مردم اطرافم ایجاد کنم.»

www.educationforallchildren.org

آفریقا را بسازیم آفریقا را بسازیم به قدرت تحصیل و آموزش برای پایان بخشیدن به فقر باور دارد. این سازمان می‌کوشد به کودکان، آموزشی که نیاز دارند را بدهد و با نابرابریهایی که در سرراهشان قرار گرفته مبارزه کند. آنها با جوامع دورافتاده و روستایی همکاری می‌کنند، جاهایی که در آن کودکان بدون آموختن مهارت‌های اساسی حیاتی مدرسه را ترک می‌کنند. آنها کمک می‌کنند تا پدر و مادر و معلمان خودشان مدارس پایدار و موثر و پرورش‌یادگیری کودکان خود را خلق کنند.

آفریقا را بسازیم بیش از ۲۰ سال است که کوشیده زیرساخت‌ها، آموزش و حمایت خانواده را برای کودکان آسیب‌پذیر در آفریقا تضمین کند تا بتوانند از وقت خود در مدرسه بیشترین بهره را ببرند و به زندگی مولد، سالم و شاد دست یابند. به باور آنها تحصیل است که می‌تواند آینده‌ای موفق برای کودکان بسازد و در نتیجه فقر و نابرابری در جامعه را شکست دهد. آموزش برای آنها می‌شود ابزاری برای تغییر همه چیز لذا تمام کوششان آنست که هر کودکی بتواند از موقعیت تحصیل با کیفیت بهره‌مند شود. پس هدف اینست که همه کودکان به مدرسه بروند، فرصت تحصیل داشته باشند و پس از آموختن مهارت‌های لازم مدرسه را ترک نکنند. این سازمان اما سیاست جالبی دارد. آنها به والدین کمک می‌کنند تا درآمد مطمئن داشته باشند و در نتیجه بتوانند از بچه‌هایشان در طول دوران تحصیل حمایت کنند و علاوه بر آن از خانواده‌های کشاورز در پرورش محصولات حمایت می‌شود تا حق‌الزحمه عادلانه‌ای برای دست‌رنج خود دریافت کنند. آنها به خانواده‌ها مهارت‌های پایه‌ای مالی و اقتصادی و چگونگی پس‌اندازها و وام‌های خانوادگی و محلی را می‌آموزند. دانستن ارزش آموزش و تحصیل نیز دیگر هدف این سازمان است تا خانواده‌ها بتوانند هم‌بچه‌های خود و هم‌جامعه‌شان را در نیل به این هدف حمایت کنند.

این سازمان با بازسازی و ساخت کلاس‌های درس، کتابخانه، تامین کارکنان و آشپزخانه، و همچنین حصول دسترسی بهینه سازی شده به آب آشامیدنی تمیز، توالی‌های بهداشتی، اطمینان حاصل می‌کند که مدارس در شرایط خوب و قابل دسترسی و استفاده هستند. همچنین به مدارس برای دسترسی به منابع یادگیری جذاب، کتاب و بازی‌های آموزشی الهام بخش کمک می‌کنند تا کودکان بیشترین استفاده را از وقت خود در مدرسه ببرند. آنها می‌کوشند از

تمام مدارس تحت پوشش خود برای پاسخگویی به نیازهای هر کودک حمایت کنند و اطمینان حاصل کنند که مواد و روش‌های تدریس برای کودکان دارای معلولیت نیز قابل دسترس باشد. برای دختران نیز تلاششان اینست که از نگرش‌های نادرست فرهنگی گرفته تا کثیفی سرویس‌های بهداشتی مانعی برای ادامه تحصیلشان وجود نداشته باشد.

آنها معلمان را نیز در زمینه روش‌های آموزش متمرکز به کودک که برای هر گروه سنی مناسب باشد، آموزش می‌دهند و می‌کشوند که معلمان از طریق شبکه‌های مشارکتی برای حل مشکلات با هم ارتباط داشته باشند. از سوی دیگر اطمینان حاصل می‌کنند که این نیروهای باارزش از انگیزه و حمایت لازم برخوردار باشند. نظارت بر انجام امور و حمایت از رفاه کودکان و معلمان نیز طبیعتاً بخش دیگری از کارهای این سازمان است.

این سازمان انگلیسی اگرچه خود را کوچک می‌داند و دامنه فعالیت‌هایش را به واسطه کمبود منابع محدود به دو کشور کنیا و اوگاندا اعلام می‌کند، اما به نظر می‌رسد این محدودیت بیشتر به واسطه وسعت فعالیتها و همه جانبه بودن برنامه‌هایشان باشد که به نظر کارآمدتر نیز می‌آید.

<https://www.build-africa.org>

صندوق جهانی آموزش این سازمان جستجو می‌کند، سرمایه‌گذاری می‌کند و شریک مربیان و سازمان‌هایی می‌شود که راه‌های ابتکاری محلی را برای بهبود کیفیت آموزش برای کودکان فقیر هدایت می‌کنند. آنها کمک‌های کوچک و بورس‌های چند ساله را به رهبران محلی که جوامع خود را می‌شناسند و در آن تأثیر گذارند، اهدا می‌کنند. در واقع به این طریق به آنها در تلاش برای ساختن، حفظ و رشد کارشان کمک می‌کند و آنها را قادر می‌سازد که زندگی کودکان بیشتری را بهبود ببخشند.

تعهد بلند مدت برای کارآفرینان تحصیلات

صندوق جهانی آموزش در سال ۱۹۹۸ (۱۳۷۷) توسط الیزا ولزون، متخصص علوم انسانی تاسیس شد. در ابتدا، بر ارائه کتاب و ابزار سوادآموزی به یتیم‌خانه‌ها و مراکز یادگیری در آمریکای لاتین متمرکز بود. در دهه بعد آن، صندوق آموزش جهانی به ۲۲ کشور گسترش یافت. در سال ۲۰۰۷، (۱۳۸۶) صندوق آموزش جهانی تعداد کشورهایی که در آن فعالیت می‌کرد را کاهش داد، اما تأثیرگذاری‌اش را عمیقتر کرد: از طریق گسترش برنامه‌های سوادآموزی برای حذف موانع برای آموزش کودکان در کنیا، از طریق بورس‌های بعدی، به هند و گواتمالا گسترش یافت.

صندوق جهانی آموزش در کارها کوچک و در حال توسعه‌ای

صندوق جهانی آموزش متعهد به حمایت از یک شریک به مدت حداقل ۳ تا ۵ سال است؛ در طول این مدت کمک مالی و حمایت‌های دیگر را برای کمک به پیشرفت کار تا پایدار شدن آن فراهم می‌سازد. این صندوق به نیازهای ارائه شده توسط شرکایش یا در واقع همان کارهای کوچک می‌پردازد، از جمله طراحی برنامه درسی برای رفع نیازهای برآورده نشده کودکان و جوانان، اداره و ظرفیت‌سازی، ایجاد تنوع در روش‌های تامین مالی، توسعه نظارت و ارزیابی، و تمرکز بر بهبود نتایج از قبیل نرخ فارغ التحصیلی، تحصیلات عالی و معیشت دانش‌آموزان.

سرمایه گذاری می‌کند که هنوز جانیاftاده‌اند، ولی این توانایی را دارند که به ایجاد تغییرات پایدار دست یابند. آنها کمک‌های چند ساله و پشتیبانی سازمانی ارائه می‌دهند و با شرکای صندوق همکاری می‌کنند تا تاثیر این روش‌ها را اندازه‌گیری کرده و سپس میان همکارانشان تبادل ایده را فرای مرزهای جغرافیایی ترویج می‌کنند تا به این طریق یادگیری را ارتقا بخشند. منظور از این ارتقا، پرورش افراد با اعتماد به مفس و قدرتمند است که میتوانند با آموخته‌هایشان به جامعه خدمت مقابل بکنند و حامی خود و دیگران باشند.

<http://www.globaleducationfund.org>

دکتر کاظم قجاوند عضو هیئت علمی دانشگاه و آسیب‌شناس اجتماعی معتقد است با توجه به تغییر شرایط اجتماعی، رشد حاشیه‌نشینی و افزایش بیکاری در طبقاتی از جامعه، چشم‌انداز آینده برای کودکان کار، کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست نگران‌کننده است.

دکتر کاظم قجاوند:

افزایش آسیب‌های اجتماعی برای کودکان نگران‌کننده‌است

در سال‌های اخیر شاهد افزایش کودکان کار در سطح شهر بوده‌ایم. با توجه به افزایش کودکان کار و محروم از تحصیل چه آینده‌ای برای این کودکان و کلیت جامعه متصور هستید؟

آینده کودکان کار و کودکان بی‌سرپرست یا بدسرپرست به طور مستقیم تابع چند عامل است. عواملی همچون عوامل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی بحث‌های قانونی، حکومتی و سیاسی در رشد و افزایش کودکان بدسرپرست یا کودکان کار تاثیرگذار است. عوامل اقتصادی به طور مشخص بیکاری، گسترش فقر، از هم‌پاشیدگی اقتصادی و کاهش درآمدها باعث می‌شوند که خانواده‌ها فشار بیشتری را تحمل کنند و ناخودآگاه هزینه‌های اقتصادی خانواده به اعضای خانواده که می‌تواند بچه‌های بدسرپرست یا کودکان کار باشند تحمیل شود.

عوامل اجتماعی هم روی این موضوع تاثیر گذار است. مثل به هم خوردن انسجام اجتماعی، از بین رفتن ارزش‌های اجتماعی یا کاهش ارزش‌های اجتماعی، کم‌رنگ شدن یکپارچگی اجتماعی، از هم گسیختگی هنجارهای اجتماعی که می‌تواند مولد آسیب‌های اجتماعی باشد. طبیعتاً وقتی یک آسیب اجتماعی مانند طلاق افزایش پیدا می‌کند ما شاهد افزایش افسار گسیخته کودکان بدسرپرست، بی‌سرپرست، تک‌سرپرست و نهایتاً کودکان کار خواهیم بود.

سهم عوامل فرهنگی چقدر است؟

عوامل فرهنگی هم در این میان تاثیر گذار است، وقتی جامعه نسبت به این کودکان حساسیت نشان نمی‌دهد و از نظر مذهبی یا دینی توجه چندانی به آینده این کودکان نشود و از نظر قانونی قوانین منسجم و ساختارمندی نداشته باشیم که بتواند حمایت لازم را از این کودکان به عمل بیاورد همه این موارد باعث افزایش کودکان کار می‌شود.

ضمن اینکه عوامل قانونی حکومتی و سیاسی هم تاثیرگذار هستند. به عنوان مثال هرکدام از دولت‌ها ممکن است بسته به رویکرد و نگاه خودشان و به شکل سلیقه‌ای به آسیب‌های اجتماعی مقوله کودکان خیابانی رفتار کنند و همین دلیل باعث افزایش یا کاهش کودکان کار شوند. نحوه مواجهه با پدیده کودکان کار و خیابان خیلی متفاوت است. در بعضی از دولت‌ها توجه بیشتری به ساماندهی، جمع‌آوری و آموزش این کودکان می‌شود و در برخی هم نامهربان و کمتر محبت‌آمیز به آنها نگاه می‌کنند.

پس احتمالاً آینده آمار این کودکان بیشتر می‌شود.

به نظر می‌رسد در آینده با توجه به عواملی که مطرح کردم بر تعداد کودکان کار و کودکان بدسرپرست و بی‌سرپرست افزوده شود. ما در آینده شاهد رشد شهرنشینی خواهیم بود و شهرها نیز جایگاه و مکان‌هایی هستند که پدیده

کودکان کار و بدسرپرستی را تشدید می‌کنند و در آنها طلاق و بیکاری افزایش پیدا می‌کند. دورنما به سمت افزایش آسیب‌های اجتماعی و این مساله گریز ناپذیر است و در همه جهان اتفاق می‌افتد.

به هر حال قبلاً هم با معضل کودکان کار روبرو بوده‌ایم.

در گذشته نه چندان دور ما فقط در کنار چهارراه‌های اصلی کودکان کار را می‌دیدیم که هنگام چراغ قرمز فرصتی پیدا می‌کردند و اجناس خود را می‌فروختند یا کارهایی از این قبیل انجام می‌دادند و مبلغی را دریافت می‌کردند، اما متأسفانه امروز حتی در شهرهای کوچک و در چهارراه‌های خیلی فرعی می‌بینیم که کودکان کار حضور دارند و از طرف دیگر می‌بینیم که در گذشته سن کودکان کار بالاتر بود. الان هم سن آنها پایین آمده و هم زنانه‌تر شده‌اند. به این معنی که کودکان کار امروز بیشتر از دخترها هستند و این با توجه به فرهنگ ما که مردها باید معاش خانواده را تأمین کنند بحث برانگیز است. چرا باید در جامعه ما دختران ۴ ساله و ۵ ساله که اصلاً کسی تصور نمی‌کرد وارد چرخه کار شوند و درآمدزایی داشته باشند ببینیم و در خیابان‌ها به فور داشته باشیم.

شاید عده‌ای عنوان کنند سامان‌دهی کودکان کار و بدسرپرست با ایتام تنها به عهده دولت است، اما در همه جای دنیا نهادهای مردمی و خیریه به دولت‌ها کمک می‌کنند. نقش این موسسه‌ها را در کاهش چنین آسیب‌هایی چطور ارزیابی می‌کنید؟

در تعریف آسیب‌های اجتماعی، آسیب اجتماعی به موضوعی اطلاق می‌کنیم که از قبل وجود داشته و در حال حاضر شدت پیدا کرده است. مثلاً بحث اعتیاد. اعتیاد موضوع تازه‌ای نیست بعضی از نشانه‌ها و علائم در متن‌های تاریخی می‌گوید که ۳ هزار سال قبل از میلاد حضرت مسیح (ع) ما شاهد اعتیاد بوده‌ایم. اعتیاد بین سومریان باستان وجود داشته. اما امروز شدت پیدا کرده و به آسیب تبدیل شده است. موضوع کودکان کار هم موضوع جدیدی نیست. ما کتیبه یا دست نوشته‌هایی داریم که نشان می‌دهد قرن‌ها پیش کودکان در شهرهای مختلف کار می‌کردند.

آنچه که امروز به عنوان آسیب اجتماعی ما را نگران می‌کند این است که تعداد این کودکان افزایش پیدا کرده است. نشانه دیگر آسیب اجتماعی این است که مردم برای آن‌ها بار منفی قائل می‌شوند. مردم برای اعتیاد و شخص معتاد بار مثبت قائل نیستند. برای طلاق بار منفی قائل هستند. برای بدهکاری و جرائم مجرمان بار منفی قائل هستند. کسی حاضر نیست با ازدواج دخترش با کسی که سه بار به زندان رفته است و یا سابقه سرقت دارد موافقت کند. یعنی اینکه به آن فرد حس منفی دارند. در مورد کودکان خیابانی و بدسرپرست هم دید

منفی وجود دارد. مردم این کودکان را به عنوان یک پدیده مثبت ارزیابی نمی‌کنند. همه با تاسف از آنها یاد می‌کنند و آنها را نشانه فقر لجام گسیخته، توسعه یافته و بهم ریخته که در جامعه رو به افزایش است می‌دانند.

مردم می‌توانند تاثیری در بهبود اوضاع داشته باشند؟

به یاد داشته باشید آسیب اجتماعی به موضوعی اطلاق می‌شود که مردم خودشان برای مهار و پیشگیری از آن آسیب کمک کنند. البته از دولت هم انتظار کمک می‌رود. در بحث دختران فراری و بدسرپرست دولت اقدامات خوبی را انجام می‌دهد. خود مردم هم در قالب ان جی اوها و سازمان‌های مردم نهاد مراکزی را تاسیس می‌کنند. افراد خیر و افرادی که به آسیب‌های اجتماعی حساسیت دارند مراکزی را احداث می‌کنند و با دادن خدمات توانبخشی، تحصیلی و آموزشی به نگهداری این دختران فراری می‌پردازند.

حمایت در زمینه کودکان کار و ایتم نیز همین طور است. سازمان‌های مردمی توسط افرادی که به مسائل اجتماعی متعهد هستند تاسیس می‌شوند و از وزارت بهداشت، فرمانداری‌ها، استانداری‌ها، نیروی انتظامی یا سازمان بهزیستی مجوز می‌گیرند و بسته به اساسنامه‌ای که دارند فعالیت می‌کنند. البته ممکن است بعضی از این ان جی اوها راجع به علل شکل‌گیری پدیده کودکان کار بیشتر کار تحقیقاتی انجام دهند. بعضی از آنها ممکن است کارهای اجرایی انجام دهند. کودکان کار را ساماندهی، جمع‌آوری و آموزش دهند.

وتوقعیت این است که در هیچ کشوری نمی‌توانیم از دولت به تنهایی انتظار داشته باشیم که آسیب‌های اجتماعی را ساماندهی و مدیریت کند. در همه جای دنیا سازمان‌های مردم نهاد به کمک دولت می‌آیند در واقع سمن‌ها یا سازمان‌های مردم نهاد و ان جی اوها بازوی کمکی بسیار مناسبی هستند که می‌توانند خدمات مشورتی به بخش دولتی ارائه دهند، خدمات اجرایی داشته باشند، مشارکت عمومی و اجتماعی را افزایش دهند و حساسیت آحاد مردم را نسبت به این گونه آسیب‌های اجتماعی (کم‌سواد، بی‌سواد، کودکان کار و بدسرپرست) بالا ببرند.

نتیجه فعالیت موسسات مردم‌نهاد و خیریه در بخش اجتماعی موفق بوده؟

تحقیقات مختلف نشان داده است که کار سمن‌ها نسبت به بخش‌های دولتی از اثر بخشی بالاتری برخوردار بوده است. آنها درگیری و بوروکراسی سخت اداری را ندارند و می‌توانند راحت‌تر به گروه‌های هدف خود کمک کنند و طیف کمک‌ها وسیع‌تر است. بودجه‌هایی که مردم خیر و افراد نوع‌دوست صرف این مراکز می‌کنند با خیال راحت پرداخت می‌شود.

اعتماد اجتماعی افراد خیر به مراکز دولتی برای نگهداری از کودکان کار خیلی بالا نیست و نگران هستند که بودجه‌ها صرف جاهای دیگری شود و نسبت به افرادی که ان جی او تاسیس می‌کنند احساس بهتری وجود دارد و مورد اعتماد و وثوق اجتماعی هستند.

حضور جامعه‌شناسان در کنار افرادی که در موسساتی مانند دارالاکرام که در زمینه تحصیل کودکان بدسرپرست و ایتم فعالیت می‌کند چقدر لازم و ضروری است؟

بسیار لازم و ضروری است. علاوه بر جامعه‌شناسان حضور و مشارکت مددکاران اجتماعی، روانشناسان، مشاوران، همراهان کودک و خانواده کودک ضروری است. متأسفانه مددکاران اجتماعی در ان جی اوها به صورت خیلی کم‌رنگ فعالیت می‌کنند. ما باید توسط جامعه‌شناسان به علت اجتماعی، شکل‌گیری و گسترش این پدیده بپردازیم و راه‌های پیشگیری از آن را در قالب تحقیقات اجتماعی انجام دهیم.

مددکاران اجتماعی باید همت کرده و جلو بیایند و مشکلات ارتباطی کودکان را بررسی کرده و با خانواده‌های آنها، دولت و بخش‌های مختلف رایزنی کنند تا بتوانند زمینه بازگشت سعادتمندانه کودکان را در هر مقطع و هر گروه سنی که هستند به جامعه فراهم کنند. مددکاران اجتماعی در واقع پل ارتباطی هستند. حلقه‌های واسطی که می‌توانند به خانواده‌ها دسترسی پیدا کنند و در مورد اهمیت آموزش کودک، بازی برای کودک، اهمیت سلامت کودک و شخصیت کودک صحبت کنند و زمینه مناسب را برای آموزش و پرورش این کودکان فراهم آورند. البته بعضی از آنها واقعاً نیازمند هستند و خانواده‌های فقیری دارند که دولت باید آنها را حمایت کند.

روانشناسان باید سلامت روانی کودکان را چک کنند. آمارها نشان می‌دهند که حداقل یک چهارم کودکان خیابانی و بدسرپرست از مشکلات و اختلالات روانپزشکی رنج می‌برند. در کنار موسساتی که به سوادآموزی و پرورش کودکان کمک می‌کنند باید نهادهایی از نظر اقتصادی بنیه خانواده را تا حد امکان محکم کنند. متأسفانه برخی از تصورات غلط همچنان در خانواده‌ها وجود دارد. مثلاً اینکه بچه‌ها باید از دوران کودکی کار کنند تا در آینده موفق و فردی خودساخته شوند. این تصور کاملاً اشتباه است. کودکی زمانی مناسب برای آموزش و کسب علم و هنر و مهارت است و این دوران طلایی زندگی نباید صرف کارگری شود. مددکاران اجتماعی، جامعه‌شناسان، مشاوران، روانشناسان، روانپزشکان و افرادی که ما به آنها صاحبان حرفه‌های یاورانه می‌گوییم، افرادی هستند که می‌توانند در کنار موسسات خیریه‌ای همچون دارالاکرام به مربیان، خیرین، اولیا و دانش‌آموزان کمک کرده و نقش بسیار موثری ایفا کنند.

یادداشت

شانه‌های گرم پدر

مصطفی میراحمدی زاد

معاون شعب و عضو اصلی هیات مدیره

شاید روزی که در تقاطع بزرگراه نیایش-ولی عصر، پشت چراغ قرمز طولانی اش، دختر بچه ای را دیدم که با قد کوتاهش فقط می توانست چراغ ماشین ها را تمیز کند، فکر نمی کردم وارد چه داستانی در زندگی خویش می شوم.

آن دختر بچه در سرمای شب های پاییزی با پیراهنی آستین کوتاه و دمپایی پاره، چشم های مرا ۱۲۰ ثانیه از آن خود کرد. بعد از دو ساعت از همین مسیر برگشتم و او هنوز همانجا بود و چراغ ها را دستمال می کشید. آن چند ثانیه بعدا همه ثانیه های زندگی من شد.

خسته بودم از نق زدن ها و مقصر پیدا کردن ها، دختر و دستمال فرصتی بود که به خویشتن خویش برگردم و از خود سوال کنم؛ تو چه میکنی؟!

میگویند وقتی ذهن درگیر شد، آنچه را که همخوان با اوست چون آهن ربا جذب می کند و من کم کم جذب و آشنا با دارالاکرام شدم در یک اتفاق ساده و در یک مهمانی دوستانه.

یادم نمی رود در همین حال و هوی سفری به مشهد داشتم در بین راه عمیقاً از آن امام مهربانی ها خواستم مرا در مسیر خدمت به این بچه ها قرار دهد. آشنایی ام با دارالاکرام موجب شد با استاد بزرگوار خویش "حضرت آیت الله سیدمرتضی مهری" صحبت کنم و ایشان را قانع کنم که خوب است در شیراز شعبه ای از دارالاکرام تاسیس شود. سماحت ایشان و وکالتی که از مرجع عظیم الشان آیت الله سیستانی دارند موجب شد با کمترین مشکل، شعبه شیراز شکل بگیرد و همین اتفاق نیک در جهرم، زادگاه مادری نیز رقم بخورد و هم اکنون بعد از گذشت حدود ۴ سال این دو شعبه بیش از ۵۰۰ مددجو را حمایت تحصیلی می کنند.

ستاد و شعبه های مستقر و در حال گسترش دارالاکرام با توجه به خیریه بودن آن باید فدرال های مستقلی دیده شوند که با در نظر گرفتن دو شیوه مشترک و ممتاز متناسب با هر منطقه، فعالیت کنند. هر شعبه که با حمایت بانی شکل گرفت، در ادامه فعالیت خویش باید بتواند منابع مالی را برای حمایت از دانش آموزان و تامین هزینه ها شناسایی کرده و ظرفیت های بومی را فعال کند.

استانداردسازی، کسب آموزش های جدید، برندسازی، تبلیغات ملی، آموزش صفر تا صد جهت تاسیس یک شعبه (از جذب مددجو، حامی، بانی، نحوه محاسبه بورسیه تحصیلی، ارائه خدمات پنج گانه) و ایجاد شبکه واحد ملی که خود پشوانه و

موجب کسب اعتبار شعب است از وظایف ذاتی ستاد هستند و ارتباط با مددجویان تا تهیه گزارشی از پیشرفت های تحصیلی دانش آموزان و همراهی و همدلی با ایشان و پر کردن درصدی از خلأ پدر در زندگی از وظایف شعب است، به این امید که اگر سرپرست نیست یا سرپرست، موثر نیست، شانه های گرم پدر احساس شود.

نگاهداشت حامیان، بانیان، همیاران و ایجاد ظرفیت های جدید و حفظ ظرفیت های قدیمی در این دوران سخت اقتصادی، کاری است دشوار که شعب دنبال می کنند. اگر بتوانیم ظرفیت های موجود در داخل و خارج را شناسایی و متناسب برای هر منطقه فعال کنیم کاری است بزرگ و ماندگار.

از اتفاقات زیبا و در خور تحسین و امیدوار کننده راه افتادن نرم افزار "به مهربانی" است همیاران معتمد ما با کمک این نرم افزار تحت وب، از دورترین نقاط کشور دانش آموزان مستعد تحصیل و محروم را شناسایی می کنند و با تکمیل همه فرآیندهای تصویب و تخصیص مددکار و کمک ستاد در پیدا کردن حامی شعبه های مجازی و مدیریت از راه دور شکل گرفته است. هم اکنون ما در نقاطی همچون جیرفت، رودبار جنوب کرمان، کهنوج، فاریاب، بوشهر، بندرعباس، میناب، جاسک آذرشهر، آستارا، کرمانشاه، خمین و اراک در حال شناسایی و تکمیل پرونده های فراوانی سیستم که به کمک همیاران و با کمترین هزینه کارهای زیادی انجام گرفته است، یک شعبه مجازی اگر به ظرفیت ۸۰ الی ۱۰۰ مددجو بورسیه شده رسید، برای ارائه بهتر خدمات پنج گانه با پیدا کردن بانی اقدام به تاسیس شعبه فیزیکی می کنیم.

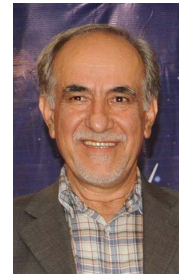
به فضل و رحمت خدا امیدواریم و آینده دارالاکرام را بسیار روشن و رو به رشد می بینیم.

الله کرم میرزایی:

دارالاکرام

شفاف و سالم فعالیت کرده است

شاید یک رویای مشترک، باعث شد دو دوست زمان دانشگاه حالا در دارالاکرام کنار هم باشند. الله کرم میرزایی متولد سال ۱۳۳۱ در مقطع دکترا و در رشته مدیریت از دانشگاه تربیت مدرس فارغ التحصیل شده و از روزی که دارالاکرام تاسیس شده عضو هیات موسس و هیات مدیره بوده است. او با اسماعیل جلیلیان موسس این خیریه از زمان دانشگاه دوست بوده و هر دو آرزوهایی بزرگ برای آینده دارالاکرام دارند.

جذب کمک های مردمی به کمک دارالاکرام بیاید توضیح بدهید. نحوه خدمات رسانی این نرم افزار چگونه است و چقدر می تواند در جذب کمک ها موثر باشد؟

آقای جلیلیان تمایل دارند ما با استفاده از این نرم افزار حضور فیزیکی ستادهای دارالاکرام را در شهرستانها به حداقل برسانیم و به این ترتیب تشکیلات اداری را کم کرده و آنها را به تشکیلاتی مجازی تبدیل کنیم. با کمک نرم افزار «به مهربانی» داوطلبان کمک به کودکان می توانند بدون آنکه نیاز به مراجعه فیزیکی داشته باشند کودکان نیازمند به حمایت را شناسایی کرده و بر روند کارها نظارت داشته باشند.

البته ما هنوز فاصله زیادی برای رسیدن به شرایط ایده آل داریم و نرم افزار ضعفهایی دارد که باید برطرف شوند. آموزش این سیستم و عملیاتی شدن آن نیاز به زمان دارد اما در نهایت من به این نرم افزار و روند آن در جذب کمک های مردمی خوشبینم. این نرم افزار می تواند مدیریت دارالاکرام را از ورود و خروج منابع مالی و دانش آموزان آگاه کرده تا کنترل بیشتر و بهتری نسبت به شرایط داشته باشد و با شرایط پیش بینی نشده مواجه نشوند.

ظاهرا به وسیله این نرم افزار خیرین می توانند دانش آموزان را دیده و با آنها ارتباط داشته باشند و حتی وضعیت تحصیلی شان را دنبال کنند.

امکاناتی که عنوان کردید همگی در این سیستم فراهم هستند. نرم افزار «به مهربانی» این امکان را به داوطلبان

این گفتگو را با بحث درباره آینده موسسه، چشم انداز و آرزوهای شما برای این نهاد شروع کنیم.

من و آقای جلیلیان اختلاف نظری در این مورد داریم. ایشان همیشه آرزو می کند موسسه به چنان توان مالی برسد که یک میلیون عضو داشته باشد و کودکان زیادی را تحت حمایت قرار دهد، اما من آرزو می کنم روزی باشد که اصلا نیازی به موسسه دارالاکرام در کشور نباشد. در واقع آرزو دارم وضع معیشتی مردم به شکلی شود که دیگر به نقش آفرینی موسساتی مانند دارالاکرام نیازی نباشد. گسترش موسساتی مانند دارالاکرام در شرایطی واجب است که اوضاع مردم و دولت از نظر اقتصادی مناسب نیست و گروهی به چنین موسساتی نیاز پیدا می کنند. اگر وضعیت اقتصادی به سامان باشد، بیکاری و اعتیاد ریشه کن شود، طلاق کمتر شود و بچه های طلاق و بدسرپرست کمتر شوند طبعاً موسسات خیریه مانند دارالاکرام خلوت می شود. می دانم صحبت هایم آرمانی است. امیدوارم دارالاکرام متناسب با منابعی که جذب می کند بتواند پوششش را گسترده تر کند. در حال حاضر حدود دو هزار دانش آموز تحت حمایت هستند و اگر منابع مالی بیشتری جذب شود این رقم می تواند به ده ها هزار نفر برسد. البته اینکه تعداد دانش آموزان تحت پوشش بالا برود حکایت از این دارد که تعداد آدم های نیازمند بیشتر شده و این نشان می دهد وضع اقتصادی مردم خراب است و این موضوع ایده آل هیچکس نیست. کاش وضعیت کشور به گونه ای پیش برود که دارالاکرام به سختی بتواند کودکی بازمانده از تحصیل پیدا کند.

درباره نرم افزار «به مهربانی» که قرار است برای

حتما. یکی از نقاط قوت دارالاکرام این است که اگر در شهری نیکوکاران اعلام آمادگی کنند و ما را پوشش مالی دهند قطعاً استقبال کرده و این ظرفیت را داریم تا مناطق بیشتری را تحت پوشش قرار دهیم. این اتفاق خوشبختانه همین حالا هم افتاده و آخرین خبر این است که انشالله ظرف چند ماه آینده مراکز اصفهان و زاهدان با کمک خیرینی تاسیس خواهند شد.

نقاط قوت و ضعف دارالاکرام را در چه می بینید؟

یکی از نقاط قوت دارالاکرام نو بودن نحوه خدمات رسانی آن است. دارالاکرام محدوده‌ای را برای حوزه فعالیت‌هایش در نظر گرفته و همواره سعی کرده در این محدوده و چارچوب باقی بماند، حتی برای تامین منابع مالی بیشتر از خط مشی خود دور نشده است. این موسسه نسبت به سایر موسسات خیریه مدرن تر است، این موضوع را حسن بزرگی می دانم. این موسسه از نظر اخلاق و عمل به تعهدات در سلامت کامل است. فعالیت موسسه کاملاً شفاف است و شاید کمتر موسسه‌ای تا این حد در اقدامات خود شفاف عمل کرده باشد. نرم افزار به‌مهربانی می‌تواند به ما در جهت شفاف‌سازی فعالیت‌هایمان بیشتر کمک کند.

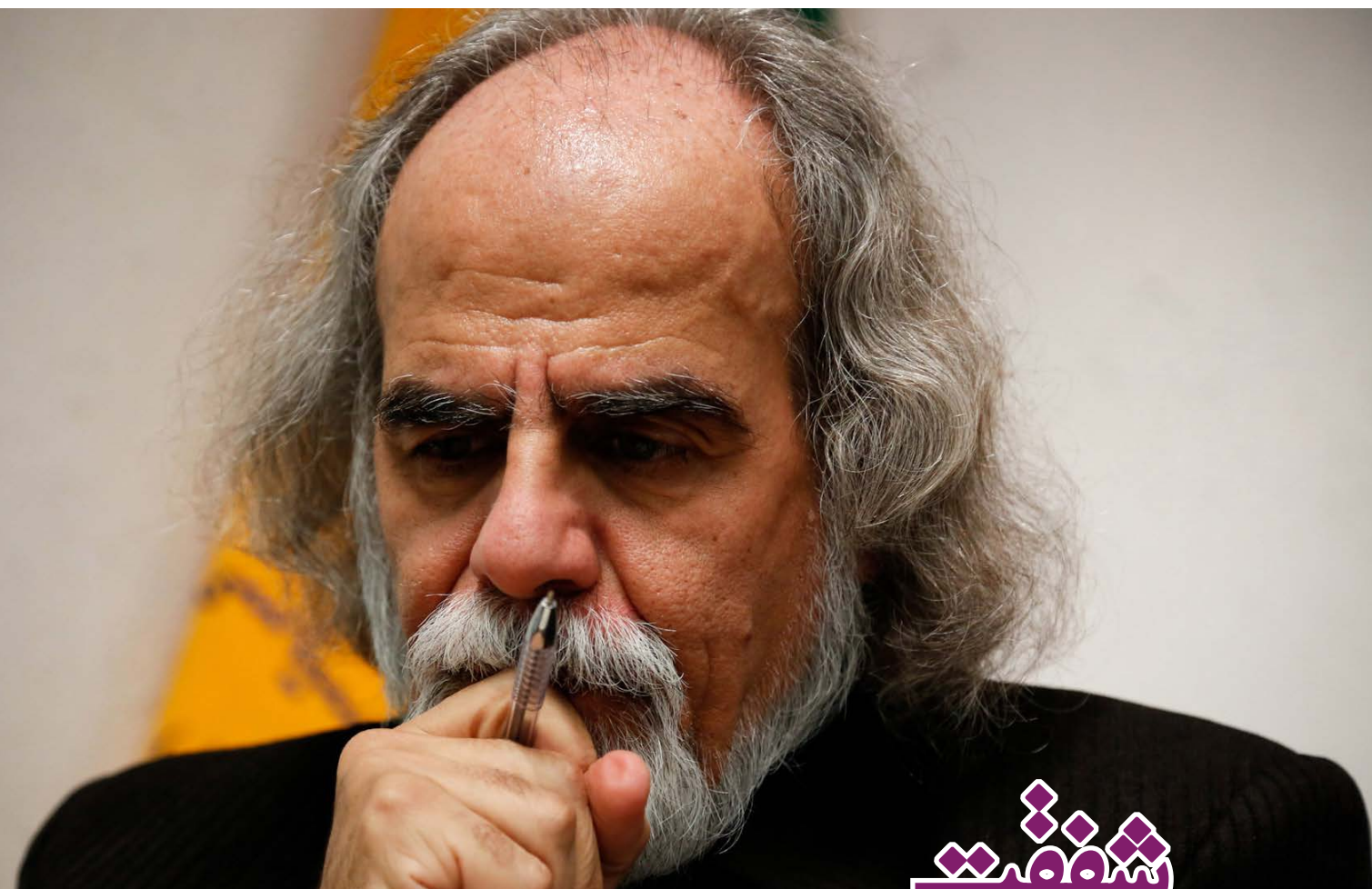
در مورد نقاط ضعف هم باید بگویم بی‌ثباتی در مدیریت یکی از نقاط ضعف ماست، تاکنون نتوانسته‌ایم گروه مدیریت ثابتی داشته باشیم. امیدوارم این مساله نیز حل شود و گروه مدیریتی دست کم به ثباتی ده ساله برسد تا راحت‌تر بتوانیم به آنچه ایده‌آل ما است در آینده نزدیک دست پیدا کنیم.

می‌دهد که دانش‌آموزانی را که برای تحت پوشش قرار گرفتن در نوبت هستند شناسایی کنند و هرکدام را تمایل داشتند تحت حمایت قرار دهند و تا حدی وضعیت تحصیلی دانش‌آموز را دنبال کنند.

از آنجایی که جمعیت کشور رو به رشد است، تعداد کودکان محروم از تحصیل بیشتر خواهد شد و تعداد مراجعین به شما به همین موازات بیشتر می‌شود، برنامه‌تان برای آینده چیست و فکر می‌کنید ده سال آینده دارالاکرام به اصطلاح کجا ایستاده است؟

به نظر می‌رسد آسیب‌های اجتماعی رو به افزایش است. وضعیت اقتصادی بدتر شده و طبعاً امنیت روانی و اقتصادی خانواده‌ها نیز کمتر شده و تعداد کودکان بازمانده از تحصیل هم در چنین شرایطی بیشتر خواهند شد و فشار روی موسساتی مانند دارالاکرام بیشتر می‌شود. ما حالا هم با مشکلات فراوانی روبرو هستیم و منابع کافی برای جذب کودکانی که به ما معرفی می‌شوند نداریم. با این وجود من به بقای دارالاکرام امیدوارم و تردیدی نسبت به ادامه حیات آن ندارم. درست است که همواره جذب منابع و تامین هزینه‌های جاری مشکل بوده اما دارالاکرام در سال‌های آتی به مشکل جدی برخورد خواهد کرد. نمی‌گویم به آرزوی آقای جلیلیان رسیده و می‌توانیم یک میلیون دانش‌آموز را تحت حمایت داشته باشیم اما بی‌شک در سال‌های آینده مجموع دانش‌آموزان تحت پوشش با احتساب ورودی‌ها و خروجی‌ها به آمار بالای چهارهزار دانش‌آموز می‌رسد.

گسترش مراکز دارالاکرام در شهرهای مختلف هم در برنامه‌های‌تان جای دارد؟

شفقت

بزرگترین هنر آدمی

مصطفی ملکیان
استاد فلسفه

شفقت یا به تعبیر فارسی نیکخواهی برای انسان‌های دیگر، بزرگترین هنری است که انسان می‌تواند داشته باشد. من در اینجا نمی‌خواهم درباره اصل نیکخواهی و شفقت که مورد وفاق همه ماست سخن بگویم، هدف از این بحث و در این مجال کوتاه تعریف این موضوع است که من اگر بخواهم نیکخواه باشم چه شرایطی را باید داشته باشم؟ اگر فرض را بر این بگذاریم که نیکخواهی به معنای دوست داشتن انسان‌های دیگر است، می‌شود گفت من باید پنج مرحله را پشت سر بگذارم تا نیکخواه بشر شوم. نخستین شرط این است که باید خودم را دوست بدارم، منطقی و قابل فهم نیست کسی که خودش را دوست ندارد، دیگران را دوست بدارد. این شرط کمی نیست، ما به دو شرط می‌توانیم خود را دوست بداریم. اول این که از سلامت روان

برخوردار باشیم. کسی که از سلامت روان برخوردار نیست، کسی که سلامت روان ندارد، افسرده است، یکپارچگی روان شناختی و آرامش درونی ندارد و شاد نیست طبعاً نمی‌تواند خود را دوست بدارد. به میزانی که من از مطلوب‌های روانشناختی دورم، از دوست داشتن خودم دور هستم، برای این که خود را دوست بدارم به شرط دیگری هم نیاز دارم و آن اخلاقی زیستن است. اگر دروغگو، متکبر، بی‌صداقت، اهل ریا و تزویر باشم، اگر اهل انصاف نباشم دیگر خود را دوست نخواهم داشت. حتی از خودم کم و بیش نفرت پیدا می‌کنم.

نکته بعد این که من وقتی از دوست داشتن خود عبور می‌کنم و به دوست داشتن دیگران می‌رسم که بدانم بقیه هم مثل من هستند. از لحاظ تنگناهای وجودی، ناداری، نادانی، ناتوانی و بسیاری از احساس‌های بشری ما شبیه هم هستیم. همین طور که من از مرگ می‌ترسم، از تنهایی و بی‌معنایی و پوچی می‌ترسم، بقیه هم این حس را دارند، پس ما ترس‌ها و شادی‌های مشترک داریم. اگر هر کدام از ما بدانیم که تافته جدابافته نیستیم، به سمت دوست داشتن دیگران سوق پیدا می‌کنیم. فهم این معنا که هر چه دیگران را در تنگنا می‌گذارد یا باعث انبساط خاطر آنها می‌شود، روی من هم اثر دارد. هر چه به من درد و رنج و لذت می‌دهد به آنها هم می‌دهد، باعث می‌شود بدانیم همه ما از یک تار و پودیم و شفقت‌مان به دیگران بیشتر می‌شود. با یک مثال می‌توانم این موضوع را بیشتر توضیح بدهم. زمانی که ما در مطب پزشک هستیم، اغلب با دیگر بیماران وارد بحث و گفت‌وگو می‌شویم، اما اگر همان‌ها را در خیابان ببینیم حتی احوالشان را نمی‌پرسیم. آن ارتباط در مطب به این دلیل است که حس می‌کنیم، آنها با ما درد مشترک دارند. این حس مشترک و سرنوشت مشابه، ما را بهم نزدیک می‌کند.

نکته دیگر این که ما به میزانی که قدرت تخیلمان را افزایش می‌دهیم می‌توانیم دیگران را دوست بداریم. قدرت تخیل است که فاصله بین من و شما را کم می‌کند. من الان در جایی هستم که احساس امنیت می‌کنم، فقط قدرت تخیل می‌تواند مرا به جایی ببرد که احساس ناامنی و رنج کنم. وقتی وضع مالی من خوب است، فقط قدرت تخیل می‌تواند مرا به پوست افرادی ببرد که مشکل مالی دارند. این که بعضی فیلسوفان عقیده دارند ادبیات یار و یاور اخلاقی زیستن است به این دلیل است که ادبیات قدرت تخیل را افزایش می‌دهد. به همین دلیل در رژیم‌های توتالیتر مثل حکومت استالین، با ادبیات مقابله می‌شود چرا که ادبیات باعث می‌شود مردم خود را به جای دیگران بگذارند. جای دیگری بودن، همدلی و شفقت ایجاد می‌کند و به همبستگی می‌انجامد. این برای هر رژیم توتالیتر و جباری خطرناک است. مدیران موسسات خیریه برای جلب نظر

مردم اغلب برای آنها فیلم‌های مستند نمایش می‌دهند، چرا که از این طریق می‌خواهند تخیل آنها را شریک کرده، همدلی آنها را به دست بیاورند.

نکته مهم بعد این که ما اگر دنیای خود را نشناسیم، نمی‌توانیم شفقت داشته باشیم. به این دلیل که متوجه نمی‌شویم انسان‌ها چه نیازهایی دارند. به عنوان مثال پیرزن و پیرمردی در روزهای کهولت، در کنار فرزندانشان زندگی می‌کنند و هزینه زندگیشان از سوی آنها تامین می‌شود، اگر آنها بخواهند به نیازمندی کمک کنند، چون شناختی از هزینه‌های امروز ندارند مبلغی که کمک می‌کنند بر اساس شناخت آنها از رقم‌های سال‌های گذشته است. وقتی از واقعیت‌های دنیای اطرافمان دور هستیم، حتی اگر شفقت هم داشته باشیم نمی‌توانیم گام موثری برای دیگران برداریم. نیازهای هموعانمان را به درستی نمی‌شناسیم، متوجه حجم درد و رنج آنها نیستیم و فهمی از نیازهای جهان امروز نداریم. یعنی نمی‌دانیم که فقدان تحصیل به اندازه فقدان سلامت مضر است. باید بدانیم تصویری که از دنیای دیروز داریم قابل اطلاق به دنیای امروز نیست.

آخرین نکته این که گاهی شفقت می‌ورزیم اما راه و شیوه درست را نمی‌دانیم. اگر یک واحد کمک کنیم اما سه واحد زبان بزنییم، اشتباه است. برای این که شفقت بورزیم، باید روان کمک گیرنده را بشناسیم و بدانیم بعد از کمک کردن به هویت، حیثیت اجتماعی و عزت نفس او ضربه نمی‌زنیم. اگر فردی که کمک می‌کند عزت نفس طرف مقابل را خدشه‌دار کند، چیزی عطا کرده و چیزهای بزرگتری را از بین برده است. عزت نفس بزرگترین سرمایه انسان است، ما نباید با شفقت خود، عزت نفس دیگران را نابود و آنها را در نظر خود به انسان‌هایی حقیر و فرومایه، تبدیل کنیم. فرد نیازمند صاحب آبرو، حیثیت اجتماعی و شان انسانی است، اگر همه اینها مخدوش شود، او خود را انسانی می‌بیند که برای پر کردن شکمش روحش را خالی کرده، این آسیب بزرگی است. ما برای آنکه به دیگران کمک کنیم، باید روانشناس قابلی باشیم، روان‌شناس آکادمیک بودن فایده ندارد. روان انسان را باید از طریق تجربه زیستن و روابط با دیگران شناخت و محترم دانست. این گونه است که متوجه می‌شویم چگونه با فرد سالمند یا جوان رفتار کنیم یا چگونه با خویشاوند و غریبه ارتباط داشته باشیم. پس این که نیکخواه آدمیان باشم شرط لازم برای کمک کردن به دیگران است اما شرط کافی نیست، من اگر این پنج راهبرد را واجب نیستیم، ممکن است بخواهم شفقت بورزم، اما در عمل مسیری اشتباه را پیموده و خلاف هدفم عمل می‌کنم.

برگرفته از سخنرانی

در همایش فرهنگی دارالاکرام - مهر ماه ۹۰

دولت‌ها به تنهایی قادر به رفع مشکلات کودکان نیستند

طیبه سیاوشی

عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی

زندگی بچه‌ها را نگاه کنند. به نظر من خوب است که این چیزها تفکیک شوند شبیه آنچه که در جوامع دیگر وجود دارد. چون لایحه مربوط به موسسات مردم نهاد هنوز تهیه نشده و ما هنوز تفکیکی برای این‌ها نمی‌گذاریم در حالی که باید همه چیز در این لایحه مشخص شود و اینکه نقش هر کدام در هر حال بسیار قابل اهمیت و مورد تحسین است و به طور کلی نیاز جامعه است. نکته دیگر اینکه درست است این سازمان‌ها مستقل هستند ولی نیاز به نگاه حمایتی هم دارند، همان جور که در تمام دنیا این را می‌بینیم.

* ضرورت جامعه ماست که هم موسسات خیریه تلاش کنند و هم موسسات مردم نهاد. دولت در هیچ کجای جهان به تنهایی نمی‌تواند تمام مسایل رفاهی جامعه را برآورده کند. این اشتباه بوده که در چهل سال تلاش کردیم چنین القا کنیم که دولت توانایی دارد تمام وظایف را به تنهایی انجام دهد. دولت نه نیروی انسانی کافی دارد و نه توان مادی کافی. به همین دلیل نیاز است که هم دولت رویکردش را تغییر دهد، هم موسسه‌های خیریه بپذیرند که زیر نظر حاکمیت تلاش‌های خود را ادامه دهند.

* مهم این است که بدانیم موسسات خیریه آموزشی به چه صورت می‌خواهند به مسائل کودکان ورود کنند. به جز بحث ادامه تحصیل لازم است بقیه مسایل هم مورد نظر قرار بگیرد. خوب است که تعامل و یا بهتر بگوییم آشتی بین دولت و بخش حاکمیتی با این موسسات برقرار شود تا این مردمی که نیازمند کمک هستند، دوباره دچار آسیب شوند.

* من یک بار آمار بازماندگان از تحصیل را خواستم که به نظر من آمد چندان دقیق نیست. آموزش و پرورش به تفکیک منطقه به منطقه این آمار را داده بود که به نظر می‌آید چندان درست نیست. ما تعدادی کودک داریم که به علل مختلف ترک تحصیل کرده‌اند و تعدادی از این بچه‌ها تحت نظر بهزیستی هستند و اگر آماری بخواهیم به طور قطع همان تعداد تحت پوشش را شامل می‌شود و همان تعداد را در آمار می‌آورند، نه کل کشور را. به همین علت آمار چندان صحیح نیست. به خصوص از کودکان بدسرپرست که آمار دقیقی در دست نیست.

* چیزی که من از دوستان شاغل در بهزیستی شنیدم این است که این سمن‌ها را به عنوان شرکای اجتماعی پذیرفته‌اند و این یک قدم مهم رو به جلو است. قبلا و با وجود کار نصف

* حوزه کودکان به دلیل اهمیت این گروه سنی برای آینده یک سرزمین، بسیار حساس و حیاتی است. در مورد کودکان نباید این موضوع را فراموش کرد که آنها آینده‌سازان مملکت هستند. وقتی ما ورود می‌کنیم به این حوزه، در واقع آینده آنها را رقم می‌زنیم. کودکان جزو اقشار آسیب‌پذیر هستند. بچه‌های نیازمند، بی‌سرپرست و بدسرپرست قادر به مدیریت کردن زندگی و شرایطشان نیستند. در جوامع مختلف، قضیه متفاوت است ولی در جامعه ما ولایت، به پدر و مادر سپرده شده و ورود سازمان‌ها و دستگاه‌ها به مشکلات بچه‌ها باید با رعایت جوانب مختلف باشد. بنابراین آنهایی که در بخش‌های مختلف برای بهتر شدن وضعیت زندگی کودکان فعالیت می‌کنند، باید ببینند نتیجه این اقدام‌ها در آینده به چه شکل دیده خواهد شد.

* بحث انسان‌دوستانه و نیت خیر برای سامان دادن به وضعیت کودکان کاملا قابل درک است ولی اینکه به هر شکلی تصمیم بگیریم به زندگی این بچه‌ها ورود کنیم، درست نیست. این باری به هر جهت بودن را جامعه بر نمی‌تابد و حمایت غیر علمی، تاثیر منفی خودش را نشان می‌دهد.

* اغلب خیریه‌ها بیشتر بحث معیشتی بچه‌ها را در نظر می‌گیرند. و بعضی از آنها در جامعه هنوز تعریف درستی ندارند. خیریه‌ها و فعالیت برای کودکان در حوزه آموزشی و اجتماعی، نیاز به بازبینی در اساسنامه‌ها دارد. صرف حس انسان‌دوستانه نمی‌تواند ما را به سمت یک زندگی بهتر برای این بچه‌ها هدایت کند. گاهی بسیاری از موسسات قادر نیستند به صورت علمی به بحث آموزشی و فرهنگی و اجتماعی بچه‌ها ورود پیدا کنند. امروزه موسسات یا به اصطلاح سمن‌های مردم نهاد سعی کرده‌اند بسیار علمی به این حوزه وارد شوند و تمام جوانب

نصف این سازمان‌ها و نهادهای دولتی، وجود این‌ها خیلی به رسمیت شناخته نشده بود. باید عینک بدبینی نسبت به این موسسات را برداریم، در عین حال که نظارت حاکمیتی وجود داشته باشد، آزادی عمل هم باشد. اگر واقع‌بینانه بخواهیم بگوییم متأسفانه از سمت برخی از این موسسه‌ها سودجویی‌هایی زیر عنوان مسایل انسان دوستانه انجام می‌شود. دولت باید در عین نظارت بر این سازمان‌ها، آن‌ها را در کنار خود داشته باشد. زمانی که این سازمان‌ها در کنار حاکمیت نباشند، نشان‌دهنده ضعف دولت است که یا

تحمل پذیرش آنها را نداریم یا توانایی نظارت بر آنها را.

*تلاش کرده‌ام که از دستگاه‌های مختلف بخواهم این موسسات خیریه را بپذیرند، خوشبختانه در این دوره این سمن‌ها راحت‌تر توانسته‌اند کار خود را انجام دهند. ولی بحث مهم این است که موسسات خیریه باید به صورت تخصصی جلو بروند تا نیاز جامعه مرتفع شود، در غیر اینصورت فعالیتشان فقط به صورت رفع و رجوع یک مساله معیشتی باقی می‌ماند.

مهران رضایی

روپایی که محقق شد

همیشه درس خواندن را دوست داشتم و حتی پیش از آنکه وارد مدرسه شوم به لطف پدر و مادرم جمع و تفریق را یاد گرفتم، جدول ضرب را حفظ بودم و با نوشتن آشنایی داشتم. والدینم دوست داشتند در شش سالگی وارد مدرسه شوم اما مدیران مدرسه ثبت نامم نکردند. در مقطع ابتدای معدلم بیست بود و در منطقه خودمان یعنی کهریزک دانش‌آموز نمونه شناخته شدم. در مقطع راهنمایی معدلم در سال اول و دوم بیست و در سال سوم نوزده و نود و شش شد. این روند در دبیرستان ادامه داشت.

در دوران مدرسه وضعیت مالی خانواده‌ام خوب نبود و زن عمویم به مرحوم معمار که با موسسه دارالاکرام آشنایی داشت گفت: بود فرزند یکی از اعضای فامیل بسیار درسخوان است و نیاز به حمایت تحصیلی دارد. آقای معمار مرا به دارالاکرام معرفی کرد و پس از یک هفته آقای متین که آن زمان عضو هیئت مدیره موسسه بود با ما تماس گرفت و از ما کارنامه‌های تحصیلی و مدارک خواست. در آن دوران من دبیرستانی بودم و هم کار می‌کردم و هم درس می‌خواندم نتوانستم برای کنکور خوب درس بخوانم و در دانشگاه غیر انتفاعی واحد دماوند در رشته مهندسی صنایع قبول شدم. خوشبختانه پشتیبانی دارالاکرام از همان زمان آغاز شد و من با فراغ بال بیشتری توانستم ادامه تحصیل دهم.

دوستان عزیزم در دارالاکرام با کمک‌هایشان کاری کردند که با انگیزه بیشتری درس بخوانم و چون به خاطر شاغل بودن نتوانسته بودم در مقطع کارشناسی آنطور که باید درس بخوانم به همه قول دادم در مقطع کارشناسی ارشد در دانشگاه خواجه نصیر قبول شوم. با مبلغی که موسسه برایم ماهیانه واریز می‌کرد توانستم کتاب‌های زیادی بخرم، در کلاس‌های آمادگی کنکور ارشد ثبت نام کنم و سال آخر مقطع کارشناسی هم برای دروس دانشگاه درس خواندم و هم با جدیت برای کنکور آماده می‌شدم.

رتبه‌ام در کنکور حدود چهارصد شد و دوستانم مدام به من می‌گفتند رتبه‌ام برای دانشگاه سطح بالای خواجه نصیر مناسب نیست، اما من به آنها گفتم به حامیانم در دارالاکرام قول داده‌ام در این دانشگاه قبول شوم و حتماً یکی از گزینه‌هایم این دانشگاه خواهد بود. خدا را شکر با دعای خیر مرحوم مادرم و کمک موسسه دارالاکرام به آرزویم که تحصیل در دانشگاه خواجه نصیر بود رسیدم و در رشته مهندسی صنایع قبول شدم.

حمایت‌های موسسه همچنان ادامه داشت تا اینکه با فارغ التحصیل شدن و پیدا کردن کار دیگر نیازی به ادامه این حمایت‌ها نداشتم و به موسسه اعلام کردم از حمایت آنها بی‌نیازم و بهتر است به جای من یک دانش‌آموز نیازمند بورسیه شود. این روزها در نمایندگی بیمه و شرکت مشاور مدیریتی مشغول به کار هستم و از نظر مالی در شرایط مطلوب قرار دارم. از نظر مالی دیگر به کمک‌های موسسه احتیاج ندارم اما این عزیزان از نظر معنوی همچنان کمک‌حالم هستند و مرتب با من تماس گرفته و از وضعیت کاری و زندگی‌ام با خبر می‌شوند.

با کمک خداوند و حمایت موسسه دارالاکرام توانستم در دانشگاهی که دوست داشتم و در رشته مورد علاقه‌ام ادامه تحصیل داده و شغل مناسبی پیدا کنم. بسیار دوست دارم حالا که به شرایط ثابتی رسیده‌ام به دارالاکرام کمک کنم. البته هنوز شرایط مالی‌ام این اجازه را به من نمی‌دهد که دانش‌آموزان را از نظر مالی حمایت کنم اما می‌توانم در زمینه تحصیلی به صورت رایگان به دانش‌آموزانی که تحت حمایت موسسه هستند کمک کنم و بی‌شک اگر از نظر وضعیت مالی به شرایط مطلوب برسم از این نظر به موسسه کمک خواهم کرد و حتی می‌توانم بگویم این یکی از هدف‌های زندگی‌ام است.

اینجا چراغی روشن است

علی زارعی
مدیر شعبه زاهدان

کمک‌هایی بوده‌ام که از طریق این نهاد، با همکاری معلمان و نیکوکاران جمع‌آوری شده است. بعد از تاسیس شعبه زاهدان آموزش و پرورش در کنار ما هم بوده و سعی کرده‌اند علاوه بر معرفی دانش‌آموزان، اقلامی که مورد نیاز است به ما برسانند. نکته بعد تلاش داوطلبانه معلمان و دبیران است، آنها با برگزاری انواع کلاس‌های آموزشی رایگان توانستند مشکلات درسی بچه‌ها را حل کنند. جا دارد از حمایت صمیمانه و دلسوزانه مهندس سنجرائی مدیر محترم آموزش و پرورش ناحیه یک، تشکر کنم.»

پزشکان نیکوکار دانشگاه علوم پزشکی در زاهدان در حرکتی داوطلبانه و انسان‌دوستانه بسیاری از خانواده‌ها و کودکان زیر پوشش دارالاکرام را معاینه و درمان کرده‌اند: «معاینه در دفتر دارالاکرام انجام شد و ۶۰۰ نفر در این طرح معاینه دندانپزشکی شدند، بچه‌هایی که نیاز به درمان داشتند، از درمان رایگان استفاده کردند. ۱۸۰ نفر عینک دریافت کردند، ۴۵۴ نفر در این بخش معاینه چشم پزشکی شدند. ۲۴۸ نفر فیزیوتراپی شدند، ۲۸۴ نفر را دکتر تغذیه معاینه کرد. خدمات مشاوره روانشناسی هم در این مرکز ارائه شد. دانش‌آموزانی که نیاز به عمل جراحی داشتند با حمایت نیکوکاران مشهدی و تهرانی به این شهرها سفر کرده، جراحی شدند و سلامتشان را بازیافتند.»

زارعی از همکاری نهادهای شهری و سایر موسسات خیریه راضی است. گویی در این نقطه از ایران رقابت وجود ندارد و همه با هم برای بهبود اوضاع تلاش می‌کنند و این، دوست داشتنی است: «من عضو شورای برنامه‌ریزی خیریه صاحب الزمان هستم، با دوستانم در این خیریه، هماهنگی داریم و سعی می‌کنیم خدمات را تقویت کنیم. شهردار منطقه عضو هیات امنای دارالاکرام است و همواره تلاش کرده کارها به بهترین و سریع‌ترین شکل ممکن حل شود. در شورای راهبردی این شعبه، عزیزی در کنارم هستند که علاوه بر عزم جدی برای حل مشکلات، ارتباطات قوی با مراکز و نهادهای مختلف دارند و می‌توانند در شناسایی کودکان و دریافت خدمات و جهت دادن به آنها کمک کنند. یکی از خیرین بزرگواری که در شورا همراه ماست، مالک یک کارخانه تولید مواد غذایی است و ماهانه گوشت و سایر مواد غذایی را به خانواده‌ها می‌رساند. ۲۵ نفر از دوستان داوطلبانه با موسسه دارالاکرام همکاری کرده و هر روز سه نفر از آنها به دفتر می‌آیند تا امور را رتق و فتق کنند.»

زارعی امیدوار است در آینده نزدیک ارتباط بیشتری با صدا و سیما استان داشته باشد تا درارالاکرام را بیشتر برای مردم معرفی کند. او معتقد است با تبلیغ و اطلاع‌رسانی درست و سنجیده روند کارها به شکلی مطلوب‌تر انجام خواهد شد. او با وجود مشکلات به آینده امیدوار است: «می‌دانم که موفق خواهیم شد و آینده وضعیتی به مراتب بهتر از امروز داریم. می‌دانم که دانش‌آموزان مستعدی که امروز از محبت حامیان و بانیان دارالاکرام بهره‌مند می‌شوند روزی در کنار ما برای بهبود وضعیت زندگی سایر همشهریان‌شان تلاش خواهند کرد.»

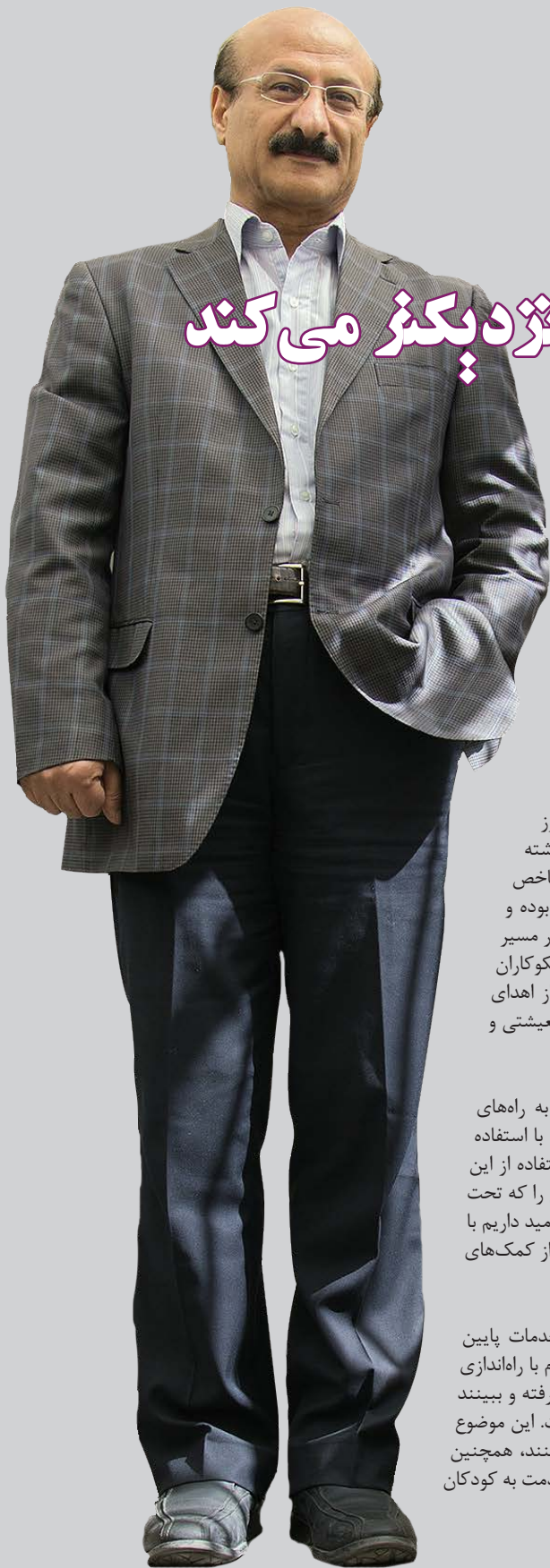
تصویر ما از سیستان و بلوچستان، تقریباً شبیه به هم است. تصویر منطقه‌ای با طبیعت بکر و بدوی که زیبایی و محرومیت را توأم دارد. سیستان بخشی از سرزمین ماست که ناشناخته و غریب باقی مانده است. اسفندماه سال گذشته شعبه دارالاکرام در زاهدان تاسیس شد. هنوز زمان زیادی از آغاز به کار این شعبه نگذشته اما علی زارعی مدیر آن، از حجم اتفاق‌های خوبی که در این مرکز رخ داده راضی است و تلاش و همت نیکوکاران و مردم این شهر برای رفع مشکلات امیدش برای ادامه مسیر را فزونی داده، او که فارغ‌التحصیل رشته مدیریت فرهنگی است، در این باره می‌گوید: «من سالها به عنوان کارشناس در آموزش و پرورش زاهدان فعالیت داشته و علاوه بر تجربه زیست در این اقلیم، با شرایط دانش‌آموزان و خانواده‌ها آشنایی دارم. در شهرهای بزرگ استان، تقریباً وضعیت خوب و شبیه شهرهای بزرگ ایران است. اما نقاط محرومی وجود دارد که رسیدگی به مشکلات آنها عزم جدی می‌خواهد. عزمی که در مردم و مسئولان این شهرها وجود دارد و امیدواریم با همدلی و همراهی به کمترین حد برسد.»

هر اقلیم و هر فرهنگ مشکلات، شرایط و مختصاتی دارد، مدیران شعب دارالاکرام در پی این هستند که با توجه به فضای هر منطقه راهکاری برای حل مشکل خانواده‌ها پیدا کنند و دانش‌آموزان مستعد اما نیازمند را تحت پوشش قرار بدهند. زارعی می‌گوید: «ناحیه یک شهر زاهدان منطقه‌ای است که در آن حاشیه نشینی، فقر و آسیب‌های اجتماعی فراوانی دیده می‌شود. بیکاری و خانواده‌هایی که پدر در آنها نیست، در این منطقه زیاد است و نیکوکاران، نهادهای سازمان‌های شهری و خیریه می‌کوشند به طریقی از مشکلات این اقشار کم‌کنند. کودکان بی‌سرپرستی که طبق معیارهای موسسه دارالاکرام، واجد دریافت بورسیه باشند از طریق آموزش و پرورش یا معتمدین شهر، به ما معرفی می‌شوند تا بورسیه دریافت کنند. ما در این زمان کم، ۱۵۰۰ دانش‌آموز را شناسایی کرده‌ایم، ارزاق ماهیانه، لباس، کفش، لوازم‌التحریر و ... در کنار بورسیه به این دانش‌آموزان تعلق گرفته است.»

توانمند کردن خانواده‌ها اصلی است که در شعبه زاهدان هم دنبال می‌شود، زارعی با اشاره به راه‌اندازی دو کارگاه و یک نانواپی محلی در این شهر می‌گوید: «زنان به این باور رسیده‌اند که باید رشد کنند و مستقل باشند. اما گاهی امکانات برای این پیشرفت اندک است. خیریه‌ها و موسساتی مانند دارالاکرام می‌توانند زمینه این ترقی و استقلال را فراهم کنند. راه‌اندازی کارگاه‌های خیاطی و پخت کلوچه محلی زنان را در فضایی قرار می‌دهد تا وارد محیط اجتماعی شوند، کسب درآمد کنند و به مرور بتوانند زندگی خود و فرزندانشان را تغییر بدهند.»

آموزش و پرورش زاهدان ارتباط تنگاتنگ و حامیانه با دارالاکرام دارد: «من سالها در آموزش و پرورش بوده و از نزدیک شاهد

«به مهربانی» ما و نیکوکاران را بهم نزدیکتر می‌کند

مصطفی زین الدین
عضو هیات مدیره و نایب رئیس

بیش از پانزده سال است که به صورت مرتب فعالیت های موسسه دنبال می‌کنم و حدود دو سال است که افتخار همکاری به عنوان عضو هیئت مدیره را با این موسسه دارم. انگیزه اصلی ام تلاش برای دستیابی به منشور و نیت خیر موسسه است که هدفش خدمت به دانش‌آموزان است. این موسسه گام در مسیری بسیار مقدس گذاشته است. اینکه تلاش کنیم تا هیچ کودکی به دلیل مشکلات مالی از درس و مدرسه دور نشود هدف اول ماست و در این راه در تلاشیم. تحصیل هدفی والاست و اگر بشود در جهت بالا بردن آگاهی و علم و بینش افراد جامعه قدم برداشت باعث افتخار خواهد بود.

اهداف موسسه دارالاکرام را می‌توان به دو بخش کمی و کیفی تقسیم بندی کرد. برای ما بسیار حائز اهمیت است که هر چقدر در توان داریم دانش آموز بیشتری را تحت حمایت قرار دهیم. اگر نگاهی به آمار و ارقام موسسه داشته باشید خواهید دید دارالاکرام در این راه موفق عمل کرده است. مورد دیگر شاخص کیفی است به این معنا که خدمات‌رسانی به دانش‌آموزان با کیفیت همراه بوده و صرفاً به اهدای کمک هزینه اکتفا نشده است. ما سعی داریم دانش‌آموزان را در مسیر تحصیلی کمک کنیم و این امر با به خدمت گرفتن مددکاران اجتماعی و نیکوکاران میسر می‌شود. آنچه برایمان اهمیت دارد این است که دانش‌آموز را پس از اهدای کمک رها نکنیم و مدام فعالیت های او و همچنین وضعیت درسی، روحی، معیشتی و سلامتش را زیر نظر داشته باشیم.

در دنیای امروز که لقب دهکده جهانی گرفته است بدون متوسل شدن به راه‌های ارتباطی جدید از قافله عقب خواهیم ماند، بنابراین موسسه در تلاش است تا با استفاده از سامانه «به مهربانی» هر چه بیشتر به نیکوکاران محترم نزدیک شود. با استفاده از این سامانه نیکوکاران می‌توانند به صورت مستقیم وضعیت تحصیلی دانش‌آموزانی را که تحت سرپرستی گرفته‌اند رصد کنند و این میان موسسه نقشی واسط داشته باشد. امید داریم با راه‌اندازی رسمی این سامانه بتوانیم بیش از پیش با خیرین در ارتباط بوده و از کمک‌های آنها برای بالا بردن رشد کیفی و کمی موسسه استفاده کنیم.

آرزوی من برای موسسه دارالاکرام این است که بدون آنکه سطح کیفی خدمات پایین بیاید، تعداد بیشتری دانش‌آموز را تحت پوشش قرار دهیم. همچنین امیدوارم با راه‌اندازی سامانه «به مهربانی» خیرین عزیز مستقیم در جریان کارهای موسسه قرار گرفته و ببینند اگر خدمتی هرچند کوچک داشته‌اند ثمره‌اش تا چه حد بزرگ و مقدس است. این موضوع کمک می‌کند نیکوکاران با خیال آسوده و انگیزه بیشتر به موسسه کمک کنند، همچنین افرادی که با موسسه آشنایی ندارند با دارالاکرام آشنا شده و ما را در جهت خدمت به کودکان سرزمینمان یاری کنند.

گفت و گو

رضا صدوقی:
رئیس مجتمع آموزشی
دکتر هشترودی و عضو هیئت مدیره

استقلال مالی دارالاکرام را جدی بگیریم

اختصاص دارایی مثلا به صورت ملک امر مفیدی نیست و بودجه و دارایی باید به صورت نقدینه در اختیار مدیران و عوامل اجرایی باشد تا بتوانند با برنامه‌ریزی از آن استفاده کنند. همه موسسات و خیریه‌های بزرگ چنین صندوقی را ایجاد و از آن بهره برداری می‌کنند.

یکی از ویژگی‌های مثبت دارالاکرام گستردگی آن در شهرهای مختلف است. این امتیاز می‌تواند موسسه را به یک مرکز ملی تبدیل کند.

بخشی از این موضوع به خاطر فعالیت اعضای هیئت مدیره و بخشی به خاطر همت بالای خیرین داوطلب بوده که در شهرهای مختلف به یاری موسسه آمده‌اند. از این نظر می‌توان به موسسه نمره‌ای قابل قبول داد اما اینکه این روند دائمی باشد و گستردگی از این بیشتر شود مستلزم در اختیار داشتن نقدینگی قابل قبول است که برایمان در حکم تضمین چرخه همیشگی فعالیت‌هایمان باشد.

نحوه جذب خیرین در دارالاکرام چگونه است؟

به سه شیوه نیکوکاران را مطلع و جذب می‌کنیم. شیوه نخست مراجعه مستقیم است، شیوه دیگر اطلاع‌رسانی از سوی مددکاران و مسئولینی است که با آنها در ارتباط هستیم و شیوه دیگرمان اطلاع‌رسانی نرم‌افزاری از طریق اینترنت و سامانه‌ای به نام «به مهریانی» است که امید بسیاری به آن داریم. شیوه سوم یعنی ارتباط مجازی باعث می‌شود افرادی که می‌خواهند تحت پوشش قرار گیرند مستقیماً با حامی‌شان در ارتباط باشند. در این شیوه هم خیال نیکوکاران از روند تحصیلی دانش‌آموزان راحت می‌شود و هم باعث می‌شود نیروهای انسانی که احتیاج به دستمزد دارند به حداقل ممکن کاهش پیدا کند.

آرزویمان برای این موسسه چیست؟

ایده‌آلی که می‌شود مطرح کرد چیزی جز منشور اهداف تعریف شده برای دارالاکرام نیست که در آن اشاره شده هیچ دانش‌آموزی نباید به خاطر فقر از ادامه تحصیل محروم شود. فراتر از آن چیزی که به ذهن من می‌رسد این است که بهتر است تلاش کنیم هیچ دانش‌آموزی از به دست آوردن یک شغل مفید محروم نشود. ما در این اجتماع زندگی می‌کنیم و می‌دانیم صرف درس خواندن و یا گرفتن مدرک تحصیلی تأمین‌کننده معاش زندگی افراد نیست. بنابراین بخشی از آرزوی من این است که همه کودکان امکان تحصیل پیدا کنند و بخشی دیگر این است که دانش‌آموزان پس از فراغت از تحصیل بتوانند برای خود شغل انتخاب کرده و به استقلال مالی و رفاه نسبی رسیده و تشکیل خانواده دهند. این آرمان بسیار مقدس است و من آرزو می‌کنم به آن دست پیدا کنیم.

رضا صدوقی از طریق یکی از اعضای سابق هیئت مدیره با موسسه «دارالاکرام» آشنا شد و حدود دو سال است به صورت مستمر با این موسسه همکاری دارد. او در بنیاد دکتر هشترودی که موسسه‌ای آموزشی است، فعالیت دارد. او که همواره علاقه‌مند بوده با موسسه‌ای خیریه همکاری کند، با اشتیاق به دارالاکرام پیوسته است.

فعالیت‌های موسسه را در این دو سال که از همکاری‌تان می‌گذرد چطور ارزیابی می‌کنید؟

این موضوع باید از دو منظر بررسی شود، یکی نیت و اهداف و دیگر کارهای عملیاتی، از نظر نیت باید بگویم منشوری که دوستان تهیه کرده‌اند عالی است و نمره بالا می‌گیرد. اهدافی که موسسه در نظر دارد قابل احترام هستند و همه ما دوست داریم به این اهداف دسترسی پیدا کنیم. اما از نظر عملیاتی دارای مشکلاتی هستیم. این مشکل از جایی نشأت می‌گیرد که بودجه تأمین مخارج موسسه و کمک هزینه تحصیل افراد تحت پوشش از طرف افرادی تأمین می‌شود که به عنوان حامی ما را یاری می‌کنند. مشکل حمایت‌های بیرونی این است که دوستان به صورت مستمر با ما همکاری ندارند. خیرین مدام در رفت و آمد هستند و ما بودجه‌ای مشخص یا مبلغی که بتوانیم روی آن تکیه کنیم در دست نداریم. اگر دارایی مشخصی در دست داشته و بودجه معین به صورت مستمر در اختیار داشته باشیم از نظر عملیاتی به ایده‌آل‌هایمان نزدیک خواهیم شد.

آنچه من از صحبت‌هایتان برداشت کردم وجود یک صندوق دائمی در موسسه است که بتوانید روی موجودی آن حساب کنید.

بله دقیقاً، صندوقی که بتوان روی موجودی آن حساب کرد و وابسته به خیرین نباشد. در واقع به صورت مستمر نمی‌شود روی همت عالی حساب کرد، همت عالی افراد برای کمک کردن و حامی بودن امری مستمر نیست، خیرین نیز ممکن است دچار مشکل شده و نتوانند به صورت دائمی همکاری کنند. بیشتر بنیادهای خیریه در دنیا منبعی اختصاص یافته از یک نهاد پر قدرت اقتصادی دارند، هدفشان اقتصادی نیست اما شریان حیاتی‌شان به نوعی به نهادهای پر قدرت اقتصادی وابسته است.

برنامه‌ای برای راه اندازی چنین صندوقی در خیریه دارید؟

این کار در مدت زمان کوتاهی به سرانجام نخواهد رسید. باید تلاش کنیم این مجموعه به صورت موسسه‌ای درآمددار درآمده و تمام تکیه‌مان صرفاً بر خیرین نباشد.

یادداشت

نقش شفافیت در اعتماد سازی

مهدی فریمانی

طراح پلتفرم «به مهربانی»

جهان امروز در همه عرصه‌ها به ویژه حوزه رسانه و فعالیت‌های اجتماعی، به سمت شفافیت و صداقت پیش می‌رود. تمام این کارها به این خاطر است که در جهان قرن ۲۱ ام، این اعتماد است که با ارزش دارایی یک سازمان محسوب می‌شود و این اعتماد جز با شفافیت و صداقت با مخاطبان میسر نمی‌شود. تلاش پنج ساله من و تیم همراهم برای طراحی و اجرای پلتفرم «به مهربانی» پاسخی به نیاز نیکوکاران برای دانستن و مطلع شدن از مجموعه فرایندی است که در موسسه دارالاکرام صورت می‌گیرد و اهداف خیرخواهانه دارد. طراحی و راه‌اندازی پلتفرمی شبیه آنچه در «به مهربانی» می‌بینیم، هزینه بالا و زمانی طولانی نیاز دارد، با وجودی که در دنیای امروز بسیاری از کسب و کارها اینترنتی شده و استارت‌آپ‌ها بخش مهمی از بازار کار را در اختیار دارند، حمایت از راه‌اندازی نرم‌افزارها، اپلیکیشن‌ها و ... نیاز به داشتن هوش، سلیقه، جسارت و چشم‌اندازی بلندمدت از سوی مدیران دارد. آنچه در «به مهربانی» انجام دادیم با وجود موانع متعدد و دشواری‌هایی که گاهی واقعا ناامیدمان می‌کرد نمونه مشابهی در ایران و مجموعه‌های خیریه ندارد. مطمئنم به مرور زمان و با استقبال مردم از این نرم‌افزار که روند کار در این موسسه را واضح و روشن با کاربران و نیکوکاران در میان می‌گذارد و به آنها فرصت می‌دهد بدانند در دارالاکرام واقعا چه اتفاقی می‌افتد و چرخه مالی و شیوه خدمت رسانی به دانش‌آموزان و دانشجویان نیازمند به چه شکل است، دستاوردی بزرگ نصیب دارالاکرام خواهد شد. دستاوردی نه فقط مادی، که بیشتر معنوی. یعنی همان چیزی که یک نهاد مردمی با هدف خیریه به آن نیاز جدی و اساسی دارد و آن چیزی نیست جز جلب اعتماد مردم.

منتقل خواهد شد. هدف مدیران موسسه دارالاکرام به ویژه آقای جلیلیان موسس و رئیس هیات مدیره این مجموعه از سال ۹۰ طراحی نرم‌افزاری بود که خدمت رسانی به نیازمندان را گسترش دهد و بخش‌های بیشتری از ایران را در بر بگیرد. نرم‌افزار «به مهربانی» بدون این که لازم باشد در هر شهر و استانی شعبه‌ای دایر شده و کارمندانی در آن حضور داشته باشند، این قدرت را به مدیران دارالاکرام می‌دهد تا با همراهی افراد سرشناس و مورد اعتماد در هر منطقه که با عنوان همیاران معتمد شناخته می‌شوند، دانش‌آموزان و دانشجویان را شناسایی و براساس بازخوردهایی که از نیکوکاران و مخاطبان این پلتفرم دارند، خدمات ارائه دهند. این بهترین، سریع‌ترین و به صرفه‌ترین راه برای گسترش خدمت‌رسانی به سراسر کشور است. راه‌اندازی نرم‌افزار «به مهربانی» از سال ۹۴ گام درست و به موقع برای ورود به مسیری تازه بود، مسیری که در ادامه باید پیموده شود می‌تواند شیب توسعه خدمت رسانی دارالاکرام را تندتر و دستاوردها را بیشتر کند.

نکته مهمی که می‌خواهم اضافه کنم این است که توافق و تفاهم ضمنی که از ابتدای شکل‌گیری «به مهربانی» بین گروه انار و آقای جلیلیان شد این بود که پلتفرم «به مهربانی» نه فقط در انحصار موسسه دارالاکرام بلکه برای استفاده همه موسسات و گروه‌هایی که خالصانه و مخلصانه در جهت بهبود وضعیت دنیا و رفاه حال انسان‌ها فعالیت می‌کنند، قرار داده شود. ماهیت غیرانتفاعی «به مهربانی» و هدف بزرگ آن ریشه در این طرز تلقی نسبت به این کسب و کار اجتماعی داشت که البته با توجه به تفاوت دیدگاه‌ها، طی ۳ سال فعالیت مستمر و مشترک هنوز نتوانسته‌ایم به نقطه نظر مشترک برسیم.

آنچه موفقیت نرم‌افزار «به مهربانی» را تضمین می‌کند نگرشی است که در کاربران و مدیران آن جریان دارد؛ داشتن یک چشم انداز مشترک برای ساختن فردایی که هیچ کودک معصومی به خاطر ضعف اقتصادی خانواده فرصت رشد و تعالی را از دست ندهد. اگر صاحب نگاه توسعه‌گرا و غیرسنتی باشیم و بدانیم که در مسیر پیش رو، رونق در کسب و کارهای اینترنتی است و به اصل شفافیت و صداقت باور داشته باشیم و واقعیت را مخدوش نکرده و با مخاطبان و کاربران با مسئولیت، صادقانه و شفاف سخن بگوییم، این اعتقاد به نیکوکاران و کاربران

به اشتراک گذاشتن تجربیات دلنشین

دکتر بهنود الهوردی نیک
مدیرعامل موسسه بانیک

به جامعه را انجام داده باشم. طبیعی است که در کسب و کارهای دنیای امروز، این نگاه نمی‌تواند مفید و موثر باشد.

* موسسه «دارالاکرام» و مجموعه‌های خیریه از این دست، باید در ترویج مسئولیت اجتماعی خلایق داشته باشند، به عنوان مثال در «دارالاکرام» آنچه مهم و باارزش است، رویکردی است که در این موسسه نسبت به مقوله نیکوکاری وجود دارد. نیکوکاری با توجه به تکریم ارزش‌های انسانی و کرامت افراد نیازمند هویت این مجموعه است، همچنین توجه به امر تحصیل و گسترش آموزش و فرهنگ در جامعه و به وجود آوردن کارآفرینانی که در آینده، نقش موثر در جامعه بازی کنند از دستاوردهای این موسسه مردمی است. فلسفه وجودی «دارالاکرام» باعث جذب افراد بزرگ و موسسات معتبر می‌شود، عمل خیر و نیکوکارانه در این موسسه تعبیری خلایقانه، شفاف و نوآورانه دارد و همه این ویژگی‌ها که در نرم‌افزار «به‌مهربانی» تجلی و تبلور یافته می‌تواند موفقیت این مجموعه در هویت‌یابی را تضمین کند.

* وقتی از برندینگ صحبت می‌کنیم، از مفهومی جدید حرف می‌زنیم که صرفاً محدود به بازاریابی و فروش نمی‌شود. در چهل سال اخیر نگاه و رویکرد به موضوع برندینگ تغییر کرده و به تغییر نگرش مدیران کسب و کارها و مدیرانی که مشاغل مختلف دارند، انجامیده است. در این نگرش تازه وقتی پای برندینگ به میان می‌آید، موضوع هویت‌سازی و هویت‌یابی اهمیت می‌یابد و باید به عنوان مدیر متوجه این موضوع باشیم که اگر در سازمان ما در هر بخش مشکلی وجود دارد، حتی اگر در حوزه منابع انسانی یا در خط تولید است، این موضوع را از بعد هویتی باید تحلیل، بررسی و رفع کنیم. برندینگ پرداختن به جزئیات برای دستیابی به یک هویت یکپارچه، قوی و خوشایند است. هویتی که حس و تجربه‌ای شیرین را برای مخاطب عام و خاص تداعی می‌کند و تنها از منظر اقتصادی سنجیده نمی‌شود.

* ابزارهای متعدد برای خلق این تجربه خوشایند برای مخاطب وجود دارد، ابزارهای نوین همچون مراسم و رویدادها و محتواها می‌توانند به خلق آن هویت کمک کنند، فارغ از نگاه کلیشه‌ای و قراردادی که در جامعه نسبت به برندها، بنگاههای اقتصادی و سازمان‌های بازرگانی وجود دارد باید به سمت مردم گام برداشت. مردم باور دارند که برندها، به دنبال کسب سود بیشتر فقط منافع مالی خود را در نظر می‌گیرند و برای آنها احترام قائل نیستند. اما برندینگ قرار است مشتری را در جایگاهی قرار دهد که باندان رابطه‌ای تنها بر اساس منافع مالی ندارد و از این تجربه و حس مشترک، سودی نصیب او هم می‌شود. تولید محتواهای جذاب برای فاصله گرفتن از فضای مشهود مالی و حرکت به سمت فضای نامشهود، به تطفیل این نگرش منجر می‌شود. یعنی شما به عنوان صاحب کالا یا خدمات و نه الزاماً فروشنده، در کنار مخاطب قرار می‌گیرید و برای او توضیح می‌دهید که این رابطه تعاملی و دوسویه است و به این موضوع می‌پردازید که ما کار خوب و خدمات مطلوب ارائه می‌دهیم و برای همین می‌خواهیم شما ما را دوست بدارید و انتخاب کنید. جمله معروفی وجود دارد که اگر شما بتوانید قلب مشتری را فتح کنید، جیبش را هم به سادگی فتح خواهید کرد.

* موضوع دیگری که در بحث برندینگ و هویت‌سازی اهمیت دارد، مسئولیت اجتماعی است. مسئولیت اجتماعی می‌تواند با نگاهی کلیشه‌ای ارزیابی و تعریف شود و به این معنا محدود شود که من به عنوان عضوی از جامعه، گاهی مبالغی به نیازمندان کمک کنم تا وجدان آسوده داشته و تعهدم نسبت

توانمندسازی بانوان یک وظیفه ملی است

منوچهر دهشیری
مدیر شعبه قم

توانمندسازی خانواده‌ها یکی از مهمترین اصولی است که در دارالاکرام روی آن تمرکز می‌شود. تلاشی که ما در دارالاکرام برای ارتقای وضعیت تحصیلی بچه‌ها داریم به این دلیل مهم است تا آنها آینده‌ای بهتر از امروز داشته باشند و سال‌های آتی، درگیر فقر اقتصادی و فرهنگی نباشند.

صحبت کنیم. در آن جلسه ۲۲۰ میهمان داشتیم و برای ۲۳ کودک نیازمند حامی بودیم. در انتهای افطار، ۴۹ حامی اعلام آمادگی کردند.

*متاسفانه آموزش و پرورش استان قم، کمتر با شعبه ما در ارتباط است. من در شوراهای تخصصی مختلفی از جمله خیرین قم در استان حضور دارم و نمایندگان آموزش و پرورش در ادوار مختلف معتقد بودند که اعطای بورسیه تحصیلی به دانش‌آموزان وظیفه آنهاست و بهتر است آن‌ها را به این حوزه ورود نکنند. اما ساز و کار ما استفاده از همه نیروهایی است که می‌توانند شناسایی دانش‌آموزان و خانواده‌ها را تسهیل کنند. امامان جمعه و جماعت، بهزیستی، کمیته امداد امام خمینی (ره)، خیرین و معتمدین مردم، معلمان و ... با ما همواره همراه بوده‌اند و کمک کرده‌اند تا افراد نیازمند واقعی را شناسایی کنیم. معمولاً هر ۱۰ روز، ۳۰ کودک به شعبه معرفی می‌شود که برای تحت پوشش قرار گرفتن باید مراحل را طی کنند.

*در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ در مقطع ابتدایی ۱۴۰ نفر، در مقطع اول متوسطه ۸۲ نفر و در مقطع دوم متوسطه ۴۰ نفر و یک دانشجو تحت پوشش بودند. ارتباط خوب معلمان با این شعبه باعث شده در زمینه برگزاری کلاس‌های مختلف آموزشی و تقویتی بسیار فعال باشیم. ۲۷ دانش‌آموز در سال

*در سه ماهه اول امسال ۴۳ خانواده شناسایی شده‌اند که ۳۰ نفر از آنها به تصویب رسیده و دانش‌آموزان آنها بورسیه دریافت می‌کنند. در شعبه قم ۲۵۴ نفر بورسیه دریافت می‌کنند. حامیان شعبه ۱۴۶ نفر هستند که از مبلغ ۱۱ هزار تومان تا یک میلیون و هفتصد هزار تومان کمک می‌کنند و بانیان عام و خاص ۳۸ نفر هستند. حامیان عام مبالغی که می‌فرستند برای خانواده‌ها قرار می‌گیرد تا هزینه آب و برق یا اجاره خانه و مسائلی از این دست شود. حامیان خاص تاکید دارند که مبلغی که دریافت می‌کنیم مثلاً صرف افطاری شود یا برای دانش‌آموزی که تحت سرپرستی‌شان است هزینه مشخصی بشود.

* راه‌اندازی پلتفرم «به‌مهربانی» یکی از بهترین اتفاق‌هایی که برای موسسه دارالاکرام افتاده، با توجه به تغییر فضای جامعه و استفاده اقشار مختلف از فضاهای مجازی از طریق «به‌مهربانی» شیوه خدمات، اطلاع‌رسانی و جذب سرمایه و نیکوکار شفاف و قابل اعتماد می‌شود. جامعه امروز تشنه شنیدن است و شما اگر به مردم اطلاعات درست بدهید، همراهی آنان با شما تقویت می‌شود. من در ماه رمضان امسال سایت و نرم‌افزار «به‌مهربانی» را در ضیافت افطار برای همیاران و خیرین و معتمدین شهر معرفی کردم. از آن استقبال شد و همان جلسه زمینه‌ای شد تا به تلویزیون استان دعوت شوم و درباره خدمات شعب و اهداف موسسه

پیوند تبلیغات و نیکوکاری

کلیه فعالیت‌های تبلیغاتی اعم از درج آگهی در نشریات و سایت‌های خبری، طراحی پوستر و تبلیغات مرتبط با رویدادها و پروژه‌های خاص موسسه دارالاکرام، در چارچوب فعالیت‌های واحد روابط عمومی است.

اولویت همیشگی موسسه انجام امور مربوط به درمان و حمایت همه جانبه از بیماران مبتلا به سرطان است. به همین دلیل برای انجام امور تبلیغاتی، موسسه خیریه دارالاکرام هیچ هزینه‌ای نمی‌پردازد و کلیه تبلیغات توسط یاوران و بصورت داوطلبانه صورت می‌پذیرد. از همه عزیزانی که در امور مربوط به تبلیغات و اطلاع‌رسانی فعالیت دارند دعوت می‌شود تا با به اشتراک گذاشتن موقعیت‌ها و امکانات خود با موسسه دارالاکرام، ما را در زمینه اطلاع‌رسانی در مورد فعالیت‌ها، جلب کمک‌های مردمی و گسترش حمایت‌ها از بیماران مبتلا به سرطان یاری دهند.

با مراجعه به سایت موسسه دارالاکرام
www.darolekram.com
یا تماس با دفتر مرکزی ما در تهران
۸۸۰۸۸۹۹۹ در کنار تان خواهیم بود.

تحصیلی که پشت سر گذاشتیم در مدرسه شان رتبه آورده‌اند و ۱۹ نفر در رشته های ورزشی درخشانند. هشت نفر از دانش‌آموزان در مدارس تیزهوشان و نمونه دولتی پذیرفته شده‌اند که آمار امیدوارکننده‌ای است.

* یکی از برنامه‌های ما در شعبه قم این است که با تشویق و ترغیب دانش‌آموزانی که برگزیده و فعال هستند، میل به تلاش و ترقی را در آنها تقویت کنیم. اهدای لوح تقدیر و کارت‌های هدیه به دانش‌آموزانی که رشد و پیشرفت محسوس و ویژه داشته‌اند بخشی از برنامه‌های ماست که با دقت پیگیر اجرایش هستیم. علاوه بر بورسیه، پرداخت‌های غیرنقدی همچون سبد کالا و کیف و کفش یا لوازم التحریر داریم. خدا را شکر بانیان و نیکوکاران بسیاری وجود دارند که در این مسیر دشوار همیشه کنارمان بوده‌اند و اجازه نداده‌اند شرمنده خانواده‌ها باشیم. برگزاری جلسات رایگان مشاوره خانواده و تحصیلی برای خانواده‌ها و فرزندان هم بخش دیگری از برنامه‌هایمان است که از آن استقبال شده است.

* توانمندسازی خانواده‌ها یکی از مهمترین اصولی است که در دارالاکرام روی آن تمرکز می‌شود. تلاشی که ما برای ارتقای وضعیت تحصیلی بچه‌ها داریم به این دلیل مهم است تا آنها آینده‌ای بهتر از امروز داشته باشند و سال‌های آتی، درگیر فقر اقتصادی و فرهنگی نباشند. به همین دلیل در این شعبه همواره به این موضوع فکر کرده‌ایم که از چه راههایی خانواده‌ها و مادران را توانمند کنیم. اگر به موضوع جهیزیه یا مسکن افراد توجه داریم، آموزش‌هایی برای مادران داشته باشیم تا آنها قادر به اداره زندگی خود و فرزندان‌شان باشند. به عنوان نمونه به تازگی نیکوکاری، بانی شده تا در کارگاهش به ۱۵ مادر خیاطی آموزش بدهد و آنها را مشغول به کار کند. چنین اقدام‌هایی می‌تواند وضعیت معیشتی این خانواده‌ها را به سمت بهبود سوق دهد.

* سال ۹۶ ناامید بودم و گمان می‌کردم نمی‌توانم چشم‌اندازی که برای فعالیت شعبه ترسیم کرده‌ام محقق کنم. خوشبختانه امسال وضع تغییر کرده و همیاری و همراهی نیکوکاران انگیزه و امیدم را بیشتر کرده است. می‌دانم خداوند بزرگ ما را فراموش نمی‌کند و به همین دلیل امیدوارم بتوانم امسال تمام مناطق اطراف قم را هم تحت پوشش قرار بدهم و کودکان بیشتری را شناسایی و جذب کنم. شعبه قم از نظر اداری در تنگناست و من فقط دو همکار دارم که به طور ثابت در کنارم هستند. افزایش تعداد همکاران می‌تواند زمینه فعالیت‌مان را افزایش دهد و باعث شود گستره نیکوکاری را بیشتر کنیم. خوشبختانه نیکوکاران با شوق و رغبت به هم‌نو‌عانشان کمک می‌کنند و اگر در بخشی از ارگان‌ها کم‌کاری وجود دارد، به دنبال جایگزین‌های معتبر و صادق هستند. امیدوارم در سال‌های پیش رو، دارالاکرام در سراسر ایران، نامی معتبر برای همگامی و همراهی نیکوکاران باشد.

ضرورت طراحی پک مدل ذریپنی و آموزشی

نرجس علوی مقدم

دکتر علی محمدباقر دکترای روانشناسی آموزشی دارد و بخش مهمی از تجربه‌ها و مطالعاتش در این حوزه است. این استاد دانشگاه معتقد است رسیدن به یک مدل تربیتی و آموزشی در دارالاکرام، می‌تواند تصحیح رفتار خانواده‌ها و کودکان تحت پوشش را در پی داشته باشد و به سلامت روانی آنها کمک کند.

با توجه به مطالعات و تجربه‌ای که دارید فکر می‌کنید کدام وجه از دانش روانشناسی آموزشی برای موسسه دارالاکرام کارکرد دارد؟

کودکانی که شرایط خاص دارند، مثل بچه‌هایی که در دارالاکرام با آنها روبرو هستیم، نیازمند برنامه‌ریزی متفاوت و توجه ویژه هستند. حضور صرفاً فیزیکی موسسات خیریه در کنار این بچه‌ها می‌تواند پیامدهای منفی داشته باشد و چالش برانگیز شود. این موضوعی است که بیشتر موسسات و سازمان‌های مردم‌نهاد به آن بی‌توجه هستند. حمایت مالی در صورت بی‌توجهی به بعضی شرایط ممکن است عزت نفس این افراد را خدشه دار کند. هر نوع حمایت، آگاهی بخشی و مراقبت از این اقشار باید کاملاً علمی مدیریت و تعدیل شود. خوشبختانه در دارالاکرام این نگاه وجود دارد که ارتباط کودکان با موسسه و حمایت از آنها، حتماً آفت زدایی شود. بخش دیگری که باید به آن توجه کرد به این برمی‌گردد که هر کودک بر اساس شخصیت و نیازهایش محتاج یک سری حمایت‌ها و خدمات است. باید در راستای نیازسنجی آموزشی این کودکان را از منظر مولفه‌های روانشناختی و روان‌سنجی تحلیل کرد، اولویت‌ها را دسته‌بندی کرد و آموزشی متناسب با این موارد به آنها ارائه داد که مفید و کاربردی باشد.

چشم‌اندازتان برای ارائه خدماتی مبتنی بر دانش

روانشناسی با روح و جان انسان در ارتباط است و آموزش با عقل و ذهن مرتبط است. روانشناسی آموزشی دقیقاً با کدام بخش از روح و مغز ما ارتباط برقرار می‌کند و به دنبال چه تأثیری است؟

بطور کلی موضوع مطالعه روانشناسی رفتار انسان است و از سویی نحوه تفکر و ذهنیت ماست که رفتارمان را می‌سازد. روانشناسی آموزشی و تربیتی چگونگی یادگیری در انسان را بررسی و مطالعه می‌کند تا به انسان در تغییر رفتار کمک کند. این شاخه از روانشناسی به این موضوع می‌پردازد که اگر یادگیری نتیجه یک نوع پاداش یا تقویت رفتار است، چه پیامدها و پاداش‌هایی به یادگیری در اشخاص مختلف کمک می‌کند. زوایای شخصیت و تفاوت‌های فردی را کنکاش می‌کند و برای هر فرد به دنبال تقویت‌کننده یا بهبود دهنده برای تغییر رفتار است.

بحث تغییر رفتار و بهبود آن البته در تمام زندگی می‌تواند معنی داشته باشد و منحصر به سن خاص یا کودکان نیست.

بله، مثلاً وقتی از مهربانی با حیوانات و محیط زیست صحبت می‌کنیم یا به بستن کمربند ایمنی هنگام رانندگی اشاره داریم، به این موضوع فکر می‌کنیم که از طریق چه تکنیک‌های روانشناسی می‌شود این رفتار را درونی کرد.

محدود و ادعای بالا، سخت تر تحت تاثیر آموزش های علمی و تربیتی قرار می گیرند و رفتارشان را دیرتر تصحیح می کنند. به نظر یکی از اهداف موسسه دارالاکرام در دهه دوم فعالیتش می تواند تمرکز بر تصحیح رفتار تربیتی در خانواده ها باشد. باید بعد از بررسی وضعیت شخصیتی و خانوادگی کودکان و مسائلی از این دست به یک مدل آموزشی و تربیتی متناسب با نیازهای آنها رسید و آن را اجرایی و عملی کرد.

به نظر شما معضل اساسی بر سر راه گسترش روانشناسی آموزشی چیست؟

این مشکل تنها محدود به بخشی از جامعه یا یک سازمان و نهاد نیست. سیستم آموزشی ایران متأسفانه جمع گراست و این ریشه در فرهنگ ما دارد که فرد را فراموش می کند و اهمیت را به جمع می دهد. بسیاری از ضرب المثل ها و داستان های ما در ستایش جمع است و تفاوت افراد را مهم نمی داند. اهمیت دادن به تفاوت های فردی در همه انسان ها، شناختشان و برنامه ریزی برای آنها می تواند به رشد یک جامعه بیانجامد. روانشناسی آموزشی به شما این امکان را می دهد بدون ذهنیت کلیشه ای و طبقه بندی شده وضعیت کودکان را تحلیل کرده و برای رشد و پیشرفتشان برنامه ریزی کنید. کاری که امیدوارم در دارالاکرام بشود انجام داد این است که با ذهن خالی و بدون پیش فرض مطالعه کرد و به مرحله برنامه ریزی رسید.

روانشناسی آموزشی در دارالاکرام بر چه اساسی استوار است؟

به نظرم و خوشبختانه به دلیل این که نگاهی علمی و کاربردی در دارالاکرام وجود دارد، تحقق اهداف سودمند و دانش بنیان برای حمایت موثر از کودکان دشوار نیست. آمارهایی که تا کنون درباره کودکان جمع آوری شده باید هدمند بررسی و تحلیل شود. شما به عنوان یک سازمان خیریه با دغدغه آموزشی می توانید در کنار توجه دادن خانواده ها درباره نیاز کودکان، حتی سیستم آموزشی را هم متوجه کم و کاستی هایش بکنید. فرایند تربیتی و آموزشی کودکان در موسسه باید مبتنی بر برنامه های دقیق و تخصصی باشد تا بتواند نیازهای واقعی آنها را در بستر زندگی تامین کند. پیگیری مطالبات آموزشی موسسه از مراکز آموزشی در کنار آشنا کردن خانواده ها با فرایند صحیح و مطلوب تربیتی می تواند بخشی از کار ما باشد تا ضعف های سیستم در این بخش کمتر شود.

خانواده هایی که دچار فقر و مشکلات اجتماعی هستند ظرفیت پذیرش این خدمات را دارند؟

اتفاقاً در این اقشار به دلیل این که ادعایی وجود ندارد، گاهی فرایندهای آموزشی و تربیتی بهتر اتفاق می افتد. هر کس فقیر است، لزوماً فقر فرهنگی ندارد و هر کس توان مالی دارد، لزوماً توان فرهنگی هم ندارد. بعضی از والدین که از اقشار متوسط به بالای جامعه هستند با وجود دانش

نکو کاری

زیر سایه امام مهربانی‌ها

مریم تقوی
مدیر شعبه مشهد

شعبه مشهد موسسه دارالاکرام از اسفندماه سال ۱۳۹۰ آغاز به کار کرده و مریم تقوی پنجمین سال است که با این موسسه در مشهد، شهر امام رضا (ع) همکاری دارد. این شعبه به دلیل نوع خدمات و موفقیت بچه‌هایی که تحت پوشش آن بوده‌اند از شعب ویژه دارالاکرام است. شعبه‌ای که زیر سایه مهربانی امام رضا (ع) عطوفت و ارزش‌های انسانی را پاس می‌دارد.

شعبه مشهد دارالاکرام یکی از شعبه‌های موفق این مجموعه است، صحبت را با فعالیت‌های این شعبه و تعداد دانش‌آموزان و دانشجویانی که تحت حمایت موسسه قرار دارند، آغاز کنیم.

این شعبه هشت سال قبل درحالی که ۱۰ دانش‌آموز را تحت حمایت قرار داده بود فعالیتش را شروع کرد و این روزها نزدیک به ۶۵۰ دانش‌آموز را حمایت می‌کند. دانش‌آموزانی که تحت حمایت این موسسه هستند علاوه بر بورسیه تحصیلی از خدمات آموزشی، فرهنگی، تربیتی، رفاهی، مددکاری، معیشتی و بهداشتی و درمانی برخوردار می‌شوند.

نزدیک به بیست درصد دانش‌آموزانی که در موسسه ما بورسیه شده‌اند و تعدادشان ۴۲ نفر است، در مقاطع دانشگاهی مشغول به تحصیل هستند. ۲ نفر از این تعداد فارغ‌التحصیل شده‌اند و از خیرین شعبه مشهد محسوب می‌شوند.

ظاهراً دانش‌آموزانی که در فعالیت‌های فوق برنامه مانند فعالیت‌های هنری، ورزشی و فرهنگی موفق هستند، از حمایت بیشتری از طرف دارالاکرام برخوردار می‌شوند. در شعبه مشهد چه تعداد از این دانش‌آموزان حضور داشته و تحت حمایت ویژه قرار گرفته‌اند؟

اگر دانش‌آموزی در رشته‌هایی که مثال زدیم موفق باشد یا در زمینه تحصیلی جزو دانش‌آموزان برتر شناخته شود در میزان بوسه‌اش تاثیر دارد و از حمایت ویژه برخوردار خواهد شد. در شعبه مشهد در رشته ورزشی دانش‌آموز قهرمان کاراته در کشور و قهرمان ووشو در موسسه داریم. همچنین تعدادی از دانش‌آموزان ما در جشنواره علمی خوارزمی عنوان برتر را کسب کرده‌اند.

آیا دانش‌آموزان برای ثبت نام در کلاس‌های فوق

برنامه از حمایت موسسه برخوردار می‌شوند؟ اگر این کلاس‌ها در حوزه فرهنگی و آموزشی باشند موسسه مبالغی را مشخص کرده و ما از محل این اعتبارات برای دانش‌آموزان هزینه می‌کنیم و اگر هزینه کلاس‌ها سنگین باشد برایشان حامی پیدا می‌کنیم. برای موارد درمانی با هزینه بالا نیز موسسه برای دانش‌آموزان حامی در نظر می‌گیرد.

با والدین دانش‌آموزان در تعامل هستید یا جلساتی برای دیدارهای جمعی دارید؟

بله، به صورت منظم جلساتی را با اولیای دانش‌آموزان داریم و در این جلسات نکات تربیتی، نحوه ارتباط با فرزندان، مهارت‌های آموزشی و ... آموزش داده می‌شود.

مشهد یکی از کلان‌شهرهای ایران است و مطمئناً تعداد دانش‌آموزانی که نیاز به حمایت تحصیلی دارند بسیار زیاد است.

دقیقاً همینطور است. خوشبختانه ما طرح‌های توسعه‌ای در دستور کار داریم تا بتوانیم تعداد دانش‌آموزان بیشتری را زیر پوشش موسسه قرار دهیم. تمام این کارها قرار است به وسیله نرم‌افزاری به نام «به مهربانی» انجام شود. قرار است در این سامانه دانش‌آموزان به خیرین معرفی شوند و خیرین می‌توانند مستقیماً با دانش‌آموزان در ارتباط بوده و از وضعیت تحصیلی آنان با خبر شوند.

چقدر در انجام خدمات به بافت بومی توجه دارید؟

مشهد از موهبت حضور حرم امام رضا (ع) برخوردار است و بافت بومی این شهر در ارادت به این امام شهره است. خوشبختانه در این شهر نهاد آستان قدس رضوی فعالیت دارد و ما نیز سعی کرده‌ایم با این نهاد در ارتباط باشیم و برخی از خدمات را با برون‌سپاری به این نهاد و یا نهادهای درمانی و آموزشی خیریه در سطح شهر انجام می‌دهیم.

وقتی نوآوری چاشنی ایده‌های نیکوکارانه می‌شود

«نوآوری باز»، نوعی نگاه است که از ابتدای قرن ۲۱ در عرصه مدیریت مطرح شده است. نوآوری باز به زبان ساده یعنی این که برای نوآوری و ارزش‌افزایی نباید فقط به منابع و استعداد‌های درون‌سازمانی اکتفا کرد چرا که استفاده صحیح از منابع و استعداد‌های برون‌سازمانی در کنار داشته‌های درون‌سازمانی می‌تواند روند خلق و عرضه محصولات یا خدمات را به شدت بهبود و هزینه‌ها و زمان مربوطه را کاهش دهد. ظرفیت‌ها و امکاناتی که در یک سازمان وجود دارند، هر چقدر عالی و کم‌نقص باشند، کامل نیستند و در بیرون از سازمان، ظرفیت‌ها، ایده‌ها و امکاناتی به مراتب بیشتر و شاید بهتر وجود دارند.

«نوآوری باز» به ما می‌آموزد که چطور از این قابلیت‌ها در جهت تغییری که باعث ایجاد ارزش مادی و معنوی شود، استفاده کنیم. «نوآوری باز» دانشی است که روش‌های بسته و کلیشه‌ای مدیریت را برنمی‌تابد و به راه‌های تازه و ایده‌های خلاقانه برای تحقق اهداف بلند ختم می‌شود.

در موسسه دارالاکرام، به عنوان نهادی خیریه که ارزش‌آفرینی‌اش از جنس منفعت و سود مالی به شکل مرسوم و متداول نیست، راه‌اندازی پلتفرم آنلاین «به مهربانی» حرکتی است نوآورانه با نگاه به نوآوری باز. اگر بخواهیم با نگاه نوآوری باز به موضوع فعالیت خیریه این موسسه نگاه کنیم باید بپرسیم که: چرا باید در عصر انقلاب دیجیتال، محل استقرار یک نهاد مردمی را به یک فضای فیزیکی خاص محدود کنیم؟ چرا باید پذیرش خدمات نیکوکاران و تشخیص و معرفی دانش‌آموزان نیازمند حمایت را به چند شعبه فیزیکی موسسه وابسته بدانیم؟ چرا باید به ظرفیت انسانی چند نیروی محدود تمام‌وقت یا پاره‌وقت بسنده کنیم؟ چرا به کمک چند نیکوکار دوست و آشنا محدود بمانیم؟ چرا افراد نیازمند کمک را به جمعی قابل شناخت برای جمعی محدود در جغرافیایی محدود خلاصه کنیم؟

موسسه دارالاکرام با راه‌اندازی پلتفرم آنلاین «به مهربانی» از همه این محدودیت‌ها عبور کرده است تا ارزش بیشتری در جهت کمک به دانش‌آموزان نیازمند حمایت بیافریند. اکنون تعداد نیکوکاران و خیران و محدود جغرافیایی حضورشان بدون محدودیت است. اکنون تعداد دانش‌آموزانی که می‌توانند از کمک‌های تحصیلی برخوردار شوند بسیار بیشتر از گذشته است و می‌تواند بسیار بیشتر هم باشد.

یکی از چالش‌های مهم بر سر راه توسعه پلتفرم‌های نوآوری باز این است که اصول نوین مدیریتی آن به شکلی مناسب در دو طرف پلتفرم رعایت شود. در یک سوی این پلتفرم، نیکوکاران

فعال هستند که باید بتوانند خدمتی شفاف و باکیفیت از «به مهربانی» دریافت کنند. یعنی فارغ از مکان فیزیکی خود، تجربه کاربری خوب و خوش‌آمدی روی وبسایت داشته و بتوانند به راحتی با شیوه کارکرد «به مهربانی» و خدمات انساندوستانه آن ارتباط برقرار کنند. هم‌زمان باید بتوانند گزارشات شفاف و به روزی از مسیر هدایت کمک‌های آنها به دانش‌آموزان نیازمند و اثرات آن دریافت کنند. ارائه گزارش‌های متنوع، شفاف و به‌روز به نیکوکاران، دیوارهای اعتماد بین دارالاکرام و جامعه را تقویت می‌کند و به دوام و تقویت این حرکت خیرخواهانه و پربرکت منجر می‌شود. برای نمونه آنچه انسان بزرگواری به نام نرگس کلباسی پس از زلزله هولناک سرپل‌ذهاب انجام می‌دهد، مدل جالبی از نگاه نوآورانه و باز به نیکوکاری است. او به جمع بزرگ و پراکنده‌ای از نیکوکاران که وی را از طریق شبکه‌های اجتماعی دنبال می‌کنند به صورت پیوسته گزارش می‌دهد و آنها را در جریان بازسازی اماکن تخریب شده و توانمندسازی زلزله‌زده‌ها قرار می‌دهد، حس خوب و انسانی نیکوکارانی که وی را همراهی می‌کنند، بقای این حرکت سازنده اجتماعی را تضمین می‌کند.

در سوی دیگر پلتفرم «به مهربانی» هم باید امکان معرفی کودکان نیازمند حمایت از هر کجای ایران، صحنه‌گذاری ادعاهای مربوطه و نهایتاً کمک‌رسانی همراه با احترام و کرامت فراهم آید. در این صورت، هر دانش‌آموز نیازمندی در دورافتاده‌ترین و محروم‌ترین نقاط ایران بزرگ شانس این را خواهند داشت که ذیل چتر حمایتی نیکوکاران قرار بگیرند. این دستاورد بزرگ به لطف گسترش اینترنت و صد البته نگاه باز مدیران دارالاکرام محقق شده است. باید توجه داشت که مدیریت هم‌زمان و بهبود مداوم هر دو سوی این پلتفرم امر دشواری است که با نگاه‌های سنتی در مدیریت و بدون نوآوری مداوم امکان‌پذیر نیست.

یکی از تهدیدهایی که می‌تواند نهادهای خیریه مردمی در ایران را تهدید کند، حفظ نگاه بسته، قدیمی و دولتی است. به همین دلیل باید مدیریت خیریه‌ها به مدیرانی نوآور با نگاهی باز سپرده شود تا بتوانند از پتانسیل‌های بی‌نهایت پیشرفته فناوری و عصر دیجیتال برای گسترش کمی و کیفی خدمات نیکوکارانه و خدادوستانه خویش بهره بگیرند. مدیران خیریه‌ها باید تلاش کنند که سازمانی نوآور باشند و از تغییرات ارزش‌آفرین با آغوش باز استقبال کنند. خوشبختانه موسسه دارالاکرام با راه‌اندازی پلتفرم «به مهربانی» گام بلندی در این زمینه برداشته است.

اهمیت مددکاری اجتماعی در مؤسسات خیریه

ایرج اسدی آرا

مدیر بخش مددکاری اجتماعی

برای اینکه نیروهای همیار معتمد و علاقه‌مند به همکاری داوطلبانه در رابطه با رسیدگی و بازدید و حمایت از مددجویان را در اختیار داشته باشیم و از آنها در مسیر کمک به مددجویان یاری بخواهیم برنامه‌هایی را در دست برسی داریم که یکی از آنها برگزاری کلاس‌های آموزشی برای این عزیزان است.

البته ایده آل به این صورت است که برای هر ۲۰ مددجو یک مددکار حرفه‌ای و با تجربه اجتماعی استخدام شود اما از آنجایی که موسسه دارالاکرام یک موسسه حمایتی است و بودجه بالایی در اختیار ندارد طبعاً نمی‌تواند در این زمینه هزینه کرده و تعداد زیادی مددکار اجتماعی را به خدمت بگیرد. پیشنهاد من این بود که باید اول بانک مددکاران اجتماعی فعال را مشخص کنیم. به این ترتیب که تعداد مددکاران هر استان که موسسه در آنجا شعبه دارد مشخص شده و به روزه کاری و تحصیلی آنها دسترسی داشته باشیم. این اقدام انجام شده و برای همه شعب نامه نوشته شده است که در این مورد با ما همکاری کنند. دوم باید لیستی از افرادی که می‌توانند در زمینه مددکاری با ما همکاری کنند را تهیه کرده و ببینیم با چه تعداد از آنها می‌توانیم همکاری داشته باشیم و برای این عزیزان کلاس‌های آموزشی برگزار کنیم. توانمندسازی این عزیزان یعنی مددکاران داوطلب و کم‌تجربه و دوستانی در این زمینه با ما همکاری دارند (به شیوه سنتی) می‌تواند در نهایت به توانمندسازی مددجویان منجر شود.

بسیار مهم است که مددکاران ما به این مهارت و دانش دست پیدا کنند که چطور با مددجویان صحبت کرده، پیگیر کارها و فعالیت‌هایشان باشند و به آنها مشاوره دهند. در کنار اینها ایده آل این است که خدمات روانشناسی و روانپزشکی نیز وجود داشته باشد، اما محدودیت‌ها فعلاً چنین اجازه‌ای به ما نمی‌دهد. خواسته ما این است که تیمی متشکل از جامعه‌شناسان، روانشناسان، روانپزشکان و مددکاران حرفه‌ای در اختیار داشته باشیم ولی همانطور که اشاره کردم محدودیت‌هایی در این زمینه وجود دارد.

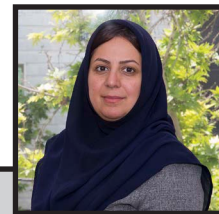
ما در موسسه دارالاکرام به بخشی از افرادی که دچار آسیب اجتماعی هستند سرویس می‌دهیم و به همین خاطر نیازمند تیمی کارشناسی و ماهر برای مواجهه درست و کارآمد با این عزیزان هستیم که فعالیت‌هایمان اثر بخش باشد. شعار ما این است که حتی اگر بتوانیم یک کودک را در مسیر تحصیل و زندگی طبیعی و سالم یاری کنیم، یک کودک کار از جامعه کم کرده‌ایم. کودکان کار متأسفانه مستعد این هستند که در آینده

وظیفه موسسه دارالاکرام حمایت از دانش‌آموزان محروم، بدسرپرست و بی‌سرپرست برای ادامه تحصیل است. آنچه در چنین موسسه‌های بسیار حائز اهمیت است به خدمت گرفتن مددکاری اجتماعی است. تا جایی که اطلاع دارم از زمان تاسیس موسسه دارالاکرام اقدامات مددکاری کمابیش وجود داشته، اما نه به معنای کارشناسی و حرفه‌ای. در واقع این فعالیت‌ها جایگاهی جنبی یا به اصطلاح سنتی داشت و افراد دلسوز و متعهد که با موسسه همکاری می‌کردند اقدامات مددکاری را انجام می‌دادند. خوشبختانه این روزها موسسه با تغییر رویکرد ضرورت پیاده‌سازی مددکاری اجتماعی در بعد حرفه‌ای را درک کرده و در پیش گرفته است. مددجویان موسسه دارالاکرام دارای پیچیدگی‌های خاصی هستند به این معنا که این افراد فقط یتیم یا بی‌بضاعت نیستند و معمولاً گرفتاری‌های خانوادگی و اجتماعی نیز دارند. بدسرپرست بودن مشکلات بسیاری برای کودکان به همراه دارد که نیازمند رسیدگی خاص است و نمی‌توان تنها به اهدای هزینه تحصیل به این کودکان بسنده کرد و سایر مشکلات آنها را نادیده گرفت.

مواجه شدن با این موضوعات نیازمند دانش مددکاری و سازوکاری علمی است که بتواند نتیجه بخش باشد. به این ترتیب بهترین روش برای مواجه شدن با مشکلاتی از این دست به کارگیری و استفاده از نیروهای مددکاری اجتماعی و حرفه‌ای و همچنین با تجربه است. از آنجایی که تعداد مددجویان و گستره فعالیت موسسه زیاد است و روز به روز هم بیشتر می‌شود ما نمی‌توانیم به تناسب تعداد مددجویان، مددکار حرفه‌ای استخدام کنیم. به همین خاطر به دنبال این هستیم که با موسساتی که فعالیت‌های همسو با مددکاری اجتماعی دارند همکاری کنیم. یکی از این موسسات نهاد «همپا» است. ما با این موسسه قراردادی را منعقد کرده‌ایم و طی آن مقرر شده اعضای موسسه از طریق کلینیک‌های مددکاری در هر کدام از شعب دارالاکرام فعالیت مددجویان را رصد کرده و در صورت نیاز آنها را یاری و حمایت کرده و به ما گزارش دهند.

در پیگیری‌هایی که داشتیم متوجه شدیم این نهاد تحت نظارت بهزیستی فعالیت می‌کند و نیروهایی که در آن مشغول به فعالیت هستند همگی نیروهای حرفه‌ای و تحصیلکرده هستند و تجربه خوبی در زمینه مددکاری اجتماعی دارند. در کنار همکاری با نهاد «همپا» به خاطر تعداد بالای مددجویان ناچار هستیم از وجود نیروهای داوطلب به نام همیار معتمد نیز استفاده کنیم.

تبدیل به فردی بزهکار و مجرم شوند و یاری آنها در کودکی می‌تواند کمک بزرگی به جامعه و خدمتی مقدس به کشور باشد. اینجاست که درمی‌یابیم ارزش کار این موسسه تا چه حد والاست و چه تاثیر مثبتی بر کلیت جامعه‌ای که همگی در آن زندگی می‌کنیم دارد. به همین خاطر لازم و ضروری است که بازوی مددکاری اجتماعی در این موسسه تقویت شده و پای کلینیک‌های حرفه‌ای مددکاری در هر هشت شعبه موسسه در نقاط مختلف کشور باز شده و ما را یاری دهند. این موضوع در

مانیا صلح‌طلبان
مدیر بخش دیجیتال مارکتینگ

برنامه‌های موسسه است و خوشبختانه اعضای هیئت مدیره، مدیریت ارشد و همچنین مدیر عامل محترم موسسه آقای صفی‌نگاهی مثبت به این قضیه دارند. اجرایی شدن چنین تصمیمی نیازمند زمان و مستلزم کوشش فراوان است. تصور مدیران شعب موسسه از مددکاری همان چیزی است که تا به حال در موسسه بوده یعنی همان مددکاری سنتی، حالا ما باید با همکاری و همیاری مددکاران اجتماعی حرفه‌ای این تصور را کم‌کم عوض کرده و با استفاده از مهارت‌های مددکاران اجتماعی با تجربه در این مسیر تغییر رویکرد دهیم. می‌دانم مسیری سخت و پرچالش را پیش رو داریم اما به همان اندازه نیز مصمم و با انگیزه بوده و چشم‌انداز روشنی برای کارمان در موسسه متصور هستیم.

فعالیت در موسسه دارالاکرام، یک اتفاق ویژه اما پیش‌بینی نشده در زندگی من بود. قبل از آن و در میان علایقی که مرا به سمت مهارت‌های مختلف سوق می‌داد تا بیاموزم و تجربه کنم، همواره دغدغه فعالیت‌ها و مشارکت‌های اجتماعی وجود داشت. اما گمان نمی‌کردم روزی فعالیت در یک مرکز خیریه، حرفه اصلی‌ام باشد. من در کانادا و در رشته MBA تحصیل کردم، پیش از آن و در ایران در زمینه مهارت‌های مدیریت و ابزارهای ذهنی مطالعاتی داشتم و دوره‌های آموزشی گذرانده بودم. در کانادا تنها دانشجو نبودم و سیستم آموزشی به من تجربه‌های زیادی در زمینه مدیریت کسب و کار، کار تیمی و آگاهی برای ارتقای کیفیت زندگی آموخت. همیشه دوست داشتم این دانش و تجربه را در ایران، به کار بگیرم و دارالاکرام این فرصت را به من داد. در سال ۹۵ و در ماهدشت یک کارگاه «مهارت‌های زندگی» برای دانش‌آموزان برگزار کردم، فرصتی ویژه که درمورد سه نفر از دانش‌آموزان نتایج عینی قابل توجهی داشت. آنچه در آن کارگاه بین من به عنوان مدرس و دانش‌آموزان گذشت، زمینه تغییر در رفتار سه نفر از بچه‌ها را به وجود آورد و این به نظرم، عالی و امیدوار کننده بود. آن تجربه باعث شد برای حضور در دارالاکرام دعوت به کار شوم، ابتدا قرار بود مدیر عامل موسسه باشیم، اما با تشخیص آقای جلیلیان موسس دارالاکرام، سمت مدیر اجرایی با توجه ویژه بر دیجیتال مارکتینگ به من سپرده شد. توجه به رشد و رونق کسب و کارهای اینترنتی و وارد شدن به فضایی که شفافیت، اعتمادسازی و ارتباط دو سویه و دائم بین صاحب کار و مشتری لازم آن است، از سوی دارالاکرام یک حرکت درست و متهورانه بود. در اولین قدم حضور در موسسه، ساختار سازمانی را عوض کردم. ساختار قبلی بر اساس سیستم فرماندهی ترسیم شده و مدیرعامل تصمیم می‌گرفت و سطوح بعدی اجرا می‌کردند. اما دنیای جدید، دنیایی که دارالاکرام قصد ورود به آن را داشت، فضایی متنوع‌تر و پویاتر می‌طلبید. در ساختار تازه، اعضای ستاد در تصمیم‌گیری‌ها موثر می‌شدند و نقش پیدا می‌کردند. به نظرم، فرهنگ ایرانی به دلیل فردگرایی، کمتر زمینه استفاده از این شیوه را مهیا می‌کند، شیوه‌ای پرچالش که ممکن است اعضای سیستم را گاهی مقابل هم قرار بدهد چرا که آراء، افکار و ایده‌هایی متضاد دارند. به نظرم، نتیجه اما در دارالاکرام قابل توجه بوده. ما در این مدت بسیار بحث کرده و گاهی تنش‌های کاری داشته‌ایم، اما این شیوه به بهتر شدن فضای کار و نتیجه تصمیم‌ها منجر شده است. دیجیتال مارکتینگ، علمی است برای استفاده از همه ابزارهای آنلاین که به جذب مخاطب منجر می‌شوند. این ابزارها می‌تواند شامل پیامک، ایمیل و ... باشد. با راه‌اندازی سامانه «به‌مهربانی» مهمترین گام در دارالاکرام برای ورود به دنیای تازه برداشته شد. این نرم افزار، گستردگی دارالاکرام در سراسر ایران و حتی جهان را تسریع و تسهیل می‌کند. برای پذیرش نیکوکاران یا دانش‌آموزان مرزی وجود ندارد، در این جهان بدون مرز، نیکوکاران می‌توانند مسیری که دانش‌آموزان برای دریافت کمک‌های مادی و معنوی طی می‌کنند رصد کنند. خیرین و متقاضیان برای همکاری با موسسه در هر جای ایران و جهان، می‌توانند در کنار ما باشند و خانواده بزرگ دارالاکرام را همراهی کنند. فعالیت بخش دیجیتال مارکتینگ در فضای مجازی و با استفاده از انواع شبکه‌های اجتماعی تلاش برای برندسازی برای مجموعه، معرفی موسسه و سامانه به مهربانی و دستاوردهایش در فضای جامعه است. امروز بیش از آنکه وجود فضای فیزیکی برای موفقیت یک خیریه ضروری است، اعتماد مردم لازمه پیشرفت و استمرار یک خیریه است. آنچه در دیجیتال مارکتینگ به آن متعهدیم و می‌کوشیم همگام با پیشرفت و توسعه ابزارها و فضاها، حرکت کرده و به تعامل بیشتر با نیکوکاران و دانش‌آموزان زیرمجموعه موسسه بپردازیم.

جهان بدون بدهکار

استانداردسازی فعالیتها در دارالاکرام روپکردی اعنمادبخش

پرداختن به مبحث فرایندها و بکارگیری آنها در یک قالب استاندارد (ایزو) که با شیوه‌های علمی و دانش روز دنیا آمیخته شده باشد، همیشه و در همه حال، موضوع مورد توجه شرکتها و موسسات بوده است. ایزو یک سازمان بین‌المللی است که درست همانند سایر سازمان‌های بین‌المللی وظایفی را بر عهده دارد که در همه کشورها قابلیت اجرایی شدن دارد. وظیفه این سازمان، تدوین استانداردهای بین‌المللی با استناد به خواسته‌ها و شرایط قانونی همه کشورها و به منظور یکپارچه‌سازی همه فرایندها و روال انجام کارها با هدف تسهیل در تولید و توسعه روزافزون تولیدات و خدمات در سایه حمایت از تولیدکننده و مصرف‌کننده است. به کارگیری صحیح ایزو در سازمان، این امکان را به مدیران می‌دهد تا نقاط قوت و ضعف خود را دقیق‌تر، ساخت‌یافته‌تر و عملیاتی‌تر ارزیابی کند. در این فرایند، استانداردهای زیادی وجود دارد که هر کدام در یک زمینه به بحث می‌پردازد:

SGS (مقیاس‌سنجی سازمان ملی مردم‌نما)

هدف از اخذ این گواهینامه، موارد زیر است:

- ایجاد یک اطمینان دو سویه میان سازمان با ذی اثران و ذی نفعان خود
- ایجاد یک کانال استاندارد جهت پاسخگویی به مخاطبان
- ایجاد شفافیت مالی در پرداختها و هزینه‌های سازمان
- ایجاد کارائی در پروژه‌ها و روال‌های اجرایی با هدف دستیابی به یک پایداری بهینه

مزایای SGS:

- شناسایی ریسک‌های مختلف در حوزه فعالیت واحدها
- راه اندازی و اجرای فرم‌های نظرسنجی از مخاطبان
- مستند کردن تمام فعالیت‌های صورت گرفته و یا در دست اقدام در حوزه خدمات مددکاری
- تدوین دستورالعمل‌های جانشین‌پروری
- فعال شدن کمیته ممیزی (جهت بررسی میزان تطابق میان آنچه در سازمان اجرا شده با آنچه در ایزو تعریف شده است)
- و ..

بصورت علمی، آنچه در این استاندارد، مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته بشرح زیر است:

- چارچوب حاکمیت و هیئت حاکمه
- چارچوب راهبردی و مدیریت راست‌کرداری
- ارتباطات، ترویج‌گری و وجهه عمومی
- منابع انسانی
- تولید و تخصیص منابع و کنترل‌های مالی
- عملیات و تدارک خدمات (برنامه‌ریزی و پیاده‌سازی)
- سنجش و ارزیابی نتایج
- بهبود مستمر

نظامنامه کیفیت (ایزو ۹۰۰۱) ۸

طی سال ۹۲ در راستای ارتقاء سطح کیفی خدمات به مخاطبین (دانش آموزان، حامیان، مددکاران و ..)، جلسات متعددی با شرکت‌های مختلف برگزار شد که این تلاش‌ها در نهایت منجر به کسب ایزو ۹۰۰۱ شد. این نظامنامه کلیه فعالیت‌های تعریف شده در چارچوب موسسه دارالاکرام اعم از بخشهای فرهنگی، آموزشی، حامیان، بانیان و .. را دربر گرفته و برای آن شاخص‌های استاندارد را تعریف کرده است. یکی از مزایای اجرایی کردن استاندارد ایزو، رشد تفکر فرایند محور است. با این توضیح که اجرای وظائف و مسئولیت‌ها، مستلزم ایجاد یک ارتباط نظام مند میان واحدها است و این عملی نخواهد شد، مگر با الگوبرداری از شیوه‌های تعریف شده در نظامنامه کیفیت ایزو ۹۰۰۱

نتایج اجرای ایزو ۹۰۰۱ در سازمان دارالاکرام

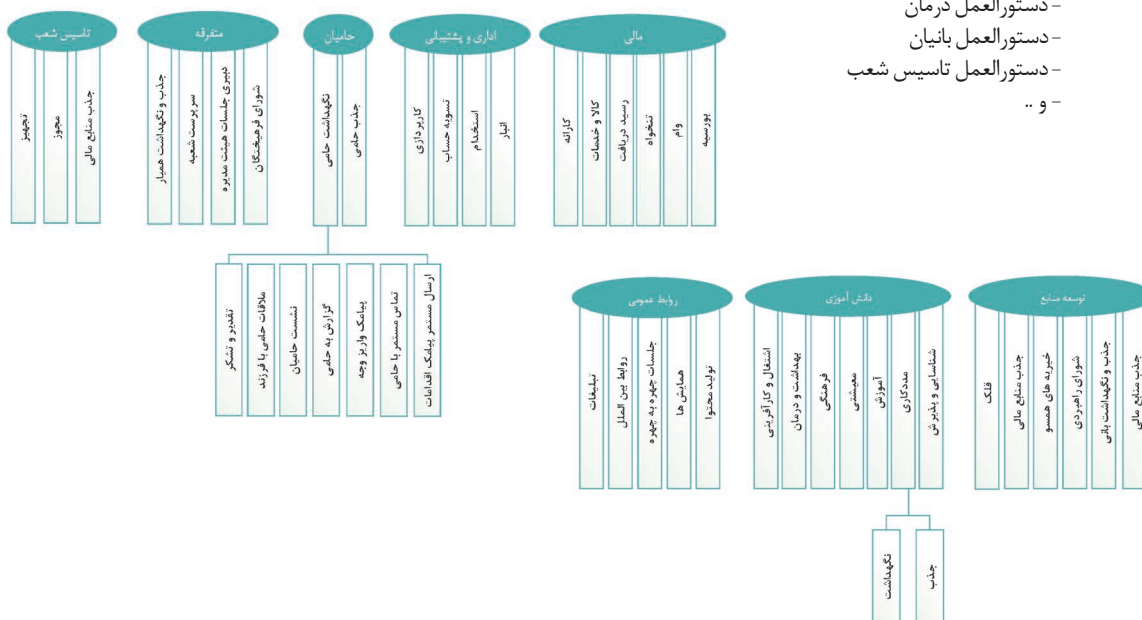
استاندارد شدن شیوه‌های اجرایی در حوزه‌های فعال در موسسه دارالاکرام آموزش نحوه تدوین دستورالعمل‌های کاری تولید شیوه‌نامه‌های متعدد در حوزه‌های مختلف سازمان درج کد ایزو برای تمامی دستورالعمل‌های تدوین شده نظام مند شدن روش‌های اجرایی پراکنده در سازمان آموزش اصول بایگانی و کنترل اسناد با روش استاندارد آموزش اصول بازنگری و بهبود مستمر فرایندها

کتابچه فرایندها

از آنجا که موسسه دارالاکرام همیشه و در همه حال علاقمند به کسب استانداردهای روز دنیا بوده و سعی کرده شیوه‌های اجرایی خود را در طول زمان در قالب استاندارد پیش برد، در سال ۹۵ مقرر شد کلیه فرایندهای موجود در موسسه دارالاکرام بصورت کتاب جامع درآید.

جهت استاندارد نمودن این فرایندها و مواردی که بعد از آن اضافه شد، طی جلساتی با اساتید حوزه فلوچارت نویسی، کلیه فرایندها نهایی و حاصل این تلاش‌ها تولید فرایندهای متعددی به شرح زیر است:

- آئین نامه اداری: انبار / خرید / جذب و استخدام / تنخواه و ..
- دستورالعمل مالی: دارائی‌های ثابت و متغیر / قرض الحسنه / حقوق و دستمزد / سپرده‌گذاری وجوه امانی و ..
- دستورالعمل قلم: قلم‌های حقیقی و حقوقی / تخلیه قلم / صورتجلسه مفقودی و معیوبی / قلم‌های ابطال شده و ..
- دستورالعمل گزارش نویسی
- دستورالعمل درمان
- دستورالعمل بانیان
- دستورالعمل تاسیس شعب
- و ..

سیستم مدیریت کیفیت (ایزو ۱۰۰۰۲):

طراحی و اجرای یک سیستم اثربخش و کارآمد جهت رسیدگی به شکایات مشتریان در تمامی سازمان‌ها اعم از تجاری و مردم نهاد

سیستم مدیریت کیفیت (ایزو ۱۰۰۰۳):

چارچوبی برای مدیریت و برنامه ریزی در جهت رضایت مندی مشتریان است. در واقع هدف اصلی این استاندارد، جلب رضایت مخاطبین و انجام اصلاحات موثر در راستای ارتقاء کیفیت خدمات ارائه شده به ایشان است.

- زمینه های لازم جهت اخذ دو گواهی (۱۰۰۰۲ و ۱۰۰۰۴) از سال ۹۵ شروع و در اردیبهشت ۹۷ راه اندازی شد.
- در حال حاضر موسسه دارالاکرام علاوه بر اخذ سه گواهی استاندارد (۱۰۰۰۲/۹۰۰۱/۱۰۰۰۴) بزودی موفق به دریافت گواهینامه SGS نیز خواهد شد.

موسسه دارالاکرام، در تلاش است در آینده نزدیک، موفق به اخذ گواهی های زیر شود:

استاندارد ISO ۱۴۰۰۱

هدف کلی این استاندارد، پشتیبانی از حفاظت محیط زیست و پیشگیری از آلودگی است به طوری که با نیازهای اجتماعی، اقتصادی در تعامل باشد. استانداردهای مدیریت زیست محیطی به این منظور تهیه شده اند که عناصر یک سیستم مدیریت زیست محیطی موثر را برای سازمان‌ها فراهم کنند تا بتوانند با سایر الزامات مدیریت ادغام شوند و سازمان‌ها را در دستیابی به اهداف زیست محیطی و تلاشی جهت حفظ محیط زیست و جلوگیری از انتشار آلاینده‌ها یاری نمایند.

استاندارد ISO ۱۰۰۰۱

استاندارد ایزو ۱۰۰۰۱ برای کمک به سازمان در تعیین اینکه تمهیدات منشور در خصوص رضایت مشتریان نیازها و خواسته‌های مشتری را برآورده می‌کند و اینکه رضایت مشتری در منشور دقیق بوده و گمراه کننده نباشد، راهنمایی را فراهم می‌کند.

نخبر به های نوپن ار ثباطان

مریم اصلان زاده

مدیر روابط عمومی

دارالاکرام در طول سال های فعالیت خود در بخش تبلیغات و روابط عمومی روش های مختلفی را به کار می گیرد تا بتواند با بهترین شیوه ها فعالیت های خود را به جامعه معرفی کند.

بنابراین در سال هایی که رسانه های مکتوب در حوزه تبلیغات از جایگاه بالاتری برخوردار بودند با انتشار آگهی اقدام به معرفی فعالیت های خود نموده است به همین ترتیب همراه با سیر تحولات در عرصه تبلیغات و جایگزینی رسانه های نوین رویکرد تبلیغات این موسسه نیز کامل تر شده و به سمت استفاده از رسانه های دیجیتال و شبکه های مجازی سوق پیدا کرده است.

در دارالاکرام تلاش بر این بوده است که از کلیه رسانه های موجود هر دوره استفاده شده و رسانه های به روز جایگزین

رسانه های قدیمی تبلیغات شوند. در تمام این فعالیت ها استفاده از ظرفیت همیاران و ترغیب افراد به انجام مسئولیت های اجتماعی خود موجب شده است که تبلیغات در دارالاکرام معمولاً با کمترین هزینه های ممکن صورت گیرد.

موسسه دارالاکرام طی سال های فعالیت خود فرایندها و رویه های مختلفی را جهت معرفی خود به جامعه در پیش گرفته است که می توان آنرا به چند دوره تقسیم کرد:

معرفی از طریق برگزاری جلسات چهره به چهره و برگزاری بازارچه:

در این دوره که تقریباً از ابتدای تاسیس تا حدود سال ۹۰ ادامه داشته است موسسین و هیئت امنای دارالاکرام اقدام به برگزاری جلسات حضوری با افراد توانمند و خیر نمودند و بیشتر کمک ها و حمایت ها از سوی افراد نزدیک و یا خیرینی بود که به هر نحو از طریق هسته اول تشکیل دهنده موسسه و در جلسات چهره به چهره با این موسسه آشنا می شدند. در این دوره برگزاری بازارچه های خیریه بسیار پر رونق بود، این بازارچه ها توسط افرادی که به صورت داوطلبانه یا موسسه همکاری داشتند برگزار می شد و تمام عواید حاصل از فروش اقلام مختلف به موسسه اهدا می شد ضمن آنکه در همین بازارچه ها اقدام به معرفی موسسه نیز صورت می گرفت.

در سال ۹۵ نیز چند رویداد فرهنگی با مضامین فرهنگی شامل سخنرانی اساتیدی چون استاد مصطفی ملکیان، دکتر محمدعلی موجد و همچنین اجرای موسیقی سنتی برگزار شد و موسسه برای مخاطبین جدید معرفی گردید.

معرفی موسسه از طریق برگزاری کنسرت و همایش:

در سال های ۹۰ تا ۹۴ علاوه بر برگزاری مستمر جلسات چهره به چهره و بازارچه برگزاری کنسرت، همایش و رویدادهای عمومی در دستور کار موسسه قرار می گیرد همچنین ایجاد شعب موجب گسترش فعالیت ها و متعاقباً معرفی در شهر های مختلف کشور همچون مشهد و شیراز می شود.

حضور در برنامه "به خانه بر می گردیم" نیز در این دوره صورت می گیرد که محاصل این برنامه افزایش تعداد حمایت ها بوده است. انتشار مجله "ندای اکرام" در این دوره توسط واحد روابط عمومی و انتشار آگهی موسسه در روزنامه های مختلف از جمله اقدامات این دوره است. یکی دیگر از راهکارهای جذب منابع و حمایت در این دوره استفاده از ظرفیت شوراهای راهبردی شعب بوده است متناسب با افزایش پذیرش دانش آموز استفاده از تمامی ابزارهای موجود در این دوره استفاده می شود.

برندسازی برای دارالاکرام

در سال ۱۳۹۴ توسعه فعالیت ها مبتنی بر تکنولوژی مورد توجه بیشتری قرار گرفت و موسسه تصمیم به راه اندازی

سامانه "به مهربانی" گرفت. جهت معرفی هرچه بهتر فعالیت های موسسه تیم روابط عمومی موظف شدند در خصوص ایجاد زیرساخت های مناسب تبلیغاتی و تدوین استراتژی های تبلیغاتی و برندینگ با شرکت های فعال در این حوزه وارد مذاکره شوند. پس از پیگیری ها و جلسات متعدد سرانجام شرکت بانیک با راهبری دکتر بهنود الله وردی یکی از اساتید مطرح حوزه برندینگ به عنوان مشاور برند در کنار تیم تبلیغاتی دارالاکرام قرار گرفت.

حاصل جلسات مستمر هفتگی دو تیم تدوین استراتژی های برند، تحلیل مخاطبان، تحلیل رقبا و بسیاری موارد دیگر بود، از جمله برگزاری یک جلسه گروه متمرکز (Focused group) با مخاطبانی که در خصوص موسسه اطلاعات نداشتند منجر به تصمیم گیری در خصوص نام برند تبلیغاتی موسسه شد زیرا بیشتر مخاطبان در خصوص نام به مهربانی تمایل بیشتری نشان دادند.

در جلسه دیگری حامیان بالفعل موسسه مورد بررسی قرار گرفتند تا در خصوص ابزار تبلیغات تصمیم گیری شود.

همچنین با کمک بانیک رویدادهایی جهت معرفی سامانه به مهربانی به شرکت های تبلیغاتی و اصحاب رسانه طراحی شد که همکاری هایی را در حوزه تبلیغات در بر داشت از جمله "شبکه آفتاب" برای دوره ای چندماهه مسئولیت تولید محتوای موسسه را به عهده گرفت که پخش چندآگهی تلویزیونی در شبکه های استانی و شبکه های سراسری حاصل این همکاری بود.

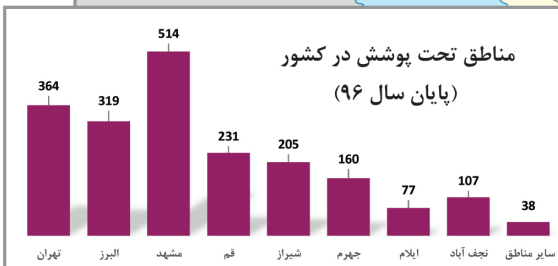
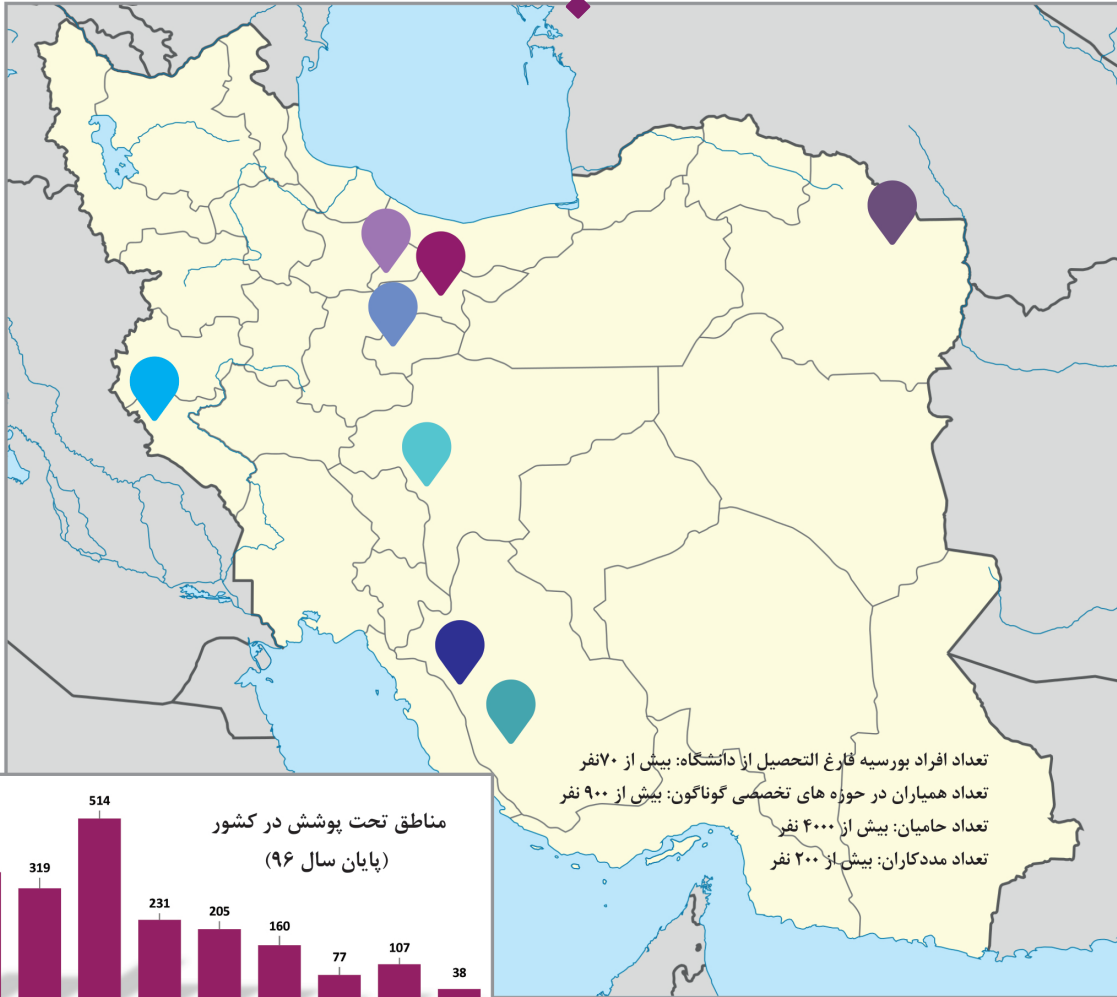
ورود به تبلیغات مجازی

توجه بیشتر به حوزه تبلیغات دیجیتال از مهرماه سال ۹۶ در دستور کار واحد روابط عمومی قرار گرفت، باز طراحی سایت دارالاکرام با توجه بر مفاهیم سئو، تغییر ظاهر نرم افزار جهت جلب توجه بیشتر مخاطب، طراحی بلاگ به مهربانی و تولید محتوای مفید، اجرای کمپین در تلگرام و اینستاگرام از جمله فعالیت های مرتبط با این حوزه بود.

یک بررسی اجمالی بر صنعت تبلیغات می تواند صحت این امر را تایید کند که پارادایم تبلیغات در حال چرخش به سوی تبلیغات مجازی است. دو دلیل عمده این امر قیمت پایین و قابل اندازه گیری بودن تاثیر تبلیغات در این رسانه است. بنابراین تمرکز بر روی رسانه های دیجیتال استراتژی روابط عمومی در سال ۹۷ بود.

با توجه به این استراتژی تولید محتوا برای شبکه های مجازی خصوصاً اینستاگرام و افزایش تعداد دنبال کنندگان صفحه به مهربانی اجرای کمپین های گوگل ادورز، آنالیز رویدادهای سایت به مهربانی از طریق گوگل آنالیتیک نیز در راستای توسعه و به روز رسانی فعالیت ها انجام شد.

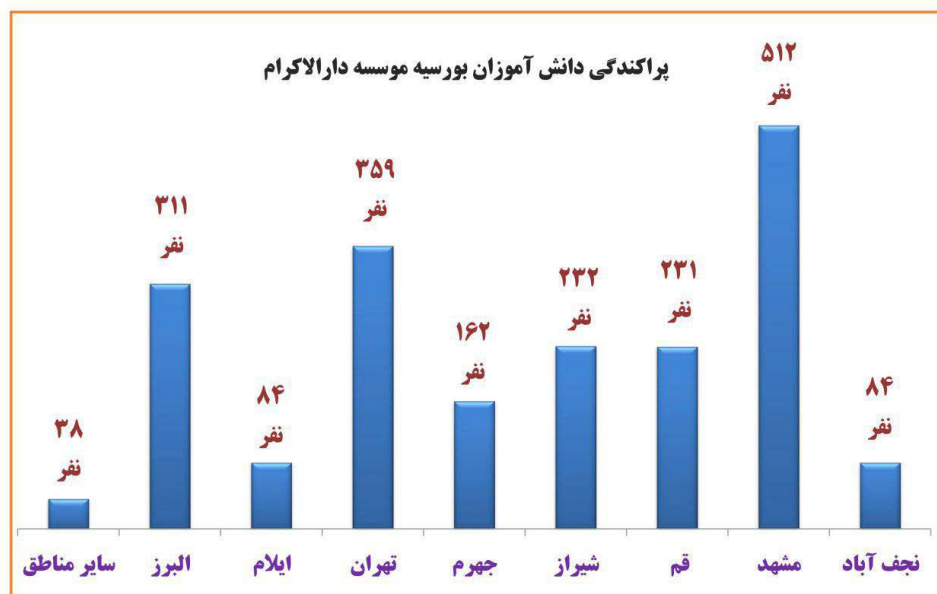
دارالاکرام در یک نگاه

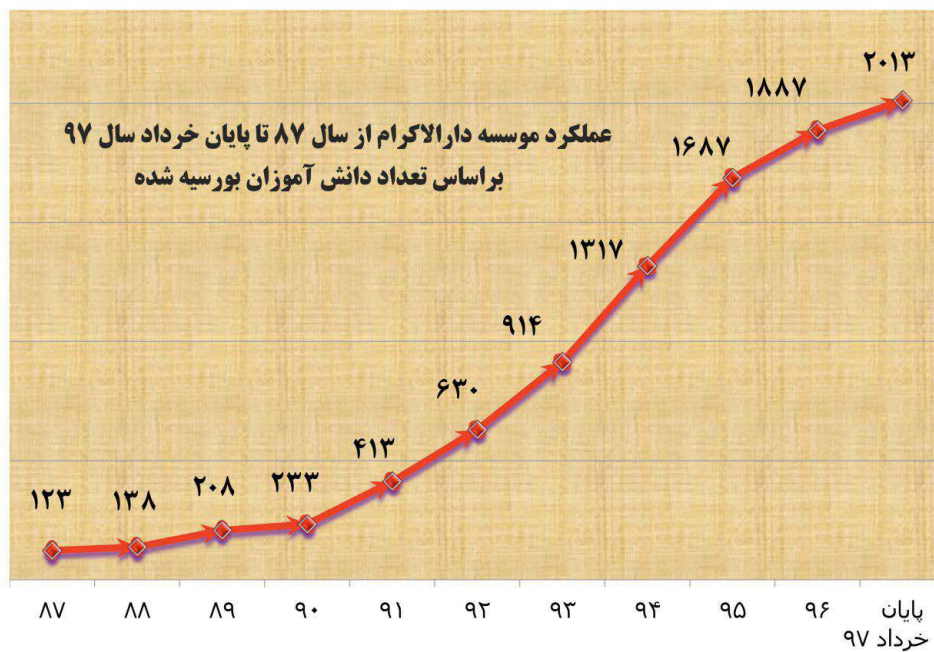
تعداد افراد بورسیه فارغ التحصیل از دانشگاه: بیش از ۷۰ نفر
 تعداد همیاران در حوزه های تخصصی گوناگون: بیش از ۹۰۰ نفر
 تعداد حامیان: بیش از ۴۰۰۰ نفر
 تعداد مددکاران: بیش از ۲۰۰ نفر

- شعبه تهران/ آدرس: خیابان وصال شیرازی بالاتر از انقلاب ، کوچه ناییبی .پلاک ۲۳. شماره تماس: ۶۶۴۰۳۴۳۲ - ۰۲۱)۶۶۴۰۳۴۰۷ (- شماره پیامک: ۵۰۰۱۲۸۸۲
- شعبه البرز/ آدرس: ماهدشت، بلوار امام خمینی (ره)، خیابان الزهراء انتهای کوچه دوم شرقی، جنب مصلی ، ساختمان خیریه نورالهدی، طبقه ۲، واحد ۲ شماره تماس: ۳۷۳۱۸۳۳۱ ، ۳۷۳۱۸۳۳۱ (۰۲۶) شماره پیامک: ۵۰۰۱۲۸۸۲
- شعبه مشهد/ آدرس: مشهد، حد فاصل میدان شهدا و میدان سراب، بعد از خیابان دانشگاه ۱۰، پلاک ۱۴۸ شماره تماس: ۳۲۲۹۱۰۷۵ - ۶ (۰۵۱) - شماره پیامک: ۵۰۰۱۲۸۸۳
- شعبه قم/ آدرس: قم، بلوارنیایش، کوچه ۴، پلاک ۴۰، جنب مصلی. شماره تماس: ۳۷۸۴۱۷۵۹ (۰۲۵) - ۳۷۸۴۱۷۶۹ (۰۲۵) - شماره پیامک: ۵۰۰۱۲۸۸۴
- شعبه شیراز/ آدرس: استان فارس، شیراز، بلوار مدرس جنب کلاتری ۱۴ کوچه ۱۴ (شهید نجفی) سمت راست درب دوم شماره تماس: ۳۷۲۶۹۰۱۲ - ۳۷۲۶۹۰۱۱ - ۳۷۲۶۹۰۱۱ (۰۷۱) شماره پیامک: ۵۰۰۱۲۸۸۴
- شعبه ایلام/ آدرس: خیابان ۲۴ متری ولیعصر، نبش خیابان شهید عبدالهی پور، مجتمع ولیعصر، طبقه ۳. شماره تماس: ۳۳۳۶۷۳۳۸ (۰۸۴) - ۳۳۳۶۳۱۹۰ (۰۸۴) شماره پیامک: ۵۰۰۱۲۸۸۲
- شعبه نجف آباد/ آدرس: استان اصفهان، شهر نجف آباد، خیابان آیت ا... منتظری، خیابان معرفت، کوی شهید ذبحی، کوچه شهید ملکی، نبش بن بست ولی عصر، پلاک ۱ شماره تماس: ۴۲۵۱۶۱۰۰ (۰۳۱) شماره پیامک: ۵۰۰۱۲۸۸۲
- شعبه جهرم/ آدرس: استان فارس، شهر جهرم، خیابان جانبازان ۱۵. مکان قدیم مدرسه امید فردا. جنب کانون زبان ایران. شماره تماس: ۵۴۲۳۵۵۶۳ - ۵۴۲۳۵۵۶۳ - ۵۴۲۳۵۵۶۴ (۰۷۱) شماره پیامک: ۵۰۰۱۲۸۸۲

آمار پراکندگی دانش آموزان تحت پوشش موسسه تا پایان خرداد ۹۷

عملکرد موسسه از سال ۸۷ تا پایان خرداد ۹۷ از نظر تعداد افراد تحت پوشش

شماره حساب:

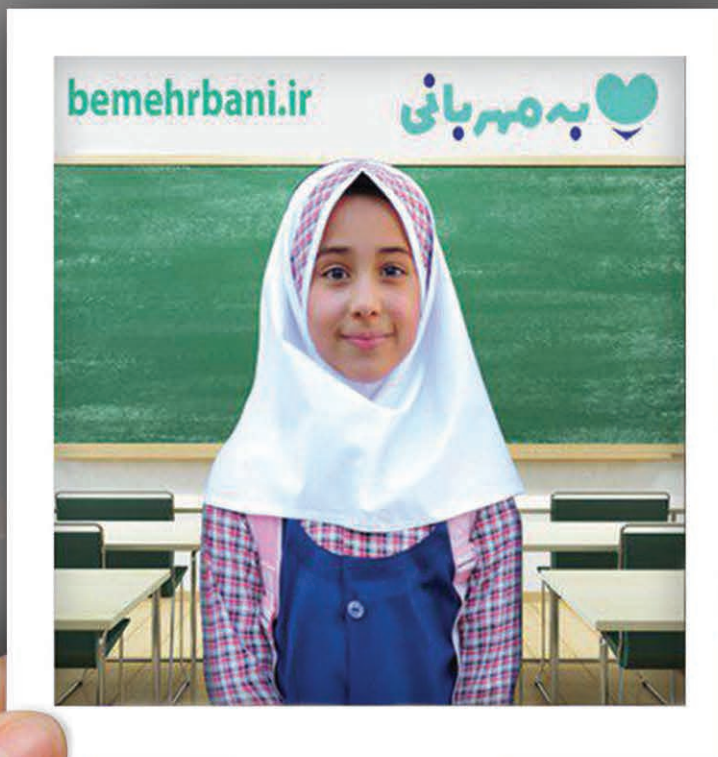
۳۲۵-۸۱۰۰-۱۰۴۸۴۶۳۶-۱

شماره کارت:

۵۰۲۲-۲۹۱۰-۱۴۶۷-۵۰۸۴

پرداخت از طریق موبایل

*۷۸۰ *۱۳۵۴۲#

تحصیل کودکان، الفبای فرداست

شرکت مخابرات ایران
(سهامی عام)

طرح غزال

با سرعت زمان بخر

افزایش ظرفیت اینترنت تا چهار برابر بدون افزایش هزینه

اطلاعات بیشتر

www.tci.ir

تماس با ۲۰۲۰

ارائه کننده خدمات ارتباطی و دیجیتال
در حوزه ثابت و همراه دارای پروانه سازمان
تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی با شماره ۱۰۰/۱۱۰۰

www.Darolekram.com www.bemehrbani.ir
Email: info@darolekram.com info@bemehrbani.ir bemehrbani@gmail.com

مؤسسه خیریه و عام المنفعه
دارالاکرام

 @bemehrbani.ir

 @bemehrbani

آدرس ستاد مرکزی:
تهران، میدان آرژانتین، خیابان خالد اسلامبولی (وزرا)، خیابان شهید علیرضا رفیعی (بیستم)، پلاک ۶
کد پستی: ۱۵۱۱۸۳۴۵۱۵
تلفن تماس: ۰۲۱-۸۸۷۰۷۱۸۶ ۰۲۱-۸۸۷۰۷۴۴۸ ۰۲۱-۸۸۷۰۷۴۵۱ ۰۲۱-۸۸۷۰۷۴۵۶